

BRUNFLO- BYGDEN

Årsskrift för Brunflo och Marieby församlingar
Brunflo och Marieby hembygdsföreningar

Årgång 53 2002

Köp JÄMTEN 2002!

Du kan komplettera din samling av skrifter genom köp på hembygdsföreningens kansli, Centrumvägen 32 i Brunflo. Kansliet är öppet 08.00-16.00 måndag-fredag. Föreningen har även en skriftserie med intressanta utgåvor om Brunflo.

Medlem i Brunflo- och Marieby Hembygdsföreningar, blir Du genom att kontakta föreningarnas byombud. Du kan bli medlem i Brunflo Hembygdsförening genom att sätta in **avgiften 50 kr/enskild och 80 kr/familj på postgiro 80 85 81-3**. Marieby hembygdsförenings avgift är 45 kr resp. 75 kr. Förmåner Du har som medlem i Brunflo hembygdsförening är billig hyra av hembygdsgården, lägre pris på skrifter exempelvis Heimbygdas skrifter såsom JÄMTEN, JUL i JÄMTLAND och föreningens egna skrifter. Som medlem i föreningarna köper **Du JÄMTEN 2002 för endast 140 kronor exklusive föreningens avgift. OBS!** I bokhandeln kostar JÄMTEN betydligt över 200 kronor. Stöd föreningarnas verksamhet. Värva ungdomar! Varje medlem under 25 år, ger föreningarna mer i bidrag. Ange ålder på inbetalningskortet!

Stöd Brunflo och Marieby Hembygdsföreningar!

Gå med som medlem! Välkommen!

Hembygdsföreningarnas styrelser

Vill Du ha kontakt med någon av oss i

Brunflo hembygdsförening, så kan Du ringa:

Ordförande: Sven Schylberg, tfn 063-207 01

Sekreterare; Bror Halvarsson, tfn 063-208 47

Kassör: Göran Söderström, tfn 063-201 47

Marieby hembygdsförening

Sekreterare; Mona Nilsson, tfn 063-363 88

Kassör: Sören Geremanusson, tfn 063-10 86 17

Omslagets framsida: Torsten Svedberg

Omslagets baksida: Milhällan på gården Västerböle i Ope.

Omslag: Jan-Eric Håkansson

ISSN 0282-8162

Tryck: BRÄCKE TRYCKERI KB 2001

BRUNFLOBYGDEN

Årsskrift utgiven av
BRUNFLO och MARIEBY HEMBYGDSFÖRENINGAR
BRUNFLO och MARIEBY KYRKORÅD

Redaktionen

Sven Schylberg, Bengt Pettersson,
Eva Heidenberg, Bror Halvarsson,
Karl Kristiansson, Thorsten Stjärnered,
Torsten Nilsson och Nils Andreasson

Kära Brunflobor!

Det är alltid lika spännande att göra Brunflobygden.

Ambitionen med årets krönika är att fortsätta med den presentation av Brunflos byar, som vi tidigare inlett. I år blir det Ope och Storåsen, en urgammal och en ung by, som får sin presentation av Sven Schylberg och Olle Jönsson.

Under förra året jubilerade Brunflo IF, vilket vi vill uppmärksamma med att belysa den omfattande verksamhet föreningen bedriver. Ur föreningens jubileumsskrift Brunflo IF 1925–2000 har vi plockat ut de viktigaste händelserna, varför det blir många författare, som berättar om den livaktiga föreningen BIF.

Brunflokretsen av Röda Korset får i årets bok en presentation av Anna Lisa Schylberg, som berättar om Brunflokretsens verksamhet. Kjell Stjernefeldt berättar om två brunflo original, gubbarna vid sjön, Jöns å'n Olle.

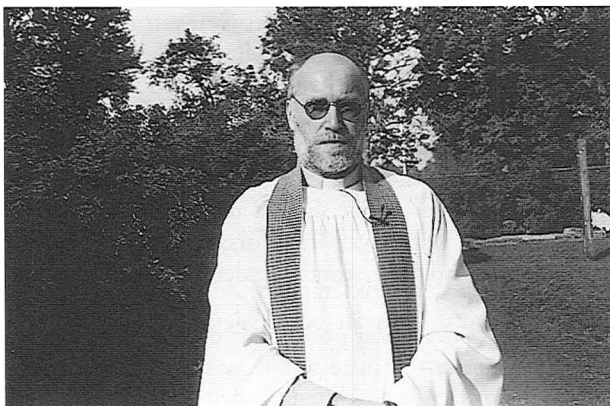
Från Mariebys horisont uppmanar oss Erik Johanneson att bevara sockenindelningen. Nils Andreasson skriver om Nordens största Brunkullalokal, Karin Hemmingsson berättar, hur det kan gå, när fadern dör och hon får uppgiften att föra skivartraditionen vidare. Inger Nilsson skriver om de modiga barnen Felicia 6, Marielle 12 och Robin 11 år.

Väderleken skildras av Eva Heidenberg. Den världsliga krönikan är sammanställd av Bror Halvarsson. Det kyrkliga materialet och alla statistikuppgifter svarar Thorsten Stjärnered för. Slutligen bidrar vår vissångare och jämtmålsförfattare Lars Persson med några kluriga och roliga dikter. Du får i din hand en fullmatad krönika om vad som hänt och händer i Brunflo- och Mariebybygden.

Till alla medverkande framför vi vårt varma tack. Vi hälsar våra nya präster Karin Härjegård Nehrer och Svante Tängmark välkomna, liksom alla nyinflyttade till församlingarna! Brunflo och Marieby är intressant gammal kulturbygd, som har mycket att erbjuda på olika områden.

Brunflo i september 2001.

Sven Schylberg

Att känna tillhörighet

Av Svante Tängmark

Nu befinner jag mig mitt i ingenstans.

I mitten av juni, veckan innan jag skulle flytta till Brunflo för att tillträda komministertjänsten där, läste jag i en tidning att en skådespelerska med jämtländsk anknytning beskrev med förvåning att det kunde finnas en sådan högklassig japansk restaurang som Mikado ”mitt i ingenstans”.

Jag frågade mig då lite ängsligt vad det var för ett ställe jag skulle flytta till egentligen. Man vill ju ogärna flytta ut i tomma intet.

Sedan jag hade flyttat hit var jag ganska snart med om en pilgrimsvandring från Brunflo till Ope under Sven Schylbergs sakkunniga ledning. Jag fick då möjlighet att stifta närmare bekantskap med bygden och blev då lugnad i mina farhågor. Brunflo är någonstans!

Det är viktigt att känna tillhörighet. Om man rycker upp sina bopålar, som i mitt fall, så kan man som kristen alltid ha sin tillhörighet och sin förankring i sin kristna identitet även om man till en början känner sig främmande dit man kommer. Därför är det inte heller så knepigt att flytta på sig.

Under året som har gått har det varit rätt mycket spekulationer, bl.a. i pressen, om folk kommer att fortsätta att tillhöra Svenska kyrkan eller inte, nu sedan de vet i kronor och ören hur mycket de betalar för denna tillhörighet via skattsedeln.

Det har höjts röster både för och emot fortsatt tillhörighet. En del har frågat sig vad de rent krasst får för pengarna och krävt svar från församlingshåll. Andra, och som jag tror det stora flertalet, har inte reagerat nämnvärt.

Som jag ser det är det positivt att de som kanske tidigare inte har varit så intresserade av sin församlingstillhörighet, har fått upp ögonen för den och frågat sig vad det är de är med i.

Kortsiktigt tappar kyrkan en del av sina intäkter via kyrkoavgiften om några väljer att lämna kyrkan. Långsiktigt är det nog viktigt för Kristi kyrkas fortlevnad att folk intresserar sig för den, om det så i inledningsskedet är av krasst ekonomiska skäl.

Att det sedan 1/1 1996 är dopet som är tillhörighetsgrundande kommer på sikt att medföra att de som inte har intresse av att tillhöra kyrkan, inte heller per automatik kommer att behöva göra det.

Att det inte, som en del har befarat, har blivit något massutträde ur Svenska kyrkan på grund av att folk vet mera specifikt vad det kostar att vara tillhörig, måste bero på att tillhörigheten till en kristen församling upplevs som viktig även för dem som inte tar direkt aktiv del i församlingens liv och verksamhet.

Det besannar min tes i början: Det är viktigt att känna tillhörighet.

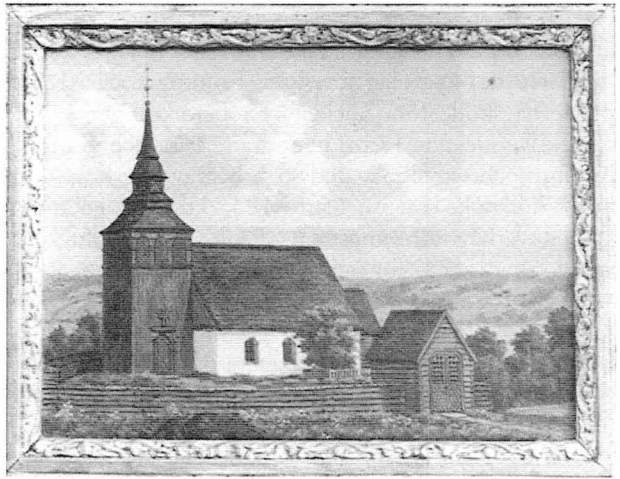
Jesus visste det. Därför talade han om tillhörighet åt två håll: Att vi tillhör Gud men även att Gud tillhör oss.

Han visade på att det viktigaste inte är yttre rikedom, utan att man blir medveten om sitt ständiga beroende av Gud och Guds godhets rikedom och vill ha mer av den. Det är det som kallas andens fattigdom och ger tillhörighet till Gud.

”Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.” Matt.5:3.

Låt oss ta vara på den tillhörigheten.

*Marieby gamla kyrka.
Oljemålning av P.I. Ödberg.
Foto; Georg Nystrand*

Bevara sockenindelningen!

Av Erik Johannesson.

De tidigaste geografiska enheterna i vårt land är byarna. När kristendomen infördes främst på 1100-talet gick ett antal byar samman och byggde en gemensam kyrka. Därmed uppstod sockenindelningen. Jämtland och Härjedalen blev aldrig indelade i häradar. I stället sammanslogs ett antal socknar till tingslag eller tinglag, som det tidigare skrevs. Detta gällde den juridiska administrationen. Vid medeltidens slut hade Jämtland trettiofem socknar och fjorton tinglag. De fyra östligaste socknarna hade genom regleringar av riksgränsen överförts till Jämtland och därmed till Norge. År 1613 hade Marieby och Stugun tillkommit, så då var det 41 socknar. Senare har antalet ökats ytterligare, så idag är det 48 socknar i Jämtland och 9 i Härjedalen,

Socknarna hade rätt att själva bestämma över gemensamma angelägenheter i vad som gällde både kyrkliga och världsliga ärenden. Besluten fattades i sockenstämman med prästen som självskrivnen ordförande. Bland stämmans uppgifter ingick bl.a. att välja präst, kyrkvärdar, klockare, kyrkväktare, ringare, sockenskrivare och

en del sockenhantverkare, även gemensamma världsliga ärenden kunde behandlas på samma stämma.

I 1686 års kyrkolag föreskrev Konung Carl XI, att prästerna skulle föra böcker över befolkningen i sina respektive socknar. Det skulle vara födelse-och dopbok, lysnings-och vigselbok, döds-och begravningsbok samt husförhörsbok. Här var Carl XI liksom i många andra fall en verklig föregångsman. Tänk vilken guldgruva våra kyrkböcker är för samhälls-och släktforskare.

År 1752 kom en Kongl. förordning om inrättande av sockenmagasin eller distriktsmagasin, som de även kallades. I dessa fick bönderna leverera in spannmål under goda år så nödställda kunde få låna eller köpa under missväxtår. Fattigvårdslagen, som tillkom år 1763, ålägger varje socken att sörja för sina fattiga. Dessförinnan hade fattigvården finansierats inom kyrkans hägn med gåvor vid dop, vigslar och begravningar. Många donerade eller testamenterade större eller mindre belopp till de fattiga. Dessutom fanns det "fattigbössor" i kyrkorna, där menigheten kunde lägga några slantar. Under sjuttonhundratalets senare del inrättade de flesta socknar brandstodskassor dvs. brandförsäkring för att bistå olyckliga människor som drabbats av våld.

Folkskolestadgan trädde i kraft år 1842. Därmed blev alla socknar ålagda att inrätta minst en skola med behörig lärare. Det fanns skolor i Jämtland tidigare oftast med en klockare eller en indelt soldat som lärare. Jämtlands första skola fanns i Oviken redan 1649. Något senare inrättades Frösö Trivialskola 1674.

Efter de nya kommunallagarnas tillkomst år 1862 delades socknarnas administrativa verksamheter i en kyrklig del styrd av kyrkostämma med kyrkoråd och skolråd som verkställande organ. De borgerliga ärendena skulle beslutas och verkställas av kommunalstämma och kommunalnämnd. Skolrådet blev kvar under kyrkostämmans beslutsområde ända fram till 1930. Stämmorna byttes successivt ut mot fullmäktige med början i de större socknarna.

Fram till 1952 utgjorde varje socken en kommun, som efter de nya kommunallagarna som då trädde i kraft, skulle två eller flera socknar slås samman till större kommuner. Nyåret 1971 var det dags för ytterligare

sammanslagningar, så därefter består Jämtland av endast sju kommuner och hela Härjedalen utgör endast en kommun. Därmed har sockenindelningen i stort sett kommit bort inom de borgerliga förvaltningarna. De kyrkliga organen och lantmäteriet behöll sockenbegreppet åtskilliga år längre, men har nu utbytt ordet socken mot församling. Det är svårt att se, att något skulle bli bättre genom detta byte. Församling är väl egentligen en skara människor och inte något begränsat markområde. Socken är däremot en verkligt konkret sak, som man kan se både i verkligheten och på kartor, och som man kan bygga och bo i. I våra dagar är det många människor som icke tillhör någon församling. Skall de räknas som obefintliga då? Att räkna hemvist efter kommun och by kan vålla mycket besvär eftersom det i många storkommuner ingår flera byar med samma namn. I radio och TV kan man få höra de mest underliga saker som vittnar om stor okunnighet hos medarbetarna. En talade om en by i Jämtland som hette Oviken, en annan pratade om den lilla byn Hackås. En berättade om något som hänt i trakterna kring Offerdal. En exakt platsbeskrivning, då trakterna kring denna stora socken torde röra sig om många kvadratmil! I radio Jämtland var det i fjol en hjälpsam person, som skulle anvisa vägen till brunkullaområdet i Marieby. Han sade, att man skulle ta en avtagsväg till höger mellan Fugelsta och Marieby. Det torde bli väl trångt att komma emellan där, ty Fugelsta är en by i Marieby socken. Vägverket har nog orsakat en del av förvirringen. By- och sockennamnsskyltarna ser likadana ut och ordet socken saknas i de flesta fall, men inte i Offerdal. Offerdalingarna hade nog där själva ordnat saken. Dom är alltid främst. Läs landsantikvarie Sten Rentzhogs artikel i Jämten 1999 och begrunda fotot på sidan 108!

Med denna lilla historik vill jag framhålla något av den stora betydelse som sockenindelningen haft i vårt land i ungefär tusen år. Kyrkböcker, tionde- och skattelängder, mantalslängder, jordeböcker, fastighetsregister, militära rullor och alla stämmoprotokoll m.m., allt är upplagt sockenvis i våra arkiv.

Bryts denna kontinuitet, kommer det att bli många svårigheter för framtida forskare. Folkbokföringen över-

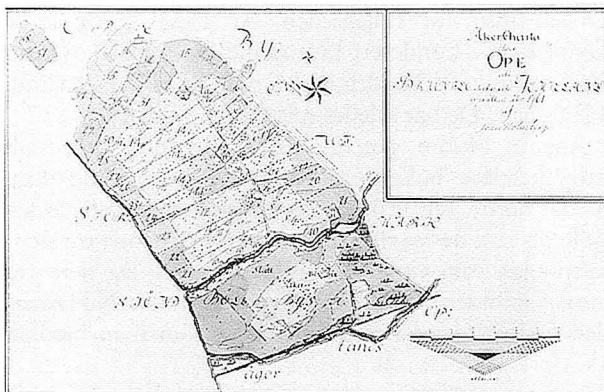
fördes år 1991 från pastorsexpeditionerna till skatteverket till ingen nytta utan enbart besvär för landsortsbefolkningen. Nu vill även postverket ta bort bynamnen från våra adresser och ersätta dem med vägnamn och nummer. Den definitiva dösstöten mot den svenska glesbygden är ett förslag från finansdepartementet om att avskaffa såväl socken- som församlingsindelningen och att kommunen skall vara den minsta enheten. Skulle detta vansinniga förslag gå igenom, skulle landsbygden förvandlas till ett anonymt Ingenmansland, där ingen vet var någon bor. Skall t.ex. någon som bor i Valsjöbyn säga, att hon eller han bor i Krokom eller någon i Munkflohögen säga sig bo i Östersund?

Det är nu dags att hela landsbygden såväl hembygdsföreningar som enskilda står upp och med kraft protesterar mot dessa dråpslag som riktas mot vårt tusenåriga kulturarv. Förändringarna rör inte bara de administrativa delarna, utan det rör ju även gemenskaps- och hemkänslan. Vi har våra sockenkyrkor, sockendialekter, hembygdsföreningar, som oftast är knutna till socknarna, våra minnen och traditioner och allt detta skall vi värna och vårda.

I min militära inskrivningsbok står som hemvist Näskott och ingen postadress. I mitt första körkort från 1935 står Näskotts socken som enda hemvist, intet bynamn, ingen postort och i mitt pass utfärdat 1995 står endast födelseort Z Näskott. Det dugde då och det borde duga även nu. Från 1945 har jag haft mitt hem i Marieby socken och tillhört Marieby församling. Där vill jag leva den tid, jag har kvar av mitt liv och sedan vill jag vila i Marieby sockens kyrkogård.

I de två åarna fanns sammanlagt 23 kvarnar, 19 i Opeån och 4 i Optandsbäcken.

Foto: Sven Schylberg

Det kvarnrika Ope

Av Sven Schylberg

Ope är en av brunflobygdens tjugotre förhistoriska byar. Ope framträder tidigt i Brunflos historia. Ortnamnet Ope, Opo 1346, JHD I 59, kommer av det fornnordiska ordet Op, som betyder skrika, larma. Ortnamnsmässigt är det således ett ord från förkristen tid, vilket vi även kan konstatera, då det i Ope finns väl bevarade fornlämningar från vikingatiden. Nere vid Storsjöns strand finns ett väl bevarat gravfält, men även spridda gravhögar finns inom Ope by. På gården Ope 1 finns en väl bevarad gravhög liksom på gården Ope 5 väster om Opeån vid Opegård. Beträffande namnet Ope, så är det något i naturen, som gett upphov till namnet. Namnet syftar ursprungligen på Opeån omtalad i ett brev från år 1547, men säkert utnyttjad under mycket lång tid i vår bygd som kvarnställe. Nästan alla byar i Brunflo hade kvarnar i Opeån. Än idag finns en vacker 1700-tals skvaltkvarn bevarad. Den har ända till för något år sedan stått i Vibäcken, som utgör gräns mot Optand. Tyvärr har den flyttats från sin ursprungliga plats och upp på närliggande gård. År 1540 nämns Håkansta- och Grytanskvarnarna näst ovan Gärdekvarnen. År 1547 omtalas kvarnställena för Gusta och Berge i

Opeån mitt för Bölegården. År 1533 köper Lasse Danielsson i Lunde ett kvarnställe för 3 mark ovanför Vamstahuset. Vattendrivna kvarnar finns belagda från 1100-talet. De har således mycket hög ålder.

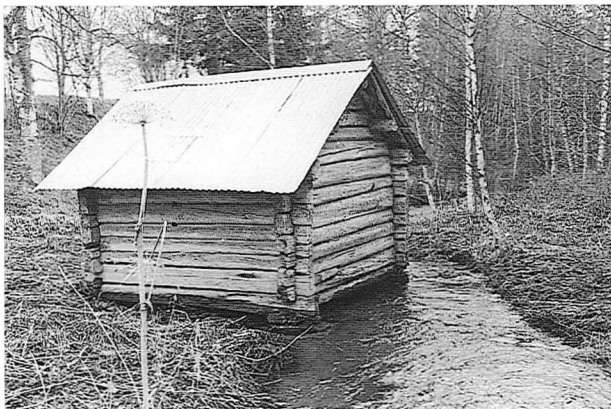
Ånamn liksom sjönamn innehåller ofta ord, som uttrycker läte, buller. Opeån är inte så högljudd idag, menar Bertil Flemström, men förflyttar vi oss till gården Böle och till de fornlämningar, fem högar och tre sten-sättningar, som visar var gården en gång låg nere vid Storsjöstranden, så blir bilden en helt annan. Nu larmar den faktiskt ganska rejält även idag, om man besöker

*I de två åarna fanns sammanlagt 23 kvarnar, 19 i Opeån och 4 i Optandsbäcken. Den här skvaltkvarnen i Optands/Vibäck-
en har idag flyttats upp på den intilliggande gården vid bäcken. Det är länge sedan dessa stenar malde i kvarnen. Foto: Sven Schylberg*

Skvaltkvarn, som tidigare stått i Optandsbäcken intill gården Böle i Ope. Den gamla skvaltkvarnen i Vibäcken var gemensam för Ope-Optand i senare år.

Foto: Sven Schylberg

den ursprungliga platsen för byns bebyggelse. Bosättningen har flyttats från sjöstranden och 300 meter upp till nuvarande plats. Ope är således ett ånamn med innebörden den som larmar. Gravfältet vid Storsjöstranden mellan de två åarna är ganska unikt bland Brunflos och Jämtlands fornlämningar, då det omnämns redan 1685.

Vid Opeåns mynning i Storsjön fanns ursprungligen en stor kvarn i tre våningar. Den flyttades till Brunflo. Där fick den bilda stommen till det stora hotellet i Brunflo. Förutom kvarnar fanns i Opeån även sågar. En uppgift av Per Olausson från 1957 uppger, att i Opeån väster om Lantbruksskolan fanns på 1700-talet en såg, där bräder till kyrkbygget på 1770-talet sågades.

"Widh Ope by mellan 2:ne bäckar neder åth Siöön äre några sammanburne Jordhögar icke alla aff lijka Stoorleek, och öfverst på huardera een Groop liggjandes huar wid annan, och kallas effter gammall härmelse lättehögar. För 28 år sedan berättas uti een af dem wara gravfit, då några stoore Menniskobehn upkastade blewwe:Warandes okunnigt huemeth giorde". Rannsakingar 256.

Västerböle

Gården Västerböle är förhistorisk. Den ligger inom Opes gränser och intill Vibäcken. De flesta Bölenamnen är medeltida, varför Västerböle får räknas hit, om

Gravhögarna ligger tätt intill varandra nere vid Storsjöns strand på gården Böle i Ope.

Foto:Sven Schylberg

den inte tidigare har haft ett annat äldre namn. Flera förstörda gravar har framkommit vid borttagandet av odlingsrösen. 1891 hittade en bonde tre ovala spännbucklor och järnsaker. 1904 hittades i ett odlingsröse en yxa, en spjutspets och en järnten, JLM 679. 1922 påträffades tre spadformiga ämnesjärn vid byggandet av Opestation, JLM 12947. Västerböle kan ha benämnts från gården Optand.

Milhällan vid Ope gård är ett vackert kulturhistoriskt minnesmärke från 1800-talet med texten 1 Mil Landsbövdning John Ericsson.

Foto:Sven Schylberg

Väster om Vibäcken ligger gården Västerböle och mellan denna och Ope gård finns en milhålla från 1890-talet. Söder om denna och Ope gård återfinns också en väl bevarad fornlämning.

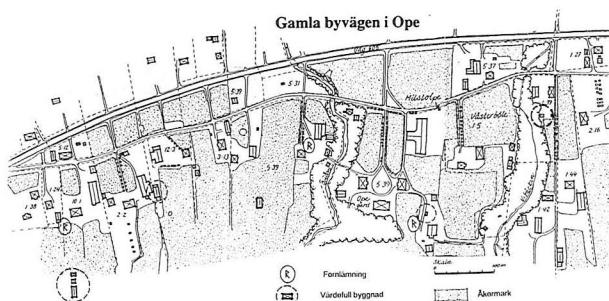
Vad omfattar byn Ope?

Ope begränsas av byarna Torvalla och Optand, Storsjön och Kyrkås socken. Gränsen mot Optand utgörs av Vibäcken. Området kan indelas i den ursprungliga bebyggelsekärnan, som från början legat nere vid Storsjön mellan de två åarna, Vibäcken och Ope ån och den bebyggelse, som vi idag finner öster om väg 605, mellan Ägovägen och Ope skola. I området ingår även den kommunägda åkermarken ovanför byn.

I området ingår den äldre bebyggelsen längs den drygt en km långa, gamla sträckningen av landsvägen. Gårdarna ligger i rad och bildar gårdstun, som är öppna mot bygatan. Huvudbyggnaden ligger i regel på krönet ut mot odlingsmarken med uthusen som flygelbyggnader. De olika gårdsgrupperna åtskiljs av öppen mark, som öppnar många vackra utblickar mot Mariebysidan. Typiskt är också de trädrader och alléer, som kantar både bygata och gårdsinfarter. Ofta markeras gränsen mellan bygata och gårdstomter av stengårdsgårdar med vackra grindstolpar av sten.

Gamla byvägen i Ope

Bebyggelsen är övervägande äldre till stor del bevarad. Det finns fyra byggnader av särskilt kulturhistoriskt värde, enligt den inventering Länsmuséet gjort. Det är

Vindkraftverken på Ope gård ägs av Christer Persson, initiativkraftig och framträdande Opebo.

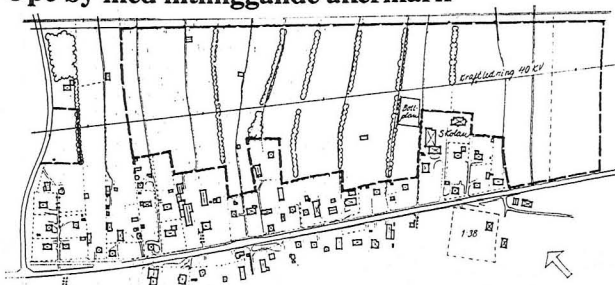
inte byggnaderna i sig som gör området till en värdefull miljö, utan i lika hög grad bebyggelsens gruppering och växel-spelet med vegetation och odlingsmark. Här finns jordbruk, som idag saknar mjölkkor och ett par gårdar med hästar. Ope gård har bärodling. På Ope gård, skapad genom sammanslagning av flera gårdar i Ope och tidigare lantbruksskola i Jämtland, 1862–1908, finns idag två vindkraftverk, som sätter sin prägel över bygden. Ägare till vindkraftverken är Christer Persson bosatt på Ope gård.

Ope by med intill liggande åkermark

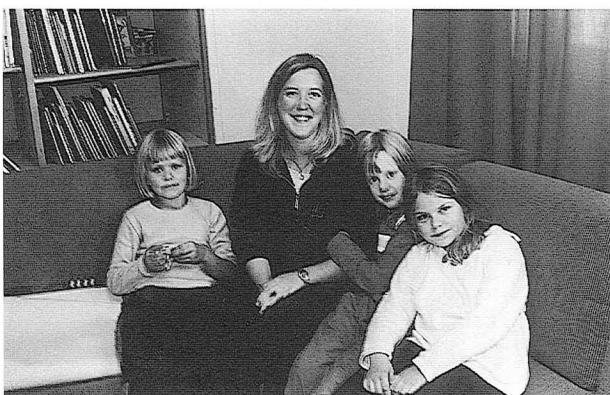
I Ope finns ett 30-tal bostadsfastigheter, låg- och mellanstadieskola, 2 förskolor, en gård med hästar och ett företag med maskinförsäljning. Skolan har 100 elever fördelade på 2 förskolor om 24 elever, låg- och mellanstadium uppdelade på 4 klasser i B-form, årskurs 1–2, 1–3, 3–4 och 4–5. Skolans upptagningsområde är ungefär detsamma som planområdet, som återfinns på kartan. Bebyggelsen är ansluten till kommunalt vatten och avlopp. Busslinjerna 10 och 11 går med heltimme, varje halvtimme under högtrafik. Åkermarken i området ägs till stor del av kommunen utom Ingeborg Lithners fastighet.

Ope skola byggdes på 1920-talet och togs i bruk 1931.

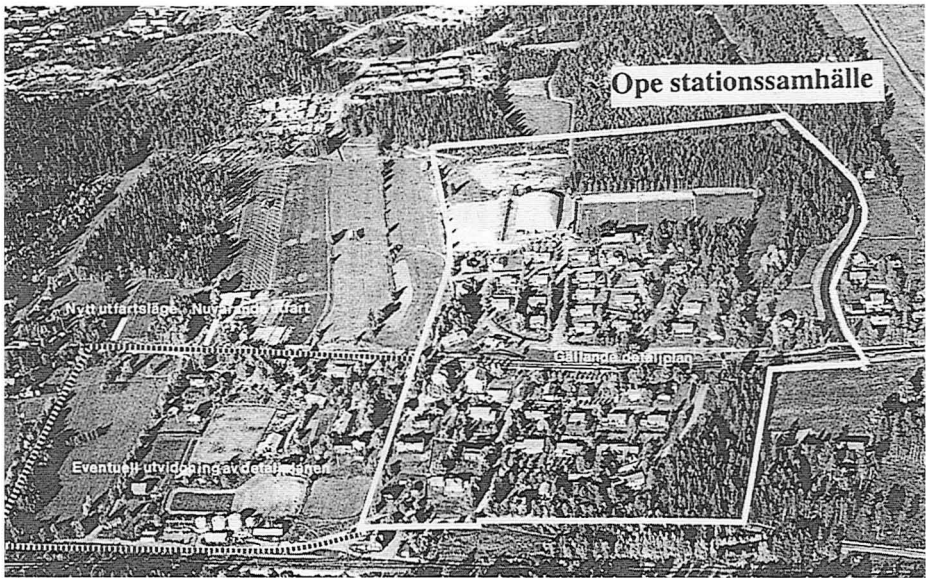
Ope by med intilliggande åkermark

Elever på Ope skola med sin flagga.

Lågstadieläraren Helena Johansson med tre av sina elever.

Ope stationssamhälle

Med stationssamhället menas bebyggelsen vid Opebacken mellan väg 605 och järnvägen. Större delen av området omfattas av en detaljplan, fastställd 1965. Här finns ett 60-tal enbostadshus och ett par flerbostadshus. Utanför området finns ett 10-tal bostadshus. Kommunalt vatten och avlopp och avloppsledningar finns i området. Järnvägen anlades på 1870-talet och var klar 1879. Ope fick station 1922, som togs i bruk

Ope station, som togs i bruk 1923 ligger i byn Torvalla, men stationssamhället i Ope. Foto: Sven Schylberg

1923. Stationen är idag nedlagd sedan 1974. Den siste stationsmästaren var Arnold Wiktorsson, som tjänstgjorde där i 17 år. Han efterträdde Ernst Klasson, som kom efter Vitus Johansson. Vid järnvägen finns några oljecisterner, men de ligger liksom stationen i Torvalla by.

Affär i Ope

Affär fick Ope tidigt. Den förste vi känner är Johannes Sahlberg, som inregistrerade affär i Ope redan 17 december 1894. Den avregistreras 26 juli 1926. 5 juli 1926 sålde Jöns hustru Kristina Sahlberg affären med befintligt handelslager jämte hälften i telefonappa-

Hos handlare Sahlberg i Ope. Kristina och Gärda Sahlberg.

*Opebor utanför Julius Nilssons affär på 1930-talet.
Foto: Kina Nilsson.*

*Julius Nilssons affär. Foto:
Kina Nilsson*

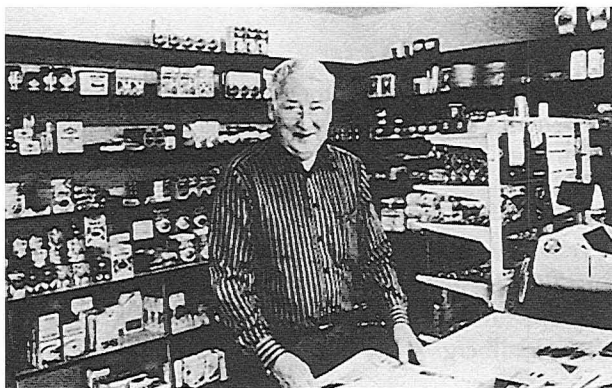
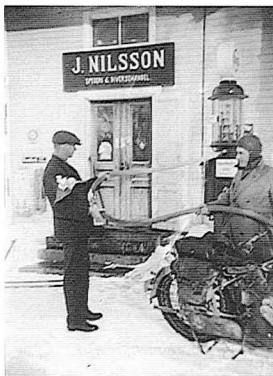
raten 699 A för 8.600 kronor, varav 1.600 kronor i handpenning och 7.000 kronor i en revers till Julius Nilsson, som var från Nils Jonsgården på andra sidan bygatan. Jämsides bedrevs bageri av mostern Karolina. 13 juli 1926 inregistrerades affären i handelsregistret. Julius Nilsson sålde affären 1942 till Anna och Sven Svensson. Denne sålde till Hans Olovsson. 1949 köptes

*Johannes Sahlbergs affär i
Ope 1928. "Julle" Julius
Nilsson, Kristina och Gärda
Sahlberg.*

Ope Livs upphörde efter 34 års ägande av Alice och Ingemar Berg 1994. Ope centrum gick då miste om sin enda affär.

Foto: Sven Schylberg

affären av Åke Andersson, som drev affären fram till 1960, då den såldes till Ingemar Berg, som tillträdde 1 april 1960. Alice och Ingemar drev affären i Ope fram till 2 juni 1994, då den upphörde.

Ope Lantbruks-/Lantmannaskola

Tanken att grunda en lantbruksskola i Jämtland var inte ny, när skolan startade i Ope 1862. Redan omkring 1820 väcktes förslag, att vid Frösö trivialskola anordna en femte klass "uti vilken lärjungarna skulle inhämta nödiga insikter uti de vetenskaper, som ligga till grund för ett förnuftigt och lönande lantbruk". Förslaget föll emellertid. År 1845 motionerades på nytt inom Hushållningssällskapet, men med samma negativa resultat. Efter ytterligare försök hänsköts frågan till landstinget. Där lyckades man ernå en lösning. 1862 startade den första årskursen vid Ope Lantbruksskola med en direktion om nio medlemmar som huvudman och landstinget som ägare. Föreståndare blev Victor Lindström från 1862 till 1877. Han efterträddes av Johan Fredrik Broman åren 1877 till 1883, då skolan upphörde. Antalet lärlingar under denna tid var 87.

Under 1860-talet var elevtillströmningen till den två-åriga kursen tillfredsställande, men i början av 1870-talet kom svårigheterna. Länet hade kommit in i en guldperiod på grund av kraftigt stigande trävarupriser. Det resulterade i stort intresse för och goda inkomster av skogsarbete. Elevantalet minskade undan för undan.

När Broman tillträdde 1877 fanns ingen enda sökande till första årskursen. Genom Bromans energiska insatser ökade dock elevantalet. 1883 fann man det dock nödvändigt att lägga ner lantbruksskolan. Egendomen såldes för en "obetydlighet", heter det. Redan 1876 hade Hvilan startat en andra årskurs med lantbruksutbildning. Uppenbarligen blev den modellen för den s.k. vinterskolan i Jämtland kallad lantmannaskola. Sannolikt kom beteckningen lantmannaskola att konstrueras av 1884 års lantbruksläroverkskommitté. Läsåret 1883–84 var Jämtland utan lantbruksundervisning.

Sedan egendomen Ope hade försålts fick lantmannaskolan hyra skollokaler av den nye ägaren Jöns Palmqvist. Bostads- och matfrågan löstes genom inkvartering i granngårdarna. Huvudman var fortfarande landstinget, men föreståndare blev även i fortsättningen Johan Fredrik Broman åren 1884–1905. Per Sylvan tillträdde 1905 och fungerade fram till 1908. Skolan flyttades då till Sylvans egendom Kvarnsved på Frösön. Hyresavtalet gick då ut i Ope. Efter omorganisationen blev elevtillslutningen avsevärt bättre. Under åren

Ope Lantbruksskola. Ope gård inköptes 1885 av Jöns Olof Palmqvist från Sundsjö. Palmqvist var en duktig och intresserad jordbrukare.

Foto: Axel Olsson, Brunflo.

Interiör från Jöns Olof Palmquist d.ä. omkring 1900. Ladugårdsskötare Johansson, Per Palmquist på gungstolen, far till biskop Arne Palmquist, Jöns Olof Palmquist d.ä., Sefast Palmquist, Jöns Olof Palmquist, Brita Gustafsson, mor till Algot Wikén, Ingrid Palmquist, f. Andersdotter från Landsom i Sundsjö, Henning Palmquist, ca 5 år gammal, Inga Palmquist g.m. Erik Håkansson i Ope och älghunden – jämthunden Pang.

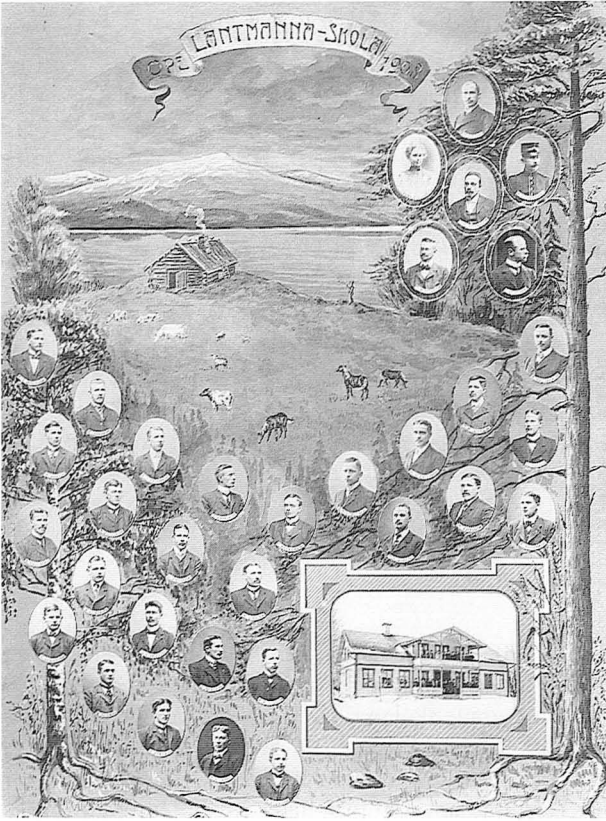
1884–1904 var medeltalet fem per år. Vid sekelskiftet 1900 utgjordes klasserna av 16 elever. Efter tio år på Frösön flyttade skolan till Torsta i Ås, som hade inköpts av Hushållningssällskapet för Sveriges Utsädesförenings Jämtlandsfilial. Namnet Ope stiftelsen lever dock kvar för Torstaskolan, som idag heter Åsbygdens Naturbruks Gymnasium och är en treårig gymnasieskola med inriktning mot lant-och skogsbruk, men även andra områden som fiske, trädgård, trav-och smådjursuppfödning.

I anslutning till lantbruksskolans tillkomst upprättades ett intressant kontrakt som visar, hur man löste problemet med häst inom rusthället Nr 75 i Ope.

Kontrakt

Emellan undertecknade delägare i Rusthället Nr 75 vid Lif-Sqvadronen, Ope och Vesterböle, har följande överenskommelse blivit träffad med avseende på Rustningshästens utfordring, skötsel och vård.

1/ Att hästen i överensstämmelse med Konungens Befallningshavandes föreskrift, skall födas och vårdas 1

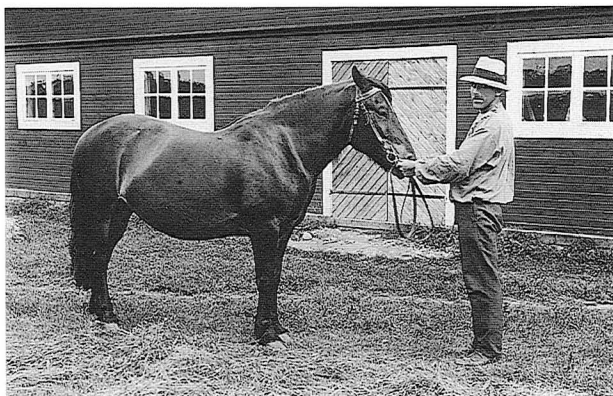

år hos varje delägare, men att fördelningen av flyttningen emellan bliver sådan. Att innehavare av 1/2 tld skatte förbigås vid andra flyttningen, varmed innehavare av 3/4 tld föder och vårdar hästen i tur medan innehavare av 1 tld och därutöver, likaväl med ersättning av de övriga delägarne för fjärdedelen av vinterfödan. Hästen flyttas från öster till väster på följande sätt: Lantbruksskolan börjar för Westerböle år 1863 den 1 September och föder och vårdar hästen för 2 tld skatte i 2 år.

Bonden Per Olsson 1 tld Ope i 1 år

Kyrkovärden Jonas Olausson 2 tld skatte i 2 år

Bonden Per Persson 1 tld i 1 år

Olof Hansson (Lars Karlsson) 1 tld skatte i 1 år
dito Hans Andersson 1/2 skatte 1 i år
dito Olof Andersson 3/4 skatte i 1 år
Jonas Andersson (f. Kronofogden Caspolin)
3/4 skatte i 1 år
Bonden Jonas Svensson 1/2 tld skatte i 1 år

Summa 9 1/2 tld = 11 år,

varefter Lantbruksskolan åter börjar. Flyttningen fortgår i samma ordning med undantag därav, att Hans Andersson och Jonas Svensson då vid flyttningen förbigås.

2/ Med undantag av det särskilda tillskott som är avtalat med innehavarna av 3/4 tld eller Olof Andersson och förre kronofogden Caspolin skall varje innehavare av hästen föda och vårda densamma enligt föreskrift utan ersättning än att innehavaren äger uppbära och fritt disponera därav staten lämnade rotebidrag. Att kostnad för hästens behöriga vård och skötsel såsom behövlig läkevård, medikamenter, m.m. av vad beskaffenhet den vara må, ävensom skadeersättning i händelse av vanvård både till kronan och delägarne, förbinder sig innehavaren att bekosta, så att ingen utgift därför drabbas de övriga delägarna.

Ope Lantbruksskola i Augusti 1863.

Karl Lindström för 2 tld Vesterböle

Olof Persson Jöns Olausson

Per Persson Olof Hansson Hans Andersson

Olof Andersson Jonas Andersson

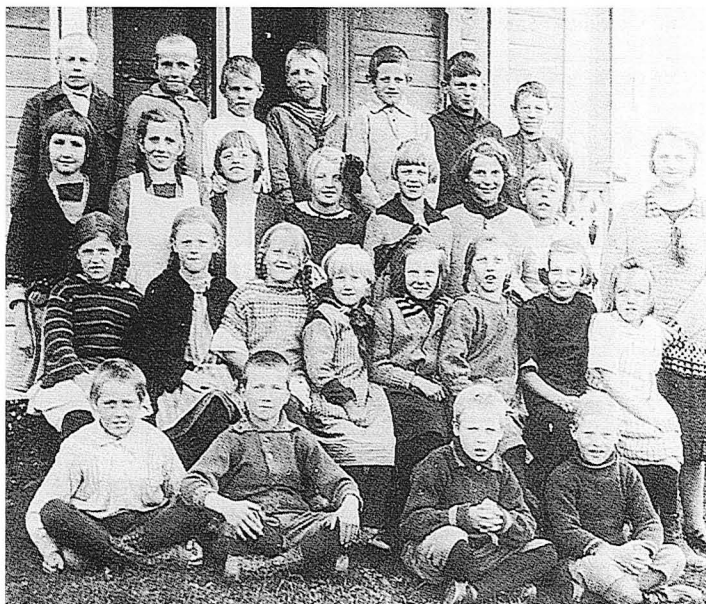
Vad sägs om ett dass för 12 personer? Det finns på f.d. Ope Lantbruksskola.

Ope skola

1924 samlas personer från Optand, Ope och Torvalla för att diskutera skollokalfrågorna i byarna. En sammanslagning av barnen inom byarna till en lokal skulle medföra lång skolväg om en skola byggdes i Torvalla eller Optand. En skola i Ope ansågs som det bästa alternativet. Den skulle byggas i närheten av Ope station. Skola hölls de här åren i Olof Svenssons gård i Ope. På grund av för många elever, beslöt skolrådet och senare kyrkostämman i november 1925, att en ny skola skulle uppföras inrymmande såväl folk som småskola och ett bostadshus. Inför kyrkostämman i mars 1926 begärde byarna Optand och Torvalla, att endast en lokal för folkskola skulle byggas i Ope. När man ej blev enig hänsköts ärendet till Länsstyrelsen. Kyrkostämman beslöt dock i oktober 1926 uppföra skolbyggnad i Ope med lokaler för folk- och småskola och ett bostadshus för lärarpersonalen. I fortsättningen skulle lokal för elever i Optand och Torvalla hyras, då målsmännen begärde, att barnen borde få gå i sina byar. Ärendet om skolbygget förhalades genom överklaganden. Per Palmqvist hyrde ut lokaler för skola på sin gård i Ope, men sade upp hyreskontraktet 1928. Skollokaler och lärarbostad förhyrdes nu hos O. Aug. Svensson i Ope. Under tiden upprättades ritning över lokaler för ny skola. 1928 ansöktes om statsbidrag för skolbygget. 1931 togs den

nya skolan i bruk och från 1 juli 1932 flyttades barnen från Torvalla till Opekola.

1940 togs skollokalerna i anspråk av militären från höstterminen till april 1941. Skolans verksamhet flyttades då till missionshuset i Ope och även till missionshuset i Optand. Telefon indrogs 1946 till skolan. 1958 beslöts om tillbyggnad. Byggnationen skedde åren 1960-61

*Lärare och elever vid Ope skola i Olof Svenssons gård 1926.
Lärare Svea Eriksson, syster till Hillevi Eriksson, Ångsta.*

Översta raden från vänster Olov Wik, Ingvar Månsson, Ingvar Edholm, Pelle Terneblad, Gösta Palmquist, Knut Elgendahl och Olle Mattsson.

Andra raden stående Margot Lindholm, Ingrid Palmquist, Gertrud Stenkviist, Stina Karlsson, Iris Johansson, Maj Hamberg och Folke Bergman.

Tredje raden sittande: Astrid Leijon, Gunnel Bodén, Lydia Persson, okänd, Karin Persson, Maj Karlsson, Sally Elgendahl och Berta Sandin.

Fjärde raden sittande: Anselm Andersson, Erik Jonsson, Pelle (Per Påls) och Elov (Per Påls).

Vårterminen 1931. Ingrid Olssons klass på Ope skola.

På vakt vid Ope skola. Foto: Kina Nilsson

Ope skola intogs höstterminen 1940 av militären.

*På vakt vid Ope skola.
Foto: Kina Nilsson*

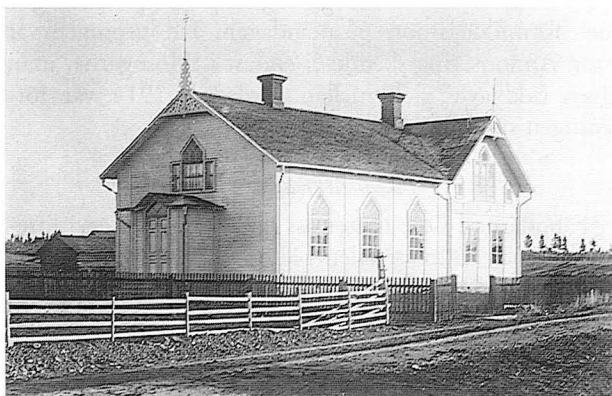
Ida Andersson i Ope.

Ope Missionshus byggdes av byggmästare Viktor Carlsson i Grytan. Invigdes andra söndagen i oktober 1902.

Ope Missionshus och Missionsförening

Ida Andersson har i Brunflobygden 1979 gett en fin framställning om missionsföreningens tillkomst. Omkring åren 1884–1885 inleddes en predikoturné i byarna Odensala till Optand. Ope missionsförening bildades 6 mars 1898. I Ope fanns en allmänning, där en såg var anlagd. Där tänkte man sig bygga ett missionshus. Stina Olsson i Ope skänkte dock en tomt. 10 februari togs beslut om att bygga ett missionshus. Andra söndagen i oktober 1902 invigdes Ope Missionshus. Byggmästare var Herman Viktor Carlsson i Grytan, f. 20/1 1864 i Öfre Ullerud i Värmland. Bygget gick på 235 kronor.

Logen Torsborg samlad till möte hos Ida Andersson i Ope.

Tillkomsten av Ope Missionsförening är säkert förklaring till varför ej en nykterhetsloge bildades i Ope. Däremot höll såväl logen Torsborg som Stjärnbaneret i Optand sina möten i Ope vid ett flertal tillfällen. Varje år i Vårfrudagstiden ordnades tredagars mötesserier med kvällsmöte på lördag, högtidlig fest på söndagen och förmiddagsmöte på måndagen. Tillslutningen var stor. Annonsering skedde ej endast i tidningarna, utan även budkavle gick mellan gårdarna. 1914 var föreningen skuldfri.

Fäbodarna i Ope

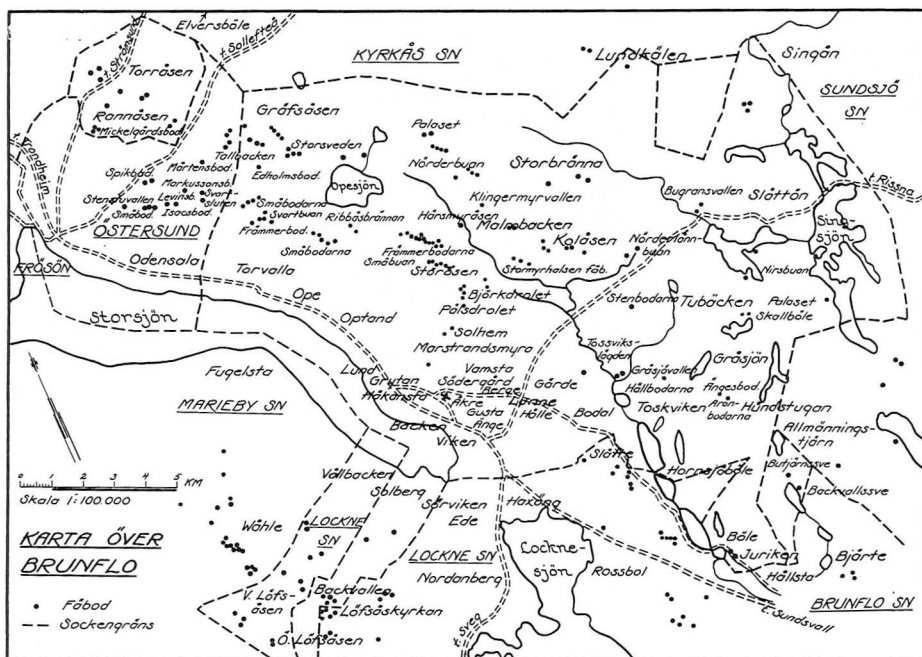
Fäbodarna i Ope möter oss på spridda ställen i litteraturen och källmaterialet. I äldre tid har Brunfloborna fäbodas på avradslanden. Avradslanden var oftast områden, som låg på gränsen mellan flera socknar långt från hemgårdarna. År 1479 synes bonden på gården i Ope ha varit i besittning av skog mot en av Grytansbönder-

*Utflykt till fäbodarna med
Ope Missionsförening.*

na. I en process ville han komma åt mer, nämligen ett skogsskifte mellan Åsen och Singsjön, ett skifte, som sträckte sig från Singån till allmanningen, Det nämnda ger en antydning, om att båda hade avradsland mot allmanningen, som låg på sockengränsen mellan Brunflo och Kyrkås. Det är på dessa avradsland socknens första fäbodan anläggs.

Ett område, som ofta nämns i gamla handlingar är Kälen, som sedan får namnet Lundkälen efter byn Lund i Brunflo. Med Kälen avsåg man området mellan Lunne och Optands byars skogar till Singån mittemot Sundsjö socken. Kälen brukades 1653 av sex bönder i Optand och två från Ope för 8 rdr omfattande $\frac{3}{4}$ av avradslandet, som de hade tillböxlat sig, dvs. arrenderat 1653 för 8 rdr. Den återstående delen brukades av bonden i Lund för $2 \frac{2}{3}$ rdr. Att de här bönderna hade arrende före 1653 framgår av 1649 års avradsbok, som visar, att Olof Thollsson, Swen Olofsson i Ope och Olof

Brunflo fåbodbebyggelse omkring 1900.

Stensson med flera bönder från Optand jämte kyrkoherden i Brunflo arrenderade Kälen.

1766 genomförs en grundlig fåbodranssakning i Brunflo. Ope och Optand har enligt denna inga fåbodvallar. Likväl har de fåboddar på hemskogen. År 1760

I Palasets fåboddar på 1920-talet.

Brita Stina Olsson i Palasets koksta, Ope, kokande messmör. Brita Stina var butös i Palasets fäbodar i över 50 år.

sker delning av gården Ope nr 3 hos bönderna och bröderna Karl och Jonas Olofssöner. Karl får östra fäbodvallen och Jonas den västra. Dessa fäbodvallar ligger enligt ett köpekontrakt från 1829 i Ribbåsbrännan, som omnämns även år 1854. Åren 1825 och 1829 anläggs fäbodar i Storbrännan, norr om Malmdrolsflon.

Väster om Ribbåsbrännan ligger Småbodarna, där bönderna i Ope alltjämt har sina fäbodar.

Cirka 1700 m NV om Opesjön låg i äldre tid Gammelbuvalen. Där fanns ett stort antal stugor uppsatta tätt intill varandra. De här fäbodarna övergavs emellertid. Nya fäbodar anlades ca 700 m N om Opesjön. Av dessa återstår numera endast en stuga, som tillhör gården Ope 10:1.

Palaset i Ope. Kristina Sahlberg, Brita Stina Olsson, Märta Murén, Lydia Olausson och Anna Persson. Omkring 1920.

*Opebor utanför fäbodvallen
vid Opejön.*

*Älgjaktlaget tar rast utanför
fäbodvallen.*

Cirka 1 km V om Optandsvallen (V Nörderbuan omfattande 4 stugor) ligger Opevallen fäb. Den här vallen hade förr två stugor och vallen har namnet Palaset. Den är mycket gammal.

De underjordiska – vittran

En orsak till att fäbodrar flyttades var de underjordiska eller vittran, som de också kallades. Från Ope berättas, att Nörderbuan N om Opejön tidigare låg längre ner. Där bodde emellertid de underjordiska, vilket ej ansågs så trevligt. De blev störda, när det kom folk och

*Opebodarna 5:23 vid Ope-
sjön. Fr.v. Ida Andersson,
Bror och Henning Nilsson
samt Brita Nilsson, f. Ols-
son. 1920-talet.*

kor från bygden. Folket såg de underjordiska, deras kor och getter. Opebönderna beslöt därför att flytta fåbodarna högre upp, men det bar sig inte bättre än att de underjordiska fanns även där. Några år stod man ut med dem, men sen blev man tvungen att flytta igen. Nu byggde man längre ner mellan första platsen och Ope sjön. Där gick det bra. Sen dess har de inte visat sig.

*Älgjakt vid Ope sjön. På bil-
den ser vi bl.a. Olle Edholm
och Julius Nilsson*

Torp i Ope åren 1838–1895

Torpen är i Ope by inte så många som i de närliggande byarna Torvalla och Optand.

Åren 1838–1848 återfinns 6 torp i Husförhörlängderna.

Det första torpet vi möter finns på en gård som bebos av drängen Magdersson.

Han anges vara död 1838. Gift med Lisbeth född 1809. De har barnen Jonas, f. 1827. Maria f. 1829 och Lisa Märtha f. 1834.

På torp nr 2 bor Ol.Månstedt, f. 1804 och gift med Märtha Olsdotter, f. 8/4 1806. De har barnen Olof, f. 27/1 1842, Olaf f. 23/4 1843 och Gertrud f. 29/9 1846.

Torpare nr 3 är Pehr Rasmusson, f. 7/7 1807. Gift med Kjerstin Johansdotter, f. 26/2 1806. De har barnen Anna, f. 9/10 1826, Johannes, f. 16/11 1828, Mickel f. 18/3 1831, Eric, f. 19/11 1836 och Brita, f. 26/5 1839.

Torpare nr 4 är Jonas Svensson, f. 7/3 1817. Gift med Stina Lisa Johansdotter, f. 31/1 1819. De har sonen Sven Olof, f. 17/3 1842.

Torpare nr 5 är Mathis Olsson, f. 23/4 1805. Gift med Margit Jonsdotter, f. 24/2 1802. De har dottern Cathrina, f. 30/3 1831.

Slutligen har vi den *6:e torparen* Jan Hollstedt, f. 23/2 1785 och gift med Brita Jansdotter, f. 22/7 1786. De har barnen Anders, f. 27/2 1824 och Sigfrid, f. 27/4 1818.

Åren 1856–1863

upptas som torpare i Ope Per Nilsson, f. 24/10 1827. Gift med Berta Catharina Andersdotter, f. 6/5 1834. De har barnen Nils Olof, f. 4/8 1855, Carolina, f. 23/4 1859. På samma torp upptas födoråds mannen Mathias Olofsson, f. 23/4 1805 och sonen Anders, f. 20/2 1862.

På torp nr 2 bor fältjägaren Pehr Örbom, f. 25/7 1824. Gift med Katharina Carlsdotter, f. 5/9 1821. De har barnen Lisbeth, f. 18/12 1846, Per Ulrich, f. 6/9 1849, Brita, f. 21/5 1852, Gölin, f. 17/4 1855, Maria, f. 10/1 1859 och Carl Magnus, f. 27/5 1861.

Åren 1863–1873

På torp nr 1 bor hästjägaren Johan Fredrik Norrby, f. 24/5 1835 gift med Anna Ersdotter, f. 20/3 1839. De har barnen Anna Charlotta, f. 28/9 1860, Johan Peter, f. 20/7 1864, Märta Catharina, f. 1/2 1867, Carl Olof, f. 24/12 1869 och sannolikt modern till Anna-Carin Ersdotter, f. 10/5 1793, d. 15/5 1864.

På torp nr 2 upptas Pehr Nilsson, f. 24/10 1827 och gift med Brita Catharina Andersdotter, f. 5/5 1834. De har barnen Nils Olof, f. 4/8 1855, Christina, f. 6/3 1859, Anders, f. 6/5 1862 och sonen Carl, f. 8/12 1864.

På torp nr 3 bor hästjägaren Erik Kling, f. 30/10 1831. Gift med Brita Olofsdotter, f. 31/8 1831. De har barnen Olof, f. 11/5 1864 och Katharina, f. 1/12 1865. Födörädstagare är Mattias Olofsson, f. 23/4 1805.

Torpare 1874–1883 i Ope

Odelstorpare Pehr Thor Grat, f. 31/1 1815. Gift med Maria Magdalena Michaelsdotter, f. 17/2 1817. De har barnen Nils Erik, f. 18/5 1854, Brita Stina, f. 12/10 1858 och Märtha f. 10/6 1866.

Odelstorpare 2 är Lars Gunnarsson Örbom, f. 16 1837. Gift med Catharina Nilsdotter, f. 21/3 1831. De har barnen Sofia Juliana, f. 5/6 1867, d. 7/4 1875 och Julia Carolina, f. 5/9 1870, d. 6/11 1875.

Torpare åren 1884–1895 i Ope

Ope nr 1 Torparen Lars Gunnarsson Örbom, f. 1837 gift med Catharina Nilsdotter, f. 21/3 1831.

Torp nr 2 Carl Gustaf Lundberg, f. 19/9 1849. Gift med Brita Helena Andersdotter, f. 13/3 1854. De har barnen Beda Gustafa, f. 23/3 1884, Alma Christina, f. 9/11 1887 och Clara Victoria, f. 24/9 1890.

På Ope nr 3 återfinns odelstorparen Per Thor Grat, f. 31/1 1815. Gift med Maria Magdalena Michaelsdotter, f. 17/2 1817, d. 26/12 1891.

Torputbrytning i Ope

Inom Ope nr 3 sker torputbrytning 1853 av tvenne torp tillhöriga Per Sahlberg och Mattias Olofsson. Ägare

till gården är Jonas Olausson. Denne upplåter nu 1/10 av gården till torplägenheter, då dessa ej blivit ihågkomna i samband med lagaskiftet, som hade genomförts i Ope by. Torparna hade tvingats avhända sig mark utan att få ersättning för denna. Mattias Olofsson och Per Sahlberg hade avträtt 21 16/ 1000 kappland och fick nu rätt till skogsmark och mulbete. De fick dessutom rätt att under sex års tid bärga slått norr om Opejön, det s.k. Sjödrolet, där Mathias Olofsson tidigare hade hävdat marken. Matthias Olofsson fick också rätt att avverka den skog, som växte på 1 tunnland norr om det skifte, som Matthias Olofsson hade ägt i Björnmyran. Avverkningen skulle vara verkställd inom fem år från tillträdet.

Mathias Olofsson fick till sitt torp mark i Ribbåsbrännan till fåbodvall, mark i Storbrännan. Slått i Källmyran och i Wattdrolet. Uppodling hade skett till 6 skrindor i norra Stormyråten, Olausängen. Starr togs i Långmyran och Malmdrolsmyran.

Per Sahlbergs torp fick nyttja marken till slått i Källmyrsved och i Olausängen, Starr i Skorshätta och 3 skrindor slått i Malmdrolsmyran, 6 skrindor slått utmed Skorshätta till odling. Till fåbodland anslogs 4 målningar skogsmark. Hårtill tillkom vedbrand och nytt-

F.d. Per Palmquists gård i Ope.

*F.d. Jöns Olof Palmquist
d.y:s gård i Ope.*

jande av skogen för mulbete. Torparna erhöll åker på ett antal ställen hemma i Ope, äng-och odlingsmark i torphägnaden, odlingsmark och slått på skogen och skogsmark, så att det svarade emot 1/10 av gården. De här torpen synes ha tillkommit genom ett köpekontrakt redan 3 Oktober 1829. Säljare var då Anders Kjäck i Ope. 1829 upplåter änkan Agnes Jonsdotter 16 målingar av gården Ope nr 3 om $3/4$ tunnland till torplägenhet för drängen Mathias Olofsson från Optand om en köpesumma av 153 Riksdaler Banco. I kontraktet ingår även andel i kvarnen. Det här torpet låg söder om Milhällan i Ope.

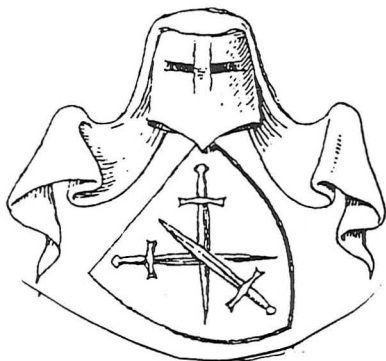
Ope i urkunderna

Den förste vi känner från Ope är en man, som är född på 1200-talet. I ett brev från 1346, JHD 59 avgörs en hagtvist mellan lagmansgården Hagnastada, Vamsta och Södergård i Brunflo genom att två gamla män från Brunflo inkallas till tinget på Frösön för att vittna om hur gränsen hade gått mellan de tre gårdarna. *Torbjörn Kille* och *Öyulfuer* från Ope fick svära inför lagboken, om hur hagen gick mellan gårdarna. Närvarande var kyrkoherden Mikael i Brunflo å kyrkans vägnar, prosten Agmunder från Hammerdal å biskopens vägnar för Södergård och Nicholas Petersson, syssloman i

Jämtland å konungens vägnar för lagmansgården, som var allmän egendom. Lagman var Lafrans Gunnarsson.

Ope innehas vid 1400-talets början av en framstående man vid namn *Sigfrid*. Gården är då oskiftad. Från honom härstammar en väl utgrenad släkt, som vi kan följa fram till våra dagar och med förgreningar såväl till Torvalla som Optand och andra byar i Brunflo. En av hans söner är *Philippus*. *Peder Philippusson* är gift med *Agnes*, dotter till lagmannen i Jämtland Hemming Olofsson, ägare av Ösa i Ås och Salom i Hackås. 1450 skiftar Agnes med sin syster *Ingegerd*, som är gift med jämtlands hövitsman Peder Karlsson, arvet efter sin fader. Hon fick då på sin del sitt moders arv Fäste i Hackås, ett kvarnställe i Billstaån av Hovs ägor, halva västra Salom, sitt faderne gods, vartill även hörde en del av byn Lägden i Hackås. Ingegerd fick faderns gård i Ås. Det är en rik man vi möter i Ope från 1450-talet. Den här slakten kallas *Opeätten* och har en intressant vapensköld. Opeätten är en norsk lågfrälssläkt från Ope, vars äldste med säkerhet kände stamfader var *Guttorm (Torbjörnsson)* i Aghnadal, känd 1410. Dennes son Philip är identisk med den Philip, som var gift med en till namnet okänd dotter av Sigfrid i Ope.

Opeätten är en jämtländsk lågfrälseätt, vars äldste med säkerhet kände stamfader var Guttorm Torbjörnsson i Aghnadal nämnd 1410. Dennes son Philip Guttormsson är identisk med den Philip, som var gift med en till namnet okänd dotter till Sigfrid i Ope.

En son till *Peder Philippusson* är *Olof* i Ope, ofta endast nämnd med sitt förnamn i de jämtländska urkunderna. Från 1508 har vi ett intressant brev, som berör Ope. 1508 gör 12 män, däribland kyrkoherden i Brunflo, Jens Karlsson och lagmannen Magnus Hansson, ett byte och en fullkomlig stadga och sättnål mellan Olofs söner på så sätt, att *Anders Olofsson* och *Peder Olofsson* och deras barn får behålla Fäste och Salomslägdén utom 6 målingar, som kom på deras systers lott. Agnes och Ingegerd, till det de förut hade fått, som var Åsen med tillhörande 1/3 i Gräfsåsen och östra lägdén i Torvalla.

Nils och *Sigfrid* får halva gården *Opebölet* och *Hvassgården* i Torvalla med allt tillhörande denna gård. *Johan* får halva Ope med samma förord. Brödernas brorson *Hemming Pedersson* får *Henriksgård* (*Hemmingsgård*) i Optand med allt vad som tillhör denna gård. *Birgitta Olofsdotter* får Torvestad, sannolikt Torsta i Ås. Olof var således ej en barskrapad man. Ändå ville han i livstiden lägga under sig mer genom sin strid med bonden på Grytan om ödesbölet Singsjön. Olof och hans faster Radgerd Philippusdotter processade åren 1479–1499 med Olof Gudmundsson dock utan framgång.

Hvassgården i Torvalla har sannolikt fått sitt namn efter Helge Hvass, som levde i början av 1400-talet. Sannolikt har vi här namnet på en gammal jämtländsk frälseläkt. Omkring 1500 nämns en *Philippus* i Odensala, sannolikt en broder till *Olof* i Ope. Omkring 1550 omtalas *Olof* och *Peder Philippusson* i Odensala.

Sigfrid i Ope omnämns som lagtingsman 1513.

1527 kungör *Peder Olofsson*, kyrkopräst i Hamnerdal och alla syskonen, *Anders* i Änge, *Olof* i Skravelbacken (Backen i Brunflo), *Nils Nilsson* i Ope och *Hemming Sigfridsöner* i Odensala att alla syskonen skulle uppbjära 10 öre var av *Pål*, *Mattis* och *Anders Hemmingsöner* i Gusta för sin arvsrätt till denna gård, som föräldrarna *Ketil* och *Peder* i Viken och *Olof* i Ope sålde till *Hemming* och *Ketil* i Gusta utan att få full betalning.

En ny generation Opebor framträder här. De är sonsöner till *Olof* i Ope, som tydligen är gift med en flicka från Gusta och som är farmor till kyrkoherden *Peder* i Hamnerdal.

1547 säljer *Nils Nilsson* i Böle (Västerböle) till *Olof* på Berge och stor *Anders* i Gusta ett kvarnställe i Opeån. Kvarnstället låg mitt för Bölegården.

Pilgrimskällan i Ope

Under medeltiden är Ope även pilgrimsort. Inte långt från järnvägsstationen i Ope ligger söder om järnvägen och landsvägen en källa, som på Ekonomiska kartan bär namnet Trefaldighetskälla. Den här källan kallas också för Birgitta källan. Enligt traditionen i Ope skall heliga Birgitta på sin vandring från Nidaros besökt källan. Traditionen i Ope, vars sagesman var Per Olausson, var en ättling av Opeätten, vars vapenmärke är intressant. Opeätten var befreundad med Skanckeätten i Hackås, som vi tidigare har satt i denna framställning.

Birgittakällan i Ope här omgiven av pilgrimer, som deltog i pilgrimsvandringen år 2000.

OPE i 1500-talets källmaterial

I vår första jordebok från 1540-talet anges ägarna av Ope vara *Olof*, som skattar 4 skinn och *Biörn*, som skattar 5 skinn. På gården Böle bor *Niels*, som skattar 2 skinn.

1550 säljer Berit Jensdotter med sin makes samtycke sin del i västra Namn till Olof Tordsson i Fugelsta för 16 mark och 1 mark i god vilja. Hon lovar att hennes nuvarande man, tydligen omgift med Per Jonsson, att denne skall ge hennes barn i 1:a giftet ersättning i sin

egendom Ope, om de påtalar försäljningen. Per Jonsson är tydligen son till Johan Olofsson, som ärver halva Ope. 1568 nämns Jon Pedersson i Ope.

Lagrätten dömer 1561 mellan *Lasse Björnsson* i Ope och *Olof Persson* på Tramsta om en brorsdel, 2/3 i Stensgården på Frösön. Det var Lasses arv och denne fick nu inlösa gården. Det kan ha varit genom sin morfar, som Lasse ärvde denna gård.

1565 erlägger en gård i Ope en årlig ränta om 18 öre i skatt.

I kyrkotionde 1566 skattar för Ope *Olof* 1 sp. 1/2 f:r,
Brita 1 1/2 sp. 1/2 f:r,
Olof Sigfridsson 1 sp. och
Biörn 3 f:r.

Från gården Böle erlägger *Erik Pärsson* 2 1/2 f:r.

Bönder i Ope 1568 är *Björn Sigfridsson*, son till Sigfrid, som nämns 1508 och sannolikt fader till Lasse Björnsson omnämnd 1561. Övriga bönder är *Jon Pedersson* i Odensala, son till Per Jonsson, omnämnd 1550. *Enar Pålsson* i Torvalla och *Olof Sigfridsson* är också bönder i Ope. På gården Böle finns tre bönder; *Erik Persson*, sannolikt son till Per Jonsson 1550, *Erik Nilsson*, son till Nils, omnämnd 1547 och *Olof Olsson* i Ope, son till Olof Sigfridsson. Från Ope rymmer en ägare ur landet under Nordiska Sjuårskriget och 1568 erläggs skatt för en gårdsdel i Ope.

1567 får Björn i Ope böta 10 öre 16 th:r sakören vid hösttinget för det han försummade en skjutsfärd, när han var lagligen utnämnd.

1599 finns två gårdar i Ope, som båda skattar för 9 hermelin schinn och 1 1/2 skilling i penningar.

OPE i 1600-talets källmaterial

1600 erlägger *Joan Pedersson* 2 spann i korntionde. *Peder Olofsson*, son till Olof Sigfridsson 1568, 1 spann.

Sten Olofsson, bror till föregående erlägger 2 spann.

Peder Nilsson, son till Nils Nilsson 1547, skattar 2 spann och *Sigfrid Eriksson*, son till Erik Persson 1568, erlägger 2 spann.

Från gården Böle redovisas 1 spann från *Nils Nilsson*, son till Nils Nilsson 1547.

Räfsten med Jämtarna 1613

I 1613 års Räfsteprotokoll redovisas från Ope följande personer. *Anders Bentssen* i Ope, har svurit svenskarna trohetsed. Han kan inte så något på gården, som han bebor. Gården tillhör *Björn Nielsson*. Björns andel är befriad. Själv hade han en gård i Genvalla. På den kunde han intet så utan endast skörda 2 lass hö. Arrendet blir 6 sk.

Joen Pederson i Ope hade också svurit svenkarna trohetsed. Arrendet blir 4 1/2 mkr, då han kunde så 3 t:r.

Maritte, änka i Ope skattar 2 mkr 5 sk, då hennes man hade svurit trohetsed. Av gårdens 3 t:r tillkom halvparten *Olof Olssons* omyndiga barn. 1 1/2 tunna ansågs förbruten.

Sigvard Björnsson i Ope hade också förbrutit sig. Arrendet blev 4 1/2 mkr, då 3 t:r kunde sås på gården.

Korntiondet 1623 är 1 spann från *Peder Gudmundsson*.

Peder Eriksson, son till Erik Persson eller Erik Nilsson, 1568, redovisar 1 spann. *Joan Pedersson* redovisar också 1 spann liksom Nils Olofsson och Joan Broddesson, ingift i Ope från Torvalla. Nils Olofsson är son till Olof Sigfridsson eller Olof Olsson, 1568.

1628 erlägger tre bönder i Ope silverskatt:

Nils Olofsson 2 daler, *Olof Joansson*, son till Joan Pedersson 1623, 3 daler och *Joan Broddesson* 3 daler,

1639 skattar tre bönder från Ope, *Olluf Joenssen*; 4 1/4 sk, av Böle formerat 1624 1 1/2 sk, *Niels Olsson* 1/2 Daler och *Håkan Lauritzen* 4 1/2 sk.

I 1643 års jordebok skattar

Simon Olofsson i Ope (3dlr); även för Böle,

Olof Stensson (1 1/2 dlr),

Håkan Larsson (3 dlr),

Mårten Larsson (1 1/2 dlr),

Peder Buntmakare (3 dlr) och

Lars Olofsson i Böle (1 dlr)

Ägare av Ope 1645

1. *Peder Joansson*, (son till Joan Pedersson 1623),
2. *Simon Olofsson* gift med Berit Olsdotter, (endera av makarna barn till till Olof Sigfridsson eller Olof Olsson, 1568).
3. *Olle Stensson*, (son till Sten Olofsson 1600) gift med Karin Nilsdotter.

4. *Håkon Larsson* (en son till Lasse Björnsson 1561) gift med
5. *Elin Sivertsdotter*.

I 1655 års jordebok, som omfattar åren fram till 1660 skattar för Ope *Simon Olofsson* 3 tld, *Olof Hansson* 1 1/2 tld, *Sigfrid Håkansson*, son till Håkan Larsson, 3 tld, *Erik Mårtensson*, son till Mårten Larsson, 1 1/2 tld och *Erik Olofsson* 3 tld. För Böle redovisar *Jon Persson*, tidigare Jon Eriksson 2 tld. Såväl arrende som skinnskatt erläggs av samtliga.

I 1666 års rannsakingar uppges 2 bönder i Ope ha fäbodan på (Lund)Kiählen

I 1676 års jordebok, som är lika som 1663 års jordebok skattar *Simon Olofsson* för 3 tunnland, *Olof Stensson* för 1 1/2 tunnland, *Sigfrid Håkansson* för 3 tunnland, *Christoffer Persson* för 1 1/2 tunnland, *Christiern Persson* (Lars Pedersson 1663) för 1 1/2 tunnland, *Eric Mårtensson* för 3 tunnland och på gården *Böhle Anders Broddesson* (Joen Pedersson 1663) för 2 tunnland.

1683 skattar följande i Ope. *Simon Olofsson*, troligen densamme som 1645 om 3 tunnland. *Olof Stensson*, troligen densamme som 1645 om 1 1/2 tunnland. *Sigfrid Håkansson*, son till Håkan Larsson 1645, 3 tunnland. *Christen Persson*, son till *Peder Joansson*? för 1 1/2 tunnland och *Erik Mårtensson* 3 tunnland.

I 1696 års jordebok svarar *Simon Olsson* för 3 tunnland och rusthåll Nr 63, *Olof Stensson* för 1 1/2 tunnland och rusthåll nr 62 och *Sigfrid Håkansson* för 3 tunnland och nr 68 för Cavalleri Companiet. *Christen Persson* skattar för 1 tunnland och rusthåll nr 80 av *Lif Companiet* och *Erik Mårtensson* om 3 tunnland för nr 81 av *Lif Companiet*. Gården Böle ägs av *Anders Broddesson* om 2 tunnland och är rusthåll Nr 108 av *Brunflo Companie*.

1702 brukas *Simon Olofssons* hemman av *Carl Simonsson* omnämnd 1683 och 1696. Skatten är 3 tunnland. *Olof Stenssons* hemman brukas av *Christian Persson*, densamme som 1683. Skatten utgör 1 1/2 tunnland. *Sigfrid Håkanssons* hemman brukas av *Nils Jonsson* om 3 tunnland. *Christen Perssons* hemman brukas av *Erik Olsson*, son till *Olof Stensson* 1683? om

1 1/2 tunnland. Erik Mårtenssons hemman brukas av Mårten Ersson om 3 tunnland. Anders Broddessons hemman brukas av Brodde Hansson, ätling till Joan Broddesson om 2 tunnland.

I 1710 års *jordbok* skattar Carl Simonsson, son till Simon Olofsson, för 3 tunnland och svarar för rusthåll nr 63. Christen Persson skattar 1 1/2 tunnland, tidigare Olof Stenssons hemman och rusthåll nr 62. Nils Jonsson efter Sigfrid Håkansson skattar för 3 tunnland och är rusthållare nr 68. Sven Andersson efter Christen Persson skattar för 1 1/2 tunnland och rusthåll nr 80. Swen Nilsson efter Erik Mårtensson, skattar för 3 tunnland och svarar för rusthåll nr 81. På gården Böhle bor Brodde Hansson efter Anders Broddesson. Denne skattar för 2 tunnland och rusthåll nr 108.

Utdrag ur dödboken

1758 dog den 9 januari *Olof Nilsson* i Ope, son till Nils Jonsson och Lisbet Sigfridsdotter, dotter till Sigfrid Håkansson, gift med Ingeborg Karlsdotter, dotter till Carl Simonsson. Olof Nilsson hade haft 5 barn. Han var en stilla, ärlig och arbetsam man. Dog i stygn, 61 års gammal.

Jonas Olsson, son till Olof Nilsson var född 1731 och bonde i Ope. Gift med Marget Mårtensdotter, f. 1730 i Kläppe, Kyrkås, dotter till Mårten Persson och hustrun Märet Olsdotter. De hade barnen Marget, f. 1761 och Olof, f. 1769. Olof Jonsson, född 1769 var bonde på gården Ope nr 3 och gift med Märet Ersdotter, f. 1780. De hade barnen Jonas Olofsson, f. 1816, bonde på gården Ope nr 3. Gift 1:a gången med Brita Andersdotter, f. 1820, d. 1852, och 2:a gången med Anna Andersdotter, f. 1828. De hade barnen Andreas, f. 1847, Olaus, f. 1856, Jonas, f. 1860, Per, f. 1864, initiativtagare till Brunfloboken och Brita Margreta, f. 1867.

1758 den 25 november dog Jonas Carlsson i Ope, f. 1704 den 25 januari. Fadern var Carl Simonsson i Ope och modern Marget Jonsdotter. Jonas Carlsson blev ryttare 1723 och tjänade i 30 år och var samtidigt hemmansbrukare. Jonas gifte sig 1:a gången 1727 med Karin Larsdotter från Optand och fick med henne en son som

uppges vara i Norge. Andra gången gifte sig Jonas Carlsson 1732 med Agnes Ersdotter, f. i Fjösåsen i Oviken. I äktenskapet föddes 5 söner och 1 dotter. Var synnerligen gudelig sista året av sin levnad. Sjuknade den 17 november i håll och stygn. Dog den 25, innan prästen han fram till honom. I äktenskapet föddes barnen Carl, f. 1731, Erik, f. 1733, Hindrik, f. 1735, soldat med namnet Opström, Olof, f. 1739 och Simon, f. 1744.

Jonas Hindriksson, f. 1763 och son till Hindrik Jonsson, f. 1735 och hustrun Lisbet Ivarsdotter, f. 1731, dotter till soldat Ivar Hallström från Kläppe i Kyrkås och hustrun Marget Mattssdotter, född i Ope. Jonas var bonde på gården Ope nr 1 och gift med Maria Andersdotter, f. 1769. De hade barnen Lisbet, f. 1798, Anders, f. 1799, Marget, f. 1802, Hindrik, f. 1805, Agnes, f. 1808, Jonas, f. 1810 och Olof f. 1813.

Den 2 mars 1766 begravdes bonden Carl Olofsson i Ope. Han var född 1727. Fadern var Olof Nilsson och modern Ingeborg Karlsdotter. Carl Olofsson var gift med Catrina Andersdotter från Brynje i Kyrkås, med vilken han kärligt levat tillsammans och haft tre barn, 2 söner och 1 dotter. Carl insjuknade den 11 februari och dog den 16:e i håll och stygn. "Var en ärlig och braf man, vars frånfalle högligen beklagas". Sonen Olof Carlsson, f. 1764 blev bonde på gården Ope nr 3. Gift med Karin Carlsdotter, f. 1762. De hade barnen Carl, f. 1788, Karin, f. 1789, Per, f. 1791, Anders f. 1796, Helena, f. 1797 och Ingrid, f. 1804.

En vittberest Opebo

"1780 den 20 februari dog gamle mannen Erik Mårtensson i Ope, f. 12 januari 1693". Fader var Mårten Ersson i Ope och hustrun Anna Persdotter. I ungdomen var han hemma hos sina föräldrar och vistades en tid tillika med dem i Norge. Återkom sedan och mottog hemmanet, då han var nära 20 år. Han gifte sig 1713 med Brita Önesdotter från Odensala, som levde endast ett år och födde en son. Han gifte sig 2:a gången 1716 med Anna Nilsson från Ope, med vilken han fick 6 barn, 4 döttrar och 2 söner, av vilka allenast 1 son lever. År 1772 blev han änklings. Varit i sin ung-

dom och välmakt mycket ostadig och föga husaktig, så att han övergav hustru och barn och reste vitt omkring.. Var i några år soldat. I början på 1740-talet gav han sig till båtsman. Bevistade åtskilliga expeditioner mot Ryssen, i synnerhet i sjöslaget vid Korpoström. Vandrade sedan dels till sjöss, dels till lands igenom åtskilliga länder och riken. Har i ålderdomen bott i stillhet hos sin son Per Ersson i Ope nr 5. Börjat en saktmodigare vandel och med tårar och innerlig ånger ihågkommit sina ungdomssynder. Har merändels haft god hälsa tills senare år, då han varit tryckt av ålderdomsbräckligheter och i synnerhet haft mycken huvudyra, så att han varit ganska besvärlig att sköta. Har dock stundom sansat sig och anropat Gud om en nådig förlossning. Har sett sina efterkommande till 7 barn, 23 barnbarn och 16 barnbarnsbarn. Hans barn var Per Ersson, f. 1732, som blev bonde på gården Ope nr 5. Gift med Gölin Olofsdotter, f. 1731 med barnen Erik, f. 1759, Sigrid, f. 1761 och Annica, f. 1763.

I Ope dog 1781 avskedade fortifikationskaptenen Daniel Grip. Han var gift med Ulrica Björkebom från Bodal. Hon avled i Ope den 27 april 1782.

En välartad och begåvad Opepojke

"1797 den 11 juni dog kronobefallningsmannen Herr Olof Granbom, f. 29 juni 1727. Föräldrarna var bonden Isak Olofsson och hustrun Ingeborg Eskilsdotter i Granbo i Ås. Olof visade i barnåren mycken håg för studier. Han kom 1745 om hösten till Frösö skola i qvintklassen och tillbragte där under collega Johan Flodén med berömlig flit ett år. 1746 i september blev han antagen som skrivare hos landsskrivaren Olof Renström i Brunflo, dock i början utan mat och lön. 1754 blev han expeditionsfogde, vice landsskrivare samma år och ordinarie 1763. Befordrades till fogde den 26 augusti 1776 och erhöll avsked 1785. Ingick äktenskap med jungfru Catharina Berg med vilken han hade 12 barn, 6 söner och 2 döttrar levande vid hans död. 1781 dog hans fru. 1786 flyttade han till sitt hemman i Ope, där han i lugn och ro i sällskap med sin vackra boksamling vistades till sin död. Denne hederlige man var ett bevis, huru långt en människas natur och förstånds-

gåvor kan odlas genom flit och arbetsamhet. Tvenne silverjetoner blev honom tillsända av Kongl. Vetenskaps Academin samt en Thermometer till belöning och uppmuntran för insända meteorologiska observationer.

Fru Catharina Granbom, f. 1733, dotter till kronobefallningsmannen Berg i Brunflo dog den 1 februari 1782 i rötfeber. Två dagar före dog sonen Olof 2 år gammal i samma sjukdom. Kort tid dessförinnan den 31 oktober 1781 hade sonen Carl Magnus avlidit likaledes i rötfeber. Från den 6 augusti 1781 till 24 maj 1782 är många dödsfall antecknade i rötfeber, mest bland ungdomen.

Åsksläkten i Ope

En annan bonde på gården Ope nr 5 var Jöns Persson Åsk, f. 1705 i Lockne och gift med Anna Ersdotter, f. 1717, dotter till Erik Mårtensson i Ope och hans hustru Anna Nilsdotter. De hade barnen Erik Jönsson Gerdström, f. 1739 och soldat. Gift med Brita Ersdotter Köstadsfia, f. 1738 6 november. De hade barnen Erik Ersson Gerdström, f. 1772, bonde på gården Ope nr 5 och gift med Helena Olofsdotter, f. 1778. Barn i äktenskapet var Brita Märta, f. 1805, Anna Stina, f. 1807, Olof, f. 1811, Erik, f. 1814 och Nils, f. 1824.

Nils Ersson, f. 1824 var bonde i Ope och sedan i Grytan. Gift med Catarina Nilsdotter, f. 1827. De hade barnen Nils Erik, f. 1855, Karin, f. 1742 och Annika, f. 1747.

Jöns Jönsson Åsk, f. 1755 var torpare i Ope, Gift med Märet Jakobsdotter, f. 1767. De har barnen Märet, f. 1793 och Jöns Jakob, f. 21 april 1808.

Jöns Stork, f. 1808 21 april, identisk med Jöns Jakob, f. 1808 21/4, var fältjägare och bonde i Ope på gård nr 1. Gift med Ingeborg Christiansdotter, f. 24 september 1805, även hon av gammal Ope-släkt. De hade barnen Märta, f. 1834, Ingeborg Christina, f. 1836, Jonas, f. 1841 och Olof, f. 1849.

"1702 begrovs ryttaren Per Åsk's barn, vilket om en aftonstund gick ut från sina föräldrar och drunknade uti en bäck strax bredvid Viken." Den här nämnde ryttaren är stamfader för Åsksläkten och fader till Jöns Persson Åsk, tidigare nämnd.

Opebor utanför Olausgården i Ope 1923.

Fr.v. bakre raden: Anders Svensson, Henning i Nils Jons, Gustav Murén, Gösta Palmquist. På stegen Alfred Olausson. Framför Henning i Nils Jons och Lennart Palmquist. Sittande: Jonas Åslund, Minnesota på hembesök, Jonas Olausson, Jöns Olov Palmquist den yngre, Erik Andersson; Lomåsen, Gäxsjö, sväger till Henning Palmquist. Henning Palmquist med sonen Thure.

*Ägare av Ope i Lagfartsregistret.
Ope nr 1*

År 1634 17/10 säljer Mårten i Ope gården Ope Nr 1.
År 1699 17/4 säljer sterbhuset till Karl Simonsson gården Ope 1 om 1 1/2 tunnland.

År 1760 säljer framlidne Jonas Karlssons barn Ope 1 om 1 1/2 tunnland till Henrik Jonasson, Denne säljer 1794 till dragonen Jonas Lundholm.

År 1760 säljer Lisbeta och Margareta Olofsdöttrar samt modern Ope 1 om 1 1/2 tunnland till Nils Olofsson. Denne säljer 1765 23/4 till kaptenen Daniel Grip. Kaptenskan Ulrika Grip f. Björkebaum säljer 27/9 1782 Ope 1 om 1 1/2 tunnland till dragonen Olof Billberg. Denne säljer 30/5 1783 till dragonen Jonas Wikberg. 1/10 1784 säljer Jonas Wikberg till löjtnanten Johan Herman Tideman Ope 1 om 1 1/2 tunnland. Kaptenen Johan Herman Tideman säljer i sin tur gården till landsfiskalen Olof Biberg 7/6 1787. Kaptenen Johan Herman Tideman säljer 20/4 1795 Ope 1 till dragonen Jonas Wickberg. 1828 29/4 säljer framlidne bonden Olof Jonssons efterlämnade arvingar Ope 1 till Anders Nordin och hustrun Brita Persdotter.

Ope – Westerböle

10/4 1833 säljer Anders Nilsson till Per Andersson gården Västerböle.

Ope nr 1 säljes 9/4 1835 av Jonas Henriksson till Anders Jonsson, som i sin tur säljer till Olof Jonsson.

På Ope nr 1 finns ett torp – *Blombergstorpet*. Det säljs 7/6 1787 av landsfiskalen Olof Biberg till dragonen Håkan Ödfeldt. Håkan och hustrun Maria Jönsdotter säljer 7/10 1829 torpet till Hans Ersson. Hans Ersson säljer torpet 1830 6/10 till Pål Rasmundsson.

Ope nr 1 om 1 1/2 tunnland ägs fram till 1696 av Per Hansson, som säljer gården 1696–1703 till Krister Persson.

Ope nr 2

Kristen Persson säljer 2/3 av Ope 2 om 1 1/2 tunnland 17/4 1764 till Olof Svensson från Mälgåsen och hustrun Brita Olofsdotter.

Ope nr 2 om 1 1/2 tnlnd 21/4 1776 och 2/3 av hemmanet 6/11 1766.

Säljare är Brita och Märeta Olofsdöttrar. Köpare är Jonas Olofsson.

Denne säljer 26/5 1780 gården till Brodde Knutsson i Anviken.

Ope nr 2 om 2 tlnnd säljs 2/6 1781 av Jonas Olofsson Wärnstedt och hustrun Brita Larsdotter. Köpare är dottern Brita Jonasdatter.

Ope nr 2 om 1/2 tunnland försäljes 30/5 1783 av Per och Olof Anders söner. Köpare är Grells Mällberg.

Ope nr 2 1 tld säljs enligt köpekontrakt 7/6 1785 av änkan Brita Jonasdatter. Köpare är kronobefallningsmannen Olof Granbom.

Ope nr 2 om 1/2 tunnland. Försäljning 27/9 1786. Säljare är Grells Mällberg. Köpare är kronobefallningsmannen Olof Granbom.

Ope nr 2 om 1 tunnland. Försäljning 26/4 1792. Säljare är Sven Olof Granbom. Köpare är dragonen Jacob Wästberg.

Ope nr 2 om 1 1/2 tunnland. Försäljning 27/4 1792. Säljare är Kaptenen Planting Bergloo. Köpare är handlaren Magnus Hammer.

Ope nr 2 1 1/2 tunnland enligt auktionsprotokoll 18/4 1796. Säljare är Magnus Hammer. Köpare är Olof Jonsson.

Ope nr 2 om 1 tunnland. Försäljning 6/11 1804. Säljare är Jakob Jakobsson Westberg. Köpare är Per Persson.

Ope nr 2 om 1/2 tunnland. 14/10 1811 säljer änkan Märeta Ersdatter till Nils Magnus Gössling och hans hustru Brita Grellsdatter.

Ope nr 2 om 3 x 1/3 tunnland försäljes 24/4 1816 av Olof Löfström och hustrun Märeta Persdatter till Per, Erik och Jonas Pers söner.

Ope nr 2 om 1/2 tunnland. Fasta 14/4 1841. Säljare är Nils Magnus Gössling. Köpare är majoren och riddaren E. Sandman och hustrun Ingrid Chatarina Sandman.

Ope nr 2 om 1 tunnland skatte och 1/2 tunnland Krono säljes 14/4 1761 av Olof Svensson till svärsonen Carl Olofsson och hustrun Karin Olofsdatter

Ope nr 3

om 3 tld säljes 12/4 1702 av Mårten Ersson till Olof Nilsson.

Ope nr 3 helt om 3 tld (1/2 hemmanet) säljer modern Ingeborg Karlsdatter med barn 20/4 1758 till Karl Olofsson.

Ope nr 3 om 3 tld säljs 30/9 1704 av sterbhuset. (Nils Jonssons dess hustrus bördehemman).

Olaus Jons i Ope med sonen Alfred. Efter många år i statorna återvände han till hembygden Ope. Här insjuknade han och dog 1953.

Ope nr 3 9/10 1815 säljer Olof Karlsson till Anders Olofsson Käck.

Ope 3(Torp) 13/4 1833 säljer Per Olofsson till Mattias Olofsson.

Ope 3(Torp) 5/10 1829 säljer Anders Käck till Mattias Olofsson.

Ope nr 3 12/4 1833 Bonden Per Olofsson säljer på exekutiv auktion till torparen Per Olofsson.

Ope n3 19/4 1826 säljer Anders Käck till Anders Nordin.

Ope nr 3 18/4 1827 säljer framlidne Per Perssons arvingar till sonen Per Persson.

*Bönderna Per och John
Jonsson poserar utanför
Jonsgården i Ope.*

Ope nr 4 om 1 tld ägs av Olof Svensson.. 11/11 1714 säljer Olof Svenssons arvtagare till sonsonen Olof Svensson.

Ope nr 4

(1 1/2 tld) säljs 25/9 1783 av Olof Jönsson och hustrun Sara Karlsdotter till Eskil Olsson och hustrun Katarina Karlsdotter.

Ope nr 4 16/4 1799 säljer Olof Karlsson och hustrun Katarina Karlsdotter till Olof och Eskil Eskilssöner. 31/10 1807 säljer Eskil Eskilsson till Olof Eskilsson.

Ope nr 4 om 1 1/2 tld försäljs 14/6 1808 av Olof Karlsson och hustrun Katarina Karlsdotter till sonen Olof Eskilsson. Denne säljer gården till Carl Andersson och hustrun Magdalena Månsdotter. Hemmansbyte mot Torvalla nr 5.

Ope nr 4 1/2 av 1 1/2 = 1/2 tld. Försäljes 3/5 1823 av Karl Andersson och hustrun Magdalena Månsdotter till Måns Karlsson.

Ope nr 4 1/2 av 1 1/2 tld = 3/4 tld. Säljare är Karl Andersson och hustrun Magdalena Månsdotter. Köpare Per Andersson och hustrun Märta Karlsdotter.

Ope nr 4 1/2 av 1 1/2 = 1/2 tld. 29/4 1828 säljer Per Andersson och hustrun Märta Karlsdotter till Peter Rindberg.

Ope nr 4 om 3 tld 8/11 1735. Säljare Erik Mårtensson. Köpare kapten Nils Palmstedt.

*Leijons gård i Ope. Stina
Persson fyller 80 år.*

Ope nr 5

om 3 tld. Fasta 7/11 1739 för Erik Mårtensson 3 tld. Erik Mårtensson säljer till Jöns Persson Åhs och hustrun Anna Ersdotter.

Ope nr 5 6/4 1756. Jöns Persson säljer till Erik Olofsson.

Ope nr 5 försäljes 3/11 1800 av framlidne Erik Jönsson Gerdström och hustrun Brita Eskilsdotter till sonen Erik Eriksson.

Ope nr 5 6/11 1766. Säljare Jöns Jönsson och tvenne systrar. Köpare är bonden Erik Gärdström.

Ope nr 5 20/4 1768. Säljare syskonen Henrik Ersson Beck, Anna, Brita och Lisa Ersdotter samt Lisbeta Ersdotter till bonden Per Ersson.

Ope nr 5 27/4 1790. Säljare Per Eriksson och hustrun Gölin Olofsdotter. Köpare är dragonen Per Lindström och hustrun Anna Persdotter. 15/4 1799 säljer Per Lindström till Hans Mattsson. Hemmansbyte mot Odensala nr 1.

Ope nr 5 29/10 1806 säljer Hans Mattsson och hustrun Stina Nilsdotter till Olof Persson och hustrun

Familjen Svedbergs i Ope.

Märet Persdotter. Hemmansbyte mot Mällbyn nr 1 i Frösö socken.

Ope nr 5 27/4 1809 säljer Olof Persson och hustrun Märeta Persdotter till Kristian Olofsson och hustrun Ingeborg Broddesdotter. Hemmansbyte mot Optand nr 3.

Ope nr 5 säljes 10/4 1834 av framlidne Kristian Olofssons arvingar till Jöns Kristiansson. Samma dag säljer Kristian Olofssons arvingar även till Olof Kristiansson Ope nr 5.

Enligt protokoll vid auktion 13/4 1838 försäljes Ope nr 5 av Jöns och Olof Kristianssons söner till Per Nilsson.

Ope (Kvarnställe i Opeån) halva delen säljes 23/4 1758 av Nils Svensson till föraren Olof Odenplan.

1807 16/8 omnämnes slättdagsverken åt Olof Jonsson d.ä. i Ope. 1808 7/8 nämns Olof Jakobsson Linds i Ope oordentliga leverne.

Kommunalstämmoprotokollen berättar

1862 fick vi kommunalstämma i Brunflo. Protokollen från denna innehåller inte så många uppgifter om personer bosatta i Ope. Vid kommunalstämman 23 mars 1864 tillsätts brandrotmästare och för Ope utnämns Jöns Andersson. Denne väljs också till snöplogfogde 10 april 1871 och fullgör denna syssla fram till 13 april 1873.

Under nödåren på 1860-talet tillsätts en nödhjälpskommitté 22/10 1865. Från Ope ingår direktören Viktor Lindström för Ope Lantbruksskola, bonden Jonas Olausson och Pehr Christensson samt Jonas Olausson och direktör Lindströms hustru. 1866 1/2 utnämns Pehr Olofsson som brandrotmästare. 1866 utstakas ny väg genom Ope fram till Optands by. 1866 utnämns

Snöploglag och Snöplogklubba

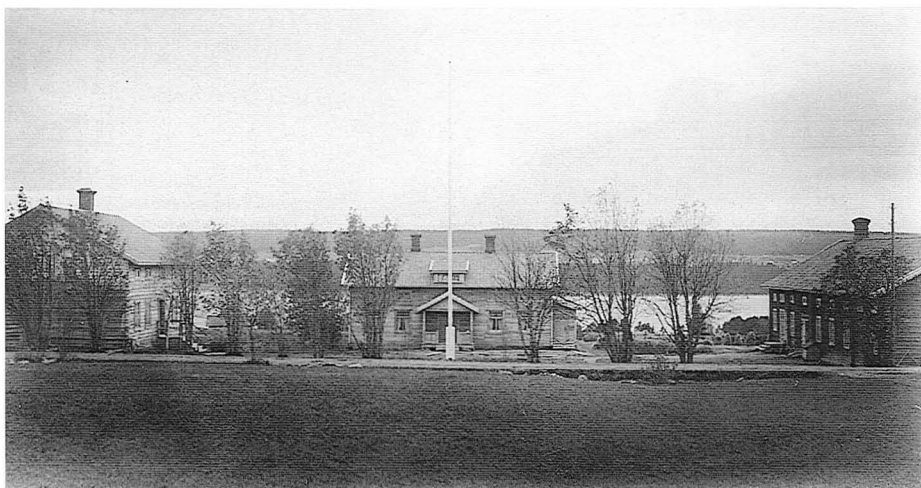
Plogningen av våra vägar sköttes förr i tiden av bönderna med häst. Vi kan i kommunalstämmoprotokollen se, att det varje år utsågs ploglag för en eller flera byar. I en särskild bok antecknades, vilka, som skulle ploga och hur ploglaget fungerade. Enligt 1734 års lag skulle alla "som å landet hemman äga eller bruka, vägar röja och broar bygga". Plogningen utfördes i turordning. Vanligen underrättades den som var skyldig att ploga genom att en plogkavel överlämnades till honom. Denna kunde bära inskriften: "Nästa nummer / din tur lathund". Äldermannen var i egenskap av plogfogde ansvarig inför myndigheterna för att vintervägarna hölls framkomliga. Större byar var vanligen indelade i flera ploglag med vald plogfogde. Ope och Optand bildade ett gemensamt ploglag. Varje lag hade sin egen budkavle och plog. Under 1800-talet blev det vanligt att tillverkning av sådana arbetsredskap utbjöds på entréprenadauktion. I Brunflo tillsattes plogfogden på kommunalstämman fr.o.m. 1863. Snöploglaget för Ope-Optands byalag omfattade 998 fyrktal och benämndes nr 6 åren 1897-1911. 1911 ändrades det till nr 7 och fortgick fram till 1926, då vägarna började plogas med bil. Vid ett sammanträde med ploglaget N:o 6 31 januari 1897, kan vi se, att snöplogning skulle ske en gång på varje 45:e vägfyrek. Även vid skottning skulle en man utgå på nämnda fyrktal. Denna överenskommelse skulle gälla tills ploglaget bestämde annorlunda. För Ope ingick i ploglaget Jönsson; 45, Andreas Jonsson; 45, Olof Persson; 38 och J.O.Palmquist med 190 fyrktal. Fyrk var ett svenskt mynt under 1400-1600-talen. Inom kameralväsendet 1862-1909 utgjorde det en taxeringsform efter vilken kommunalskyldigheterna på landet skulle erläggas. Envar skattskyldig påfördes ett fyrktal. Efter fyrktalet beräknades den kommunala rösträtten. Protokollsboken för Ope-Optands ploglag inleddes 1897 med rubriken "Det börjar bli kusligt". Den 27 januari plogar Aron Karlsson och Anders Karlsson en gång. Plogningen skedde med två hästar och fortgick fram till 8:e april. 1898 inleddes plogningen den 18 februari av Olof Svensson och J. P. Lusth, som plogade med två hästar. Den 22 februari plogades på nytt av J.P.

*Snöplogklubba från 1863
för Ope-Optands snöploglag.*

Gärda Sahlberg i Ope.

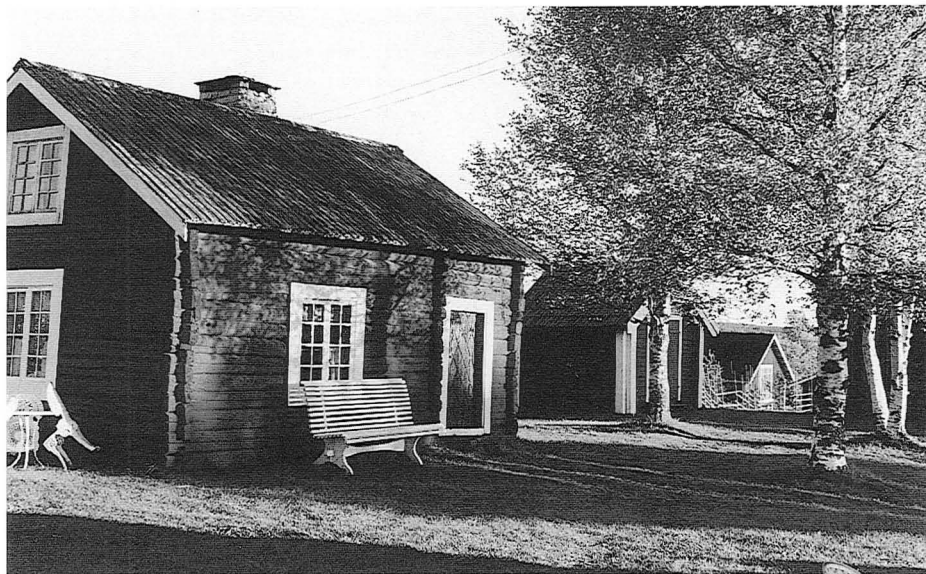
Gradins, tidigare Thors gård i Ope.

Lusth med två hästar. Så plogades år efter år i allmänhet från januari till april. 1909 noteras, att drivorna var 2 1/2–3 fot djupa, varför förutom plogning även snöskottning måste ske. År 1912 den 3 november var det ett sådant snöväder, att ingen säger sig minnas en sådan mängd snö så tidigt på vintern. Snöploglaget måste fram redan den 3:e november. Gemensamt med Optand fanns även en trösk- och sågförening. Tröskföreningens två tröskar av märkena Munktell och Thermenius förvarades hos Christer Persson. De skänktes 1999 till Brunflo Lantbruksmuseum.

Här lämnar Ope-Optands tröskverk Christer perssons gård för flyttning till Brunflo Lantbruksmuseum på hembygdsgården.

Foto: Sven Schylberg

Ope Västra Vattenförening, UPA

Den 10 juni 1939 samlades sex Opebor, Erik Håkansson, Karl Thor, Johan Persson, Elias Persson, Karl Jönsson för Jöns Nilssons sterbhus och J.P. Månsson för Ope Missionsförening medlemmar i Ope Vattenförening. De hade kallats till sammanträde hos Johan Persson av E.O. Håkansson för bildande av en förening för vattenförbrukningen inom Ope. Anledningen till sammanträdet var att ny landsväg skulle byggas. Den gamla vattenledningen skulle därigenom bli förstörd. Ett tidigare sammanträde hade desförinnan hållits, varvid Erik Håkansson, Karl Thor och Elias Jönsson hade fått uppdraget att förhandla med vägstyrelsen om skadestånd för den gamla vattenledningen. Uppdraget hade nu genomförts. Vägstyrelsen hade lovat en summa om 3.500 kronor. Vid sammanträdet den 10 juni beslöts bilda *Ope Västra Vattenförening, UPA*, med en styrelse om fem ledamöter, två revisorer och en justeringsman. Till interimstyrelse utsågs Erik Håkansson; ordförande och kassör samt J.P. Månsson som sekreterare. Vid sammanträdet meddelades ett yrkande av P.O. Persson om 200 kronor som ersättning för den gamla

Opestugan och i bakgrunden Opes spruthus. Ursprungligen var den ett soldathärbräe på den Olaussonska gården i Ope.

*Sjukvårdskurs i Ope 1939.
Foto: Axel Olsson, Brunflo*

vattenledningen. Yrkan det avlogs, men ville Persson ta emot vägstyrelsens bidrag och istället nedlägga en ny ledning av järnrör istället för den gamla av trästockar, så var de närvarande tacksamma för detta. Likaså hade hemmansägaren Per Olausson i Ope begärt ersättning för vattnet, som togs ur hans källa efter en tariff om 2 kr vattenkran från 1-3, 1:50 för 1-6 och 1 kr för 1-7 och däröver. Inträdesavgiften för ny medlem i vattenledningsföreningen bestämdes till 200 kronor, varvid ny medlem blev delaktig i föreningen med förpliktelser i densamma.

Den 13 juni 1939 meddelar P.O. Persson i Östersund, att han, då trästockarna skall utbytas mot nya järnrör, avstår och önskar bli medlem för en summa om 200 kronor fritt inkopplad till sitt hem i Ope. Vid mötet den 13 juni fastställdes andelar för ekonomiskt stöd till föreningen. En fastighet med 1-3 vattenkranar skulle betala för 1 andel. Två andelar skulle omfatta 1-7 och tre andelar för däröver. Varje medlem skulle förses med en

stoppkran med rör för sin fastighet, som skulle betalas av fastighetsägaren. Arbetet skulle bekostas av föreningen. Vid årets slut kom föreningen att ha 18 medlemmar. Den 28 juni 1939 fastställdes stadgar för Ope Västra Vattenförening, UPA. Av dessa framgår, att föreningens syfte är att leverera vatten inom västra Ope by. Styrelsen har sitt säte i Ope. Varje medlem skall betala 200 kr konstant. Ansökan om inträde skall prövas av styrelsen. Taxan blev den tidigare nämnda. En styrelse om 5 ledamöter och 2 suppleanter skulle väljas för ett år i sänder. Föreningens räkenskaper skulle granskas av två revisorer. Räkenskapsåret skulle avslutas den 1 maj. Räkenskaperna skulle granskas senast 1 juni, då årssammanträde skulle hållas på kallelse av ordföranden. Vid detta skulle varje närvarande medlem äga 1 röst. Vid sammanträdet utökades antalet brandposter från 1 till 3. Gamla vattenledningsstockarna skulle upptas och försäljas. 8 Augusti beslöts att avståndet mellan landsvägsdike och vattenledningsdike skulle vara 1 1/2 meter djup. En bassäng vid källan skulle rymma 6 kbm och vara 2 meter i fyrkant och 1.80 cm djup samt 0.30 cm ovan jord och ha 0.25 cm tjocka väggar. Bassängen skulle gjutas med granitgrus blandat med cement 1 på 5 och överbyggas med trä rös-lade från två sidor. Vid sammanträde 4 november väcktes en fråga av Julius Nilsson om att få framdra vattenståndare till av honom hyrda handelslägenheten. Besked måste dock inhämtas av Viktor Åslund, som var i Amerika och som var ägare till fastigheten.

Karin Söderlund, f. Håkansson.

Håkagården i Ope ägd av Erik Håkansson, senare Gunnar och Barbro Håkanssonens gård i Ope.

Gårdar efter den gamla bygatan i Ope.

1940 tacknades arrendekontrakt med Per Olausson om vattenrätten till hans källa. Föreningen beslöt om samköp med Torvalla om upptyningsapparat.

Vid årsmötet 28 juni 1941 var den nya landsvägen klar. Vid årsmötet diskuterades vem som var ansvarig om vattenledningen frös under vintern. Föreningen ansåg, att eftersom huvudledningen var riktigt bygd, så ansågs ej föreningen skyldig därtill. Det ålåg medlemmarna, att ej hålla sina kranar öppna under vintern vid stark kyla.

21 augusti 1945 väcktes frågan om uppsättande av märken utefter ledningen, så att man tydligt kunde se var den gick i händelse av reparation. Vid årsmötet hade handlaren Svenssons i Ope nybygge kommit upp och det beslöts nu, att ledningen vid denna skulle isoleras liksom vid Åslunds fastighet. Det ansågs också lämpligt, att föreningen sökte statsanslag för ledningens komplettering. 1946 byggdes ett antal fastigheter i Ope, som ansökte om inträde. Vid deras inträde skulle kontrolleras om hydrofor var nödvändig. Ett förslag om vattentorn vid källan avskrevs. Vid sammanträde 11 september meddelades, att telegrafverket själv skulle isolera brandposten vid deras hus. Vidare beslöts att bygga en ny bassäng om 30–50 kbm vatten.

Vid extra sammanträde 14 februari 1948 diskuterades, att alla ansökningar skulle beviljas och att grövre rör skulle nedläggas. Den nybyggda bassängen hade medfört, att föreningen tvingats ta ett lån. De uppkomna skulderna täcktes nu genom en utdebitering, varvid en

Torsten Nilsson i "Julles".

andel skulle vara en lägenhet. Varje ladugård skulle också betraktas som en lägenhet. Inträdesavgiften för nya medlemmar höjdes till 350 kronor och en ersättning av 10 kr beviljades Elias Persson för att ta upp kranavgifterna. Vid sammanträdet 5 maj 1948 beslöts, att torvlägga den nya vattenbassängen. Vid extra sammanträde 18 juni 1948 beslöt föreningen höja inträdesavgiften från 350 till 500 kr på grund av de kostsamma förbättringarna på vattenledningsnätet. Vidare beslöt föreningen efter debatt att insätta en hydrofor på nätet. Dessa beslut konfirmerades vid årsstämman 13 oktober 1949.

Den 21 maj 1950 meddelades, att Brunflo kommun önskade ansluta sig till föreningens ledningsnät för Ope skola. Vid årsstämman 4 juni 1950 beslöts efter en lång diskussion, att Brunflo kommun skulle på samma villkor som andra medlemmar få vatten till Ope skola. 22 juli 1950 beviljades kommunen inträde.

Vid årsmötet 1 juli 1953 beviljades inträde för Anselm Andersson, Ope 1:33 och G. Görsten, Ope 5:26. Stoppkran beslöts vid brandposten Granbom och ny ledning från Svedberg till Per Bäckström.

Vid årsmötet 18 juni 1955 utspann sig en princip debatt huruvida det var försvarbart gentemot de gamla och nya medlemmar om att beviljas inträde i föreningen under den då rådande dåliga vattentillgången. Därför beviljades endast en fastighet inträde av 4 ansökningar tills vattentillgången kunde förbättras.

Opes spruthus från den Olaussonskagården i Ope, ursprungligen ett soldathärbre.

Henry Murén. Finlands frivillig, far till Karl och Gustaf Murén.

Inträdesavgiften höjdes från 500 till 700 kronor. Lägenhetsavgiften höjdes från 15 till 25 kronor. Beslut togs, att ingå till Brunflo kommun om bidrag till förbättring av vattentillgången i brandbassängen och i fortsättningen möjliggöra inträde för nya medlemmar.

Vid sammanträde 22 augusti 1955 konstaterades, att vattentillgången var otillräcklig. Kommittéerade hade i samråd med schacktmästare Viggo Vester undersökt vattentillgången vid den s.k. Källmyren på Muréns fastighet. Nivåskillnaden var sådan, att om källan anslöts till nätet, skulle hydroforanläggningen bli överflödig.

Vid sammanträde 13 september 1955 beslöt föreningen att inköpa av K. Murén för 2.500 kronor den s.k. Källmyren med tillräckligt område för vattentillflöde för grävning och anläggning av vattenreservoar och med rätt för föreningen att på nämnda fastighet gräva och framdra nödvändiga ledningar. Vidare beslöts på E.O. Håkanssons förslag om inköp av ett litet jordområde där den nuvarande vattenbassängen var belägen. För att finansiera inköpen beslöts att teckna ett banklån och hos Brunflo kommun ansöka om största möjliga anslag.

Vid sammanträde 5 oktober 1955 meddelades, att Brunflo Folkskolestyrelse ej var villig att betala vattenavgiften för 7 lägenheter i Ope skola utan ville ha den nedsatt till 4. Föreningen bestämde den nu till 5 lägenheter. Den 26 oktober 1955 meddelades, att Jämtlands Folkbank beviljade föreningen ett lån på 35.000 kronor med krav att en medlem ställde sig som låntagare och sex medlemmar som borgensmän. Föreningen beslöt, att N.J. Bäckström skulle utses som låntagare och Gunnar Leijon, Henning Nilsson, Åke Andersson, N. Wiklund, Nils Östlund och E.O. Håkansson som borgensmän.

Vid årsstämman den 9 juni 1956 konstateras, att räkenskaperna balanserade på 80.868 kronor och 3 öre med en kassabehållning på 20 kronor 74 öre. Krav på ersättning hade inkommit från Ove Åslund för all den skada denne hade åsamkats genom den nya vattenledningen. Stämman beslöt att tomten skulle planeras och uthuset repareras, men övriga ersättningsanspråk lämnas utan avseende. För finansiering av föreningens ut-

6gifter beslöt föreningen att en grundavgift om 50 kr skulle uttas per fastighet med en vattenavgift om 85 kr per lägenhet och avgift per ko och häst med 6 kr samt för fullväxt gris 5 kr per år. Slutligen skulle hos Brunflo kommun ansökas om högsta möjliga anslag. Vid stämman 12 oktober 1956 redogjorde kommunalnämndens ordförande Gustav Nyman, att Brunflo kommun skulle kunna tänkas överta föreningens vattenledningsnät och vattentillförsel. Den 12 december 1956 beslöt föreningen förlänga den av Per Olausson inköpta vattenrätten ett år men omedelbart uppsäga avtalet om leverans av elkraft med Hackås Näs El AB.

Vid årsstämman 4 juli 1957 balanserade föreningens räkenskaper på 50.507 kr och 51 öre. Vattenavgiften skulle erläggas halvårsvis den 15 juli respektive 1 februari. Vattenavgifterna fastställdes till 50 kr per lägenhet och 30 per fastighet. Slutligen skulle medlem erhålla 50 kr i återbäring som avbetalning på det lån å 100 kronor, som föreningen tvingats ta ut som tillfällig avgift, när den nya ledningen byggdes.

Den 9 december 1957 erbjuds föreningen en summa å 5.000 kronor från Brunflo kommun. Föreningen beslöt avvisa avtalet och anslag.

Vid årsstämma den 1 juli 1959 konstateras, att föreningens räkenskaper balanserar på 58.355 kronor. Beslut tas om insättande av vattenmätare i alla fastigheter. Vidare beslöt stämman, att den avräkning å 50 kr

för vattenavgiften skulle få anstå och pengarna nyttjas för förbättring av ledning och intag. Vid stämman uppdrogs åt styrelsen, att upprätta skriftlig överenskommelse om vatten från källan på Gustav Perssons område. G. Görsten redogjorde för föreningens löpande utgifter som utgjorde 2.400 kr i räntor, 6.665 kr i amorteringar och oförutsedda utgifter 310 kr, sammanlagt 9.375 kr. Den totala vattenförbrukningen var ca 7.500 kbm, varför en utdebitering av ett pris å 1.25/kbm skulle täcka utgifterna 9.375 kronor, vilket blev årsstämmans beslut.

Vid årsstämman 1 juli 1960 återstod av skulden till Jämtlands Folkbank 28.850 kr och till medlemmarna 30.465 kr. Föreningens inkomster och utgifter balanseerade på 49.965 kr. Vid årsstämman beslöts att äganderätten till vattenmätarna skulle ligga hos fastigheterna. Missionsföreningen erhöll som gåva 100 kronor för att föreningen fått nyttja lokalen för årssammanträden. Härefter anslogs 10:– för varje sammanträde.

Vid föreningens årsstämma 3 juli 1961 hade skulden till Folkbanken minskat till 23.850 kr och till medlemmarna 25.350 kr; 1500 kr per medlem. Avläsningsperioden ändrades till 1 oktober och 1 april. Vid årsstämman 2 juli 1962 meddelade G. Görsten, att det enligt stadgarna förelåg skyldighet att erbjuda vattenföreningen till kommunen för inlösen i och med att kommunalt vatten och avlopp i Ope skulle påbörjas.

Vid årsstämman 1 juli 1963 återstod endast 10.000 kr av lånet. Vissa trasiga serviceledningar fanns. Det resulterade i att avloppsvatten inkom i renvattenledningarna. De, som var berörda, anmodades att åtgärda detta. Årsstämman belöt också tillstålla leverantören Gunnar Håkansson och mottageren Flyckt ett protokollsutdrag, om att levererans av vatten till granne ej fick ske, utan att inträdesavgiften och eventuell grundavgift var erlagd. Vattenavgiften fastställdes till ett pris om 1:– per kbm.

Vid årsstämman 29 juli 1964 återstod av skulden till Jämtlands Folkbank endast 1.000 kr. Balansräkningen omfattade nu 22.000 kr. Vattenavgiften fastställdes till 25 öre per kbm. Ordföranden Gunnar Leijon redogjorde för de förhandlingar som förts med representanter för Brunflo kommun om överlåtelse av föreningens

anläggningar. Något bud hade ännu ej kommit, men styrelsen fick i uppdrag att handlägga överlåtandet av föreningen till Brunflo kommun.

Vid årsmötet försåldes en 3-fas elmotor om 4 hkr för 80 kr till Åke Dyrelius, ägare av Dyrel fabriken i Ope.

Vid årsstämman 1 juli 1965 var föreningen skuldfri. Några vattenavgifter uttogs, ej längre, då kommunen inom kort skulle överta vattenförljningen inom Ope. Vid ett extra sammanträde den 17 februari 1966 meddelades, att vattnet av någon oförklarlig anledning tagit slut. Samtidigt visade en kommunal vattenmätare hos B. Nilsson orimligt hög vattenförbrukning, trots att rören i källan var inkopplad från 4/2 till 17/2. En vattenförbrukning om 486 kbm konstaterades till endast 10 fastigheter. Den 21 mars 1968 meddelas, att entreprenören Skånska Cement orsakat läckan vid entreprenörens grävningar. Föreningen ansåg sig ej vara ersättningskyldig till beloppet 4.608:50, som utkrävdes, då Skånska Cement bevisligen var skuld till ifrågasvarande vattenåtgång.

1968 24 juni hade alla förhandlingar med Brunflo Kommun om överlåtelse skett. Vid årsmötet beslöts ändock omvälja den styrelse, som hade valts 1966, nämligen Gunnar Leijon till ordförande, G. Görsten till kassör och Åke Dyrelius till sekreterare samt Nils Wiklund och B. Nilsson. Anläggningstillgångarna och medlemsinsatsen beslöt årsstämman enhälligt att nedskrivna till intet värde. För att vattenföreningens räkenskaper skulle kunna avslutas erbjöd ordföranden föreningens tillgångar till inköp av utrustningen. Fastigheten och vattentakten erbjöds ägaren av stamfastigheten Gustav Persson under förutsättning, att i köpekontraktet intogs ett förbehåll om att vattnet ej fick avstängas så länge byborna hade behov av detsamma. Köpesumman för fastigheten bestämdes till 1 krona. Inventarier tillhöriga vattenföreningen bortauktionerades. Vattenslang såldes för 60 kr, koppling 10 öre, sopar 50 öre, vattenmätare 5 kr och slangklämmor för 1 krona. Vattenföreningens kapitaltillgångar om 1.938:13 fördelades medlemmarna. Sedan ordföranden för stämman avgått valdes till ny ordförande Jonas Söderlund, varefter årsstämman beslöt att av det tillgängliga kapitalet för varje medlem utgå 5

Arvid Lusth med hustru.

Alléer och grindstolpar utgör ett pittoreskt inslag i Opes bebyggelse.

Foto: Sven Schylberg

kronor att tillställas G. Görsten som ett ringa bevis från medlemmarna för deras uppskattning av allt arbete denne nedlagt för föreningen.

Ope – en märklig by med mycken kulturhistoria

Sammanfattningsvis kan vi konstatera, att Ope har en intressant historia, som går tillbaka till förkristen tid. Redan under medeltiden blir den känd genom sin pilgrimskälla. Byns åldriga historia brusar i namnet, under 1700-talet genom sina kvarnar och sågverk i den mäktiga Opeån. Lantbruksskolans tillkomst på 1860-talet gör Ope ännu mer bekant liksom Ope IF i våra dagar. Ope IF bildades 1922 av några driftiga Opebor som Karl Tolomen, Carl A. Larsson; ordf., Henry Murén, Per Palmquist m.fl. som Per (Buss-Pelle) – och Julius Nilsson, som mycket aktiva. Ope IF hette ursprungligen Ope Skidklubb. Namnet ändrades när klubben övergick till fotboll. Ope IF startades på Ope Gård. Den är idag Jämtlands största ungdomsförening. Kansliet finns idag på Furuparken.

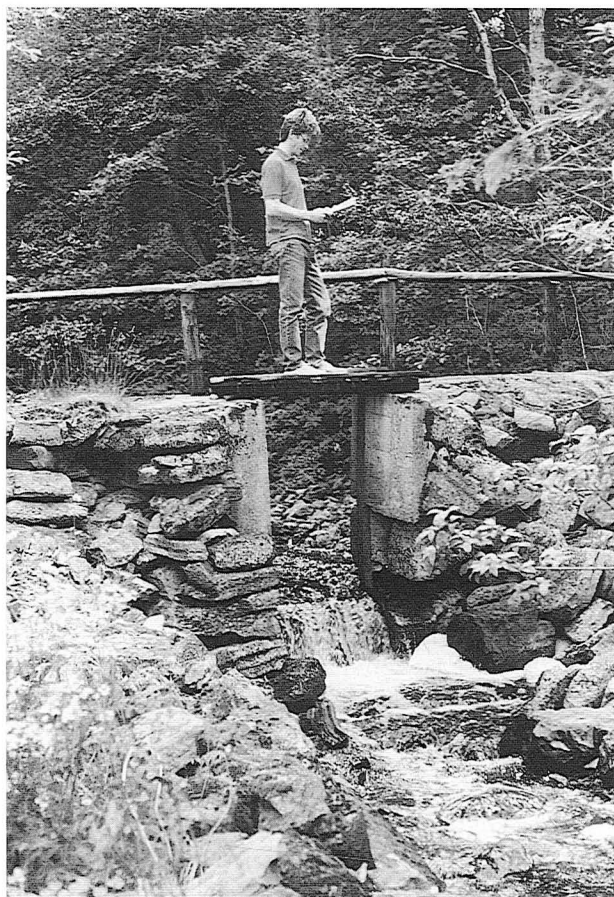
Idag är Ope ett sommarviste för många östersundsbor. Hela stranden förbi Ope visar upp en jätteräcka av mer eller mindre fantasifullt byggda sport och sommarhus, som övergått till permanenta bostäder. Men så genomskärs också Ope av en bred autostrada med en nära nog kontinental trafik.

Statistik från 1944 visar, att Ope då hade egen post- och telefonstation, folk- och småskollärarinna. Ord-

Buss Pelle, Per Nilsson från Ope, ägare till Brunflobussarna åren 1924 till 1960-talet, då de övertogs av sonen Jan.

förande i kommunalstämman var Ante Palmquist, som också var ordförande i pensionsnämnden. Förutom tidigare nämnda Svenssons affär i Ope, så omnämns under Ope även Danielsson & Björkebaums Kolonialaffär, Håkanssons Maskinaffär och Oskar Svedbergs borstbinderi. Olof Nilsson är elektriker och J.Olausson skräddare. Smed är Olof Jonsson. I Ope fanns då 17 beskattningsbara jordegendomar, varav elva med taxeringsvärden över 10.000 kronor. Under årens lopp har Ope haft både skomakeri, taxi och lastbilsåkeri. *Under andra världskriget fanns också badhus i Ope.* Ett bad kostade 1 krona. Firman Lundhags drevs av Jonas Lundhag

Opeåns ravin nedanför järnvägen.

i Ope. En dotter till Jonas, numera Kerstin Sandberg, f. Lundhag driver idag Kerstins Skoservice i Ope men med butik i Östersund. Dyrelfabriken, som startades omkring 1952 i en liten källarelokal i Tottänge, Östersund av Åke Dyrelius växte snabbt. Åke Dyrelius flyttade ut till Ope. Uppfinnaren Erik Torfjäll i Håkansta med verkstadsmekanisk utbildning anställdes som verkställare och arbetade där i drygt 6 år, 25/10 1954–2/12 1960. Antalet anställda ökade till ett 10-tal. Dyrelfabriken var en intressant industri i Ope med specialisering på tillverkning av emballagedetaljer för träfiberplattor, diskmaskiner, fiskdrag, gravlyktor, pressverktyg m.m. Dyrelfabriken övertogs senare av en av de anställda, Morgan Andersson, och flyttades till Häggenås, där den utvecklats till en stor industri. En annan industri i Ope är Värmepumphuset AB, som drivs av Urban Hansen och Fritiof Jonasson, men som idag huvudsakligen ägnar sig åt värme- och ventilationssystem. Tidigare fanns där Håkanssonss Plåtslageri, som startades av bröderna Carl Göran och Sven Bertil Håkansson 1968. 1977 byggdes nytt i Brunflo och plåtslageriet flyttades från Ope. I övrigt finns i Ope Allting, som säljer hobbyverktyg och Ope Bilservice som reparerar personbilar. Bengans motor utför motorrenoveringar. Den, som dock idag lockar flest människor till Ope är Kjell Jonsson i Östersund AB, som året runt säljer trädgårdsmaskiner från slätterbalkar, motorgräsklippare till släpvagnar, vedkapar, röjnings- och motorsågar till snöscootrar av olika modeller.

Kjell Jonsson AB har utvecklats till en stor affär för försäljning av produkter inom jord och skogsbruk.

Foto: Sven Schylberg

Bebyggelsen längs den gamla byvägen är till övervägande del av äldre karaktär. Gårdarna ligger i rad och bildar gårdstun, som är öppna mot bygatan. Huvudbyggnaden ligger i regel på krönet mot odlingsmarken med uthusen som flygelbyggnader. Typiskt för Ope är de många trädrader och alléer, som kantas av stengårdsgårdar med vackra grindstolpar av sten. Miljön med gårdarnas gruppering och växelspelet med vegetation och odlingsmark är säregen.

I slutet av bygatan ligger ett 30-tal fastigheter, låg- och mellanstadieskola, förskola och en gård med hästar, ett företag med maskinförsäljning, bilverkstad, elfirma och en gård, där timmerstugor tillverkas. Här odlas idag jordgubbar och svarta vinbär på Ope gård. Inom området finns också delar av Optands-Ope flygfält. Det anlades under andra världskriget. Där återfinns vi idag ett intressant Flyg- och Lottamuseum.

Det tredje området inom Ope är stationssamhället, som avser bebyggelsen vid Opebacken, Andalsområdet. Här finns ett 60-tal enbostadshus och ett flerbostadshus. I stationssamhället ligger Torvallen, känd idrottsplats i

Torvalla by, Ope, Optand.

Jämtland tillhörande Ope IF. Gränsen mellan Ope och Torvalla utgörs av ån, som rinner i närheten av Birgittakällan.

I Ope blandas således gammalt med nytt såsom Birgittakällan vid stationsområdet med vindkraftverken i det gamla Ope. Där anlades 1862 Ope Lantbruksskola. På gården finns också det tidigaste dokumenterade fornlämningsområdet i Jämtland. Gården bebos av den musikaliske Christer Persson med hustru Ingrid. Christer har blivit doktor på "OS-ansökan", deltagit i Östersunds tre kampanjer för att få Vinter-OS till Östersund och som var kampanjledare för den senaste. Hans avhandling om hur Internationella Olympiska Kommittén utser värdstad för Olympiska Spelen innehåller mycket sprängstoff. Christer Persson är uppfinnaren av "Mullbänken", vars tillverkning startade i Ope 1971, men sen flyttades till Östersund. Han tog också initiativet till orkestern "Opes One" av Opus One. Den har utvecklats till "Nine Perssons" med vokalist. Christer har också varit ordförande i Ope IF under fyra år. Christer och Ingrids son Mikael har också skrivit in sig i Opes historia genom att han tilldelats det åtråvärda lilla Polhemspriset efter studier på KTH i Stockholm. Mikael's examensarbete var det bästa examensarbetet bland alla svenska tekniska högskolor och behandlade ämnet sårventilation, en metod som används vid öppen hjärtkirurgi för att förhindra luftbubblor att komma in i hjärtat vid hjärtoperationer.

Christer Persson, välkänd företagsledare och uppfinnare, disputerade i januari vid Luleå Tekniska Universitet med doktorsavhandlingen "The Olympic Host Selection Process, d.v.s. Hur Olympiska Kommittén utser värdstad för Olympiska Spelen. Foto: Jan Andersson

*Ett unikt inslag i Opes miljö
utgör vindkraftverken.*

Foto: Sven Schyllberg

På Christer Perssons gård bodde de människor, som gav området namnet Ope. Här bodde brunflobygdens förste kände bonde Öyulfer född på 1200-talet. Här återfinner vi Opeätten, en lågfrälsesläkt i Jämtland, som varit bosatt i Ope fram till våra dagar intill Opeån med brunflobygdens flesta kvarnar.

I denna framställning vill jag avslutningsvis nämna syskonen Lydia och Per Olausson, som donerade en del av sin egendom till Brunflo församling och en stor del av sina inventarier till Brunflo hembygdsförening såsom Opestugan, en baxter-och skolbyggnad från 1700-talet och Opes spruthus, ursprungligen ett soldathärbré, allmogeskåp från 1850-talet, jämte mycken annan egendom som en vacker gigg och en kappslåde, som finns att beskåda på Brunflo Lantbruksmuseum. Per var en äkta hembygdsvän liksom direktören Per Jonsson, som tog initiativet och bekostade utgivandet av Brunfloboken 1924, sammanställd av Matts Ling. Per Olausson var född på den gård han ägde och brukade under många år. Gården hade gått i hans fars och förfäders ägo sedan slutet av 1400-talet. Den var således en av Jämtlands äldsta släktgårdar. Per Olausson tillhörde 22:a generationen. Per var förutom bonde även elektriker i yngre år och spelman som trakterade fiol. Han var skiftesgodeman och byns älderman. Två av hans syskon, Anna och Alfred, emigrerade till USA. Där återfinns nu släkten idag. Sommaren 2000 besökte ättlingarna bygden Ope

Olaussonsättlingar från USA besökte Brunflobygden och hembydsgården sommaren 2000.

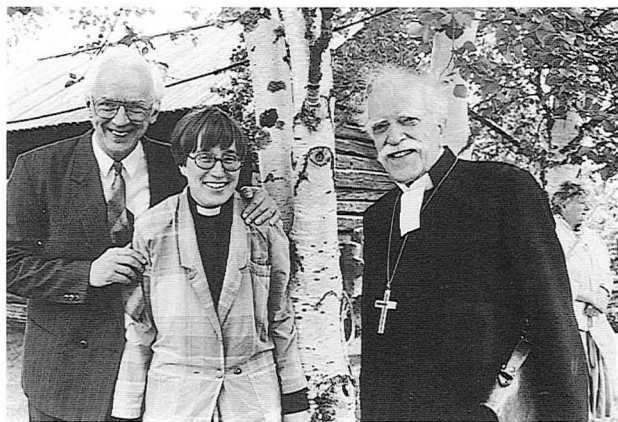

och hembydsgården med alla föremål från den gamla Olaussonska gården.

En annan Opebo, som också varit frikostig mot Brunflo hembygdsförening var Ante Palmquist, vars vackra möbler vi kan beskåda i Palmquistrummet på Brunflo hembydsgård, men som också överlämnat många andra gåvor till föreningen. Hemmansägaren Ante Palmquist föddes 23 januari 1882 i Sundsjoåsen och dog den 1 december 1955 i Brunflo. Ante Palmquist bodde på gården Vesterböle i Ope. Han var en synnerligen progressiv och kulturellt inriktad person med stor förankring i Brunflobygden liksom sin far.

Ante Palmquists gård 1993. Nuvarande ägare Sven Erik Larsson.

Biskop Arne Palmquist här tillsammans med Brunflos kantor Imre Moks och komminister Ruth Törnkvist. Foto: Sven Schylberg.

Palmquistrummet på hembygdsgården i Brunflo. Akvarell av Gittan Sollander, Berge.

*Märta och Ante Palmqvist
vigdes söndagen den 18
oktober 1914. Ante f. 23
jan.1882, d. 1 dec. 1955.
Märta, f. 18 okt. 1889, d. 9
dec. 1956.*

Ante Palmqvist var aktiv kommunpolitiker och även landstingsman. I hans efterlämnade handlingar återfinns ett antal almanackor i vilka han noterade de dagliga händelserna i Ope alltsedan 1917. Vi kommer i kommande årgångar att fortsätta hans noteringar, som vi inledde i årgång 45 1993. Om någon bygd i Jämtland skall rankas som kulturbygd så är det Ope.

Källor och Litteratur

Akter ur Lantmäteriets kontor.

Allmogens uppgifter om fåbodställen 1766. Landskontoret.
ÖLA.

Anander.A. Jämtlands Kalender 1943-44.

Brunflobygden. Olika årgångar.

Brunflo Församlings Kyrkoböcker/Husförhörslängder m.m.
Landsarkivet. ÖLA.

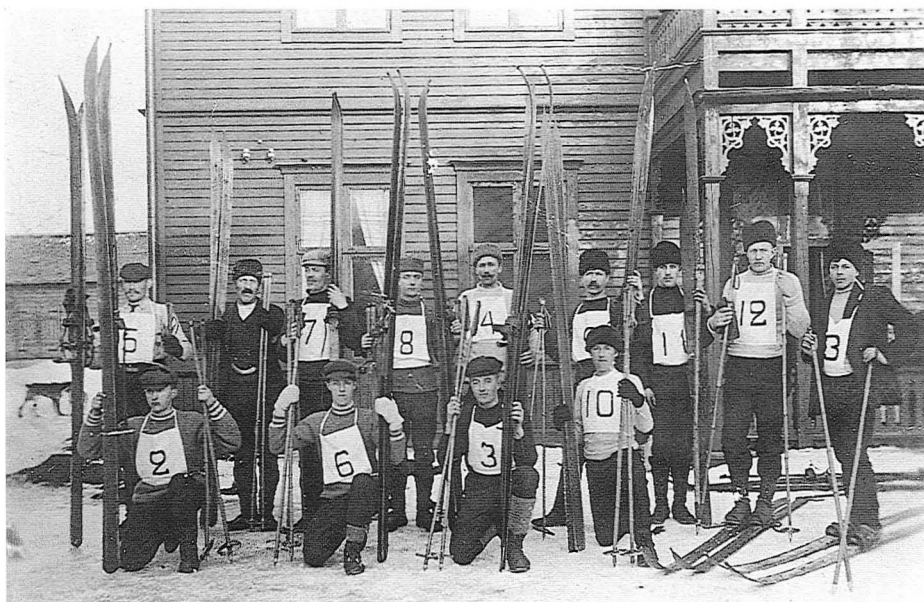
Brunflo Hembygdsförenings Databas Brunflominnet.

Brunflo kommunalstämmoprotokoll 1863-1951. Landsarkivet. ÖLA.

Domböckerna. Brunflo tingslags häradsrättsarkiv.
Ekdahlska samlingarna. ATA, Stockholm.
Fale A. Burmans konceptdagböcker 1793–1802. Avskrifts-
samlingen. Vol. 12. ÖLA.
Flemström, Bertil. Jämtländska ortnamn. Östersund 1972.
Flemstrom, Bertil. Ortnamn i Jämtland. Stockholm 1983.
Isaksson, Olov. Bystämman och bystadsaga. Uppsala 1967.
Jordebog för Jemteland. Udat. Fornvårdaren I:4. 1926.
Jämtlands domböcker- och landstingsprotokoll 1-2. Lund
1931–34.
Jämtlands och Härjedalens Diplomatarium.
Jämtlands läns Fornminnesförenings Tidskrift 1-7. JFT. Öster-
sund 1889–1919.
Jämtländska räkenskaper 1564–71. Lund 1944–48.
Ling, Matts. Brunfloboken. Östersund 1924.
Ljungberg, Gustav. Intervjuer publicerade i Östersunds
Posten.
Länstidningen.
Petrini, Hasse: Räfsten med jämtarna. Lund 1959.
Plantin, A. Rannsakingar om antkviteter 1685. KB.
Stockholm.
Schylberg, Sven. Fäbodavradsländ-ödesbölen i Brunflo.
Fornvårdaren X:3
Sveriges Rikes Lag av år 1734. Stockholm 1746.
Tideman, Henning. Jämtlands afradsländ. Stockholm 1759.
Tryggdahls jämtlands beskrivning. Ekdahl A5. VHAA.
Östersunds kommuns Inventeringar.
Östersunds Posten

Muntliga meddelare

Andersson, Ida, f. 1889, Ope.
Bäckström, John. Ope
Enkvist, Anders, Torvalla
Hansen, Åsa, Ope
Hejdenberg, Eva, Solberg
Håkansson, Sven Bertil, Ångsta, Lockne
Jonsson, Kjell, Ope
Jönsson, Olle, Optand
Olausson, Per, f. 1896, Ope
Nilsson, Kina, f. 1907, Solberg.
Nilsson, Henning, f. 1901, Ope.
Nilsson, Torsten., Öd, Marieby
Persson, Christer, Ope
Palmquist, Lennart, Torvalla.
Terneblad, Pelle, Torvalla.
Torfjäll, Erik, Håkansta, f. 1933

Skidtävling i Brunflo på 1920-talet. Lägg märke till de långa skidorna!

Brunflo Idrottsförening BIF - en pigg 75-åring

Av Eivor och Kjell Stjärnefeldt.

Brunflo Idrottsförening kunde förra året fira 75 år. Den 9 mars 1925 bildades BIF. Egentligen, så bildades föreningen redan 17 augusti 1908, men efter att ha sysslat med allmän idrott och fotboll, så kom verksamheten att upphöra, när några av de aktiva ledarna flyttade från orten. 1922 hade Ope Skidklubb bildats. Naturligtvis ville inte Brunflo vara sämre. Idrottsintresserade personer som Axel Gustafsson och Karl Gavelin satte igång en medlemsvärningskampanj. Den ledde till en förening med ett 60-tal personer och 49 kronor i medlemsavgifter. Föreningens förste ordförande blev Erik Söderberg och sekreterare Axel Gustafsson. Dessa två kom sen att leda föreningen en god bit in på 30-talet. Skidlöpning kom att dominera verksamheten och är fortfarande en av föreningens viktigaste grenar.

En sekreterares minnen

Av Arne Jakobsson

Från min tid som sekreterare i Brunflo IF har jag många trevliga minnen. Redan som liten grabb hängde jag på "Långsved", som var namnet på den fotbollsplan om ca 80 x 40 meter, som hade skapats på Storviken. Där beundrades målvakten Rune "Kulla", Rune Andersson, Håkan Ringné, bröderna "Mox" och Lindqvist, Yngve "Kronis" med flera under årens lopp. När markägaren Lars Olsson behövde planen för ett sågverk, blev idrottsföreningen hemlös. Det blev fotboll på slätten söder om Gustafabriken och på en lägda vid Ånge. Träningen började ofta vid järnvägs kajen. Så småningom anlades Vikvallen. Den invigdes med pompa och ståt år 1941. Landshövdingetal, I5:s musikkår, fotboll och dans på speciellt uppförd dansbana samlade 850 åskådare. Det var en stor dag för föreningen, som kunde inviga en plan för 12.000 kronor med sponsrat virke och många frivilliga insatser. Så småningom blev det gräsplan, även om den lutade och var ojämn och

Den 29 mars 1929 anordnade Brunflo IF:s sin första klubbtävling 30 km med prov för skidlöparmärket. Mellan startnummer 6 och 25 skymtar man föreningens första ordförande, kamrer Eric Söderberg.

torvig. Det var ett 30-tal grabbar som med hjärtans lust jobbade för att ordna med provisoriska löparbanor inför den strålande invigningen. Under tiden spelades fotbollsmatcherna på en plan, som dåvarande Ångsta Sk hade nedanför Lockne kyrka. Sportklubben var en tid en sektion av Brunflo IF Skidor. Under många år kom BIF att skörda många framgångar. Träningsstävlingarna hölls vid Kafé Drott norr om Lundqvists Smidesverkstad. Ofta omfattade landsvägsloppet "Ede runt" för statsträning inför propagandan. Pelle Mox hade rekordet med ca 24 minuter. Vi unga pojkar minns speciellt samvaron med de stora grabbarna efter tävlingen och utspisningen med varm mjölk och bullar, som föreningen bjöd på inne i Kaféet.

Landskaps-, distrikts- och nationella tävlingar startades som regel vid Föreningshuset med mål på lägdan öster om Lundquists smide. Som grabb minns man Pelle Mox, John i Eida, Henning Olsson, Viktor Jonsson och Kalle Eriksson från Lund. Kalle gick under namnet "Kalle me röskin", eftersom han hade röda skidor. Nisse Lysén var nästan oldboy, när han började. Singsjö-Bergman minns jag för hans stora kroppshydda och kroppskrafter. Vid en tävling kom han i mål med en avbruten stav i munnen. Det gällde att vara försiktig med grejorna på den tiden.

Ove Ahlgren, Bror Karlin, Evert Wester och många fler följde efter. Under senare år kom Loire Adolfsson och Valdemar Krantz, som blev DM-juniormästare. Han var troligen det största löftet vi haft, om inte en magåkomma satt stopp för hans karriär. Alfred Tandby och Sigurd Pålsson var utmärkta juniorer. Sen kom Gunnar Hammersjö, Tore Falk, Nestor Wiberg, Harry Lundström m.fl. med i leken med goda framgångar.

På damsidan har föreningen haft mycket goda representanter. Valborg Lundstam inledde. Sen kom Inga Britt Adolfsson, Ann-Mari Hamberg och Astrid Magnusson. Astrid blev fyra på SM och uttagen till Lahti av Skidförbundet och kom där på tolfte plats.

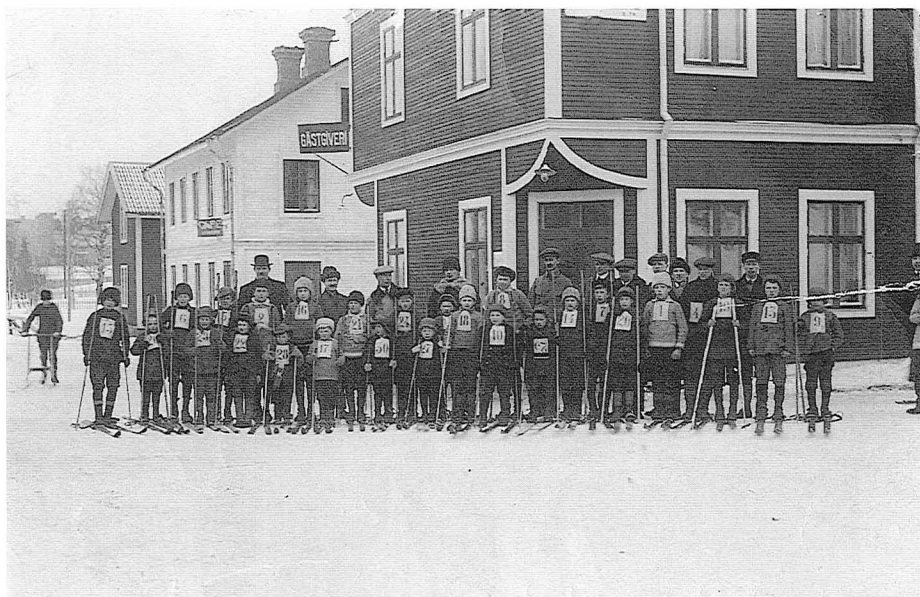
När bröderna Jonsson flyttade till Brunflo i mitten av 40-talet blev backhoppning aktuellt. Fem redan färdiga backhopparbröder kom att bilda stommen med att titta virke till en hoppbacke, som uppfördes på Backen-

*Junioren Loire Adolfsson
tävlade i Brunflos seniorlag
i DM-stafetten på Frösön
1938.*

skogen. Den ritades av Erik Jonsson. I skenet av lampor med ström från bilbatterier jobbades frivilligt. Efter några månader stod "Rosenlundsbacken" klar för invigning. Det blev succé med även norska elithoppare och mycket folk. Senare drogs ström till backen och kvällstävlingar ordnades fettisdagen med många deltagare, även då norrmän och inga duvungar utan norska elitmän, vilket betydde världsklass. Backrekordet från början 24 meter blev senare 29 efter utschaktning av backen. Tyvärr brann backen ner. Intresset avtog. Inför kommunsammanslagningen 1971 uppfördes en ny backe, men intresset för backhoppning fanns ej längre.

Under 1940-talet var det mycken aktiv verksamhet även inom friidrott, ofta i serier med Sundsjö, Rissna och Fåker som deltagare. Bo Nilsson, Olle Lindberg och Gustav Eriksson var de stora namnen i löpning. De

Unga brunfloskidåkare uppställda vid Café Viking och Brunflo Hotell efter skidtävling i Brunflo 1919?

Foto: Axel Olsson

två första tillsammans med undertecknad erövrade flera DM i lag 10000 meter på bana. Bo var även individuell mästare medan Gustav Eriksson var distriktets bästa junior på 400 meter och 800 meter. Han deltog även i tävlingar på Stadion.

Einar Söderholm var en bra spjutkastare under flera år. Även i terränglöpningar hävdade vi oss väl. Ritare Erik Petterssons entusiasm gjorde, att även en simsektion bildades med simundervisning och simtävlingar. Tävlingsbanor och hopporn anlades utanför Jonssons Karosseri. Arne Borg uppvisningssimmade vid kvällssimningar på 1940-talet.

Förutom det rent idrottsliga hade vi tävlings- och nöjesarrangemang med dans och basarer, tombola och andra lotterier för att få in pengar. Efter kriget inköptes en bastu, som militärerna hade haft intill Brunflo Föreningshus. Den sköttes av Brunflooriginalet "Manne i Häggdalen", vars ärlighet var stor då han aldrig stal ens ett bad. Han skötte även ritsning av fotbollsplanen med den äran. Klockan 6.00 på söndagsmorgonen kunde jag bli väckt av Manne som undrade:

Det är ett jädrans regnväder. Kan vi ha någon match? Ansvarskänslan var stor!

En höjdpunkt i Brunflos idrottshistoria var när Svenskt mästerskap hemfördes 1948 i Edsbyn av "Bräcke-Nisse" Nilsson, Arne Jacobsson, Tore Falk, Gunnar Hammersjö och Olle Näslin. Nestor Wiberg saknas tyvärr på kortet.

Brunflo IF blev svenska mästare i skidbudkavle 1948. Fr. v. Nils Nilsson "Bräcke-Nisse", Arne Jacobsson, Tore Falk, Gunnar Hammersjö och Olle Näslin. Här vid målet på Woxnans is i Edsbyn.

Brunflobollen

Av Olle Moberg

En annan gren i Brunflo IF:s historia är fotbollen. Min första kontakt med fotbollen var i slutet av 30-talet, då jag bevittnade min första fotbollsmatch. Brunflos mat-

cher spelades då på Långsve. Det var med stor beundran vi smågrabbar hejade på våra stjärnor i Brunflo IF. Yngve "Kronis" Eriksson, en reslig spelare glömmar man inte i första taget. Han spelade på alla platser i laget. Målvakt och centerhalv, då motståndet var för svårt. Målfarlig center, då motståndarna var mera jämspelta. En annan färgstark spelare var Kalle Mox, ettrig och snabb vänsterback som efter engelskt mönster kunde göra snabba rörelser mot motståndet. 40-talet var rätt besvärligt. På grund av inkallelseorder kunde lagen variera, men även inkallade förstärkte Brunflo ibland såsom "Göteborgaren", rödhåriga Lasse på vänsteryttern, Kurre Krantz från Hammarby och Bror Olofsson i målet.

Brunflos egen stjärna var Janne von Essen. Bollteknisk och behärskade alla platser i laget. Säker i målet med stora nypor och enhandsräddningar som specialitet. Han spelade även i länslaget några gånger. Erik Arnlind, svensk mästare i schack, tillhörde också laget liksom Gunnar "Snirklas" Hansson på Esso-mack-en. Det var oförglömliga duster som utkämpades mot arvfjenden Ope. 1975 bildade fotbollen egen klubb.

Förlust med 18-0

Av Bengt Pettersson

När Norge drogs in i kriget 9 april 1940, var det många norrmän, som flydde över till Jämtland. Som ett kuriosum kan nämnas, att det norska fotbollslandslaget var på ett träningsläger vid gränsen. Det tog sin tillflykt till Jämtland och hamnade på Grytans läger. En vacker sommarkväll fick Brunflo A-lag i fotboll på gamla Långsved en lektion i fotboll, som man aldrig akulle glömma. Förlust med 18-0. Inte så konstigt, då det norska landslaget var identiskt med bronslaget från Berlin Olympiaden år 1936.

Ann Jansson, Brunflo IF. 3 guld vid SM-tävlingarna på Åkeräng sommaren 1986. Senare Silvermedaljör vid EM. Foto: Hans Tenggren.

Gångsporten

Av Owe Hemmingsson

Gångsporten tillhör en av Brunflo IF:s grenar, som växte fram på 1970-talet. Föllinges före detta och fortfarande aktiva landslagsmän och kvinnor Hans och Berit Tenggren, Stig-Olov Elofsson och Owe Hemmingsson kom att bosätta sig i Brunflo. Genom mitt intresse inom skidsporten kom jag att förmå styrelsen att starta en gångsektion i klubben. Kravet var att starta en ungdomsverksamhet. Vid skidavslutningen våren 1980 informerades skidungdomarna om att gångträning skulle starta. Ett 40-tal ungdomar kom att inleda en framgångsrik period för Brunflo genom flera segrar i ungdoms-SM, deltagande i ungdomslandskamper. Under flera år blev Brunflo framgångsrikaste klubb i Sverige.

Kärleken ledde till att några av Sveriges bästa damgångerskor flyttade till länet. Ann Jansson från Sala och Monica Karlsson från Borås kom tillsammans med Lena Olofsson och senare Anna-Lena Eriksson, Brunflo att skapa det starkaste damlaget i Sverige.

Även på herrsidan hade Brunflo IF gångare i Sverigetoppen. Stig-Olov Elofsson och Owe Hemmingsson tog hem flera SM-medaljer och landskapsuppdrag. 1981 svarade Brunflo för landskampen mellan Sverige och Västtyskland. Här blev det hemmaseger på 35 km genom Stig-Olov och en fjärde plats på 20 km

Stig-Olov Elovsson och Owe Hemmingsson under ett träningspass på 3 mil nyårsdagen 1981.

Foto. Jan Luthman

Svenska mästarrinnan i gång, 5 och 10 km.

Foto: Jan Luthman.

Jan Olsson. Dubbel SM-Silvermedaljör.

SM-Gång i Brunflo. 1000 m damer. 1:a Ann Jansson, Brunflo, 2:a Monica Gunnarsson, Borås och 3:a Siiv Vera Ybanés, Enhörna.

för Owe. Vid EM i Athen 1982 blev Stig-Olov åttonde man på 50 km.

Ann Jansson kom att svara för toppresultaten genom SM 1981 på 10 km med nytt världsrekord 47.58.2. Efter ett flertal SM-tecken kom pricken över i:et med andra plats vid EM i friidrott i Stuttgart 1986. En ny generation gångare kom 1986 genom Jan Olsson, Anna-Lena Eriksson, Linda Tenggren, Tobias Persson m.fl. Ledarbrist har på senaste åren minskat intresset. Verksamheten ligger just nu nere.

Jamtrennarna/Brunflo IF

Av Stig-Ove Stolt

Året 1996 kom löparklubben Jamtrennarna med i Brunflo IF. En mjukstart skedde med ett herrlag på fjärde plats i motionsklassen i Sankt-Olavs loppet. Till säsongen 1997 värvades topplöparen Oleg Egorov och de duktiga skidåkartvillingarna Anders och Pär Södergren. Det blev först seger i Östersunds stadslopp och senare i Viggestafetten. Slutligen en tredje plats i Sankt-Olavsloppetets tävlingsklass. I damernas tävlingsklass deltog Jamtrennarna i konkurrens med ett holländskt lag. Damerna kom till korta men tog tre sträcksegrar genom Tatjana Eklund, världsrekordhållare på 1000 m samt Jonna Hansson och Katrin Johansson. 1998 blev det åter segrar i Stadsloppet och en bronsplats i Sankt-Olavsloppet. 1999 blev det en tredje plats i Sankt-Olavsloppet.

Brunflo orienterings tredje kvartssekel

Av Lars Göran Jönsson

I begynnelsen skapades världen och människorna rände runt, kors och tvärs genom skogarna. För att hitta rätt ritades kartor så småningom. Så var orienteringssporten uppfunnen. De första var de s.k. backsträckskartorna. Kontroll ett finns två mm söder "d" i Brunflo o.s.v. Brunflo IF:s damer och herrar stod sig väl i resul-

tatlistorna runt om i länet. Likaså de som tävlade i skidorientering, men vem skulle idag ställa upp i en skidorientering på 4 mil och endast en kontroll. Nej, farväl till de första 25 åren och även de andra. De tredje 25 åren är lika dramatiska fast på nyare villkor.

Ny utrustning, modernare tävlingsarrangemang, större tävlingar i både omfattning och deltagande. Nya utseenden och skalor på orienteringskartorna gör att nu kommer man på metern när en kontroll, om man är skicklig eller har tur. Annars får man ta till det gamla knepet att leta, leta och åter leta.

Den digitala satsningen har gjort sitt intåg i sporten de senaste 25 åren. Elektronisk start, målgång och digitala stämpelkontroller. Allt sammanställs via dator och huvuddator med automatisk tidsdelgivning till tävlande, press och publik direkt efter målgång. GPS visar var den tävlande finns under löpningen. Kommentatorn kan följa alla tävlande individuellt och ge publiken spänning i loppet.

Fjällorienteringen är en tävling som har ändrat karaktär. Förr övernattade man på fjället och medförde all utrustning. Idag medförs endast en symbolisk utrustning bestående av tändstickor och första förband. Brunflo IF fick äran att arrangera denna tävling i Storlienområdet sommaren 1986.

Vi har många medlemmar som under de sista 25 åren deltagit i fjällorienteringen med framstående resultat,

Bertil Nordqvist, duktig orienterare i Brunflo IF

Foto: Sidney Jämthagen

Bertil Nordqvist, Brunflo IF, som vann guld i budkavle tillsammans med Tomas Persson och Conny Larsson.
Foto: Sören Asell

både på dam, herr- och ungdomssidan. Kartorna nyritas, så att de stämmer med terrängen och att området är springbart. Justeringar måste göras, där snön ligger kvar. Storlienområdet är ganska vänligt, har vänlig mark och vänliga fastighetsägare. Vi har arrangerat en fjällol tillsammans med OK Silvanus, även då i Storlienområdet. Det var år 1993.

En kombinerad speaker och sekretariatsvagn skänktes av några äldre medlemmar i klubben. Härigenom blev det bara att häkta husvagnen på dragkroken och "draga" vidare.

NM blev arrangerad av BIF 1984. Tävlingen avgjordes vid Hornsjön med många deltagare. Som provlöpare fick vi hjälp av Annicken Kringstad och Erik Svensson, som önskade oss lycka till.

"Älgjakten" är en tävling, som skapades 1981 med ett vandringspris i form av ett älghorn. Tio personer ingick i laget. En trevlig föreställning som den vinnande klubben fick arrangera året efter segern. Brunflo IF fick arrangera älgjakten 1988.

Storsjökavlen arrangerade vi 1983. Platsen blev Orrviken. Minnen finns än idag bevarade genom att tre av deltagarna miste sin ena sko vid sista kontrollen. Skorna ligger ännu bevarade djupt nere i myren.

Det är många som engagerat sig för vår idrott i den orienteringssektion som bildades på 1980-talet. Under

den senaste 25-års perioden har den blomstrat. Under *O-ringen*, som går runt om i landet, har Brunflo IF representerat med många deltagare, upp till 50 stycken. Vad sägs om om en busslast deltagare till 25-mannakavlen i Stockholmsområdet. Brunflo IF finns i många resultatlistor landet runt. Brunflo har blivit ett känt namn i orienteringskretsar. Ett minne för livet fick de, som deltog i lång-SM 1978 i Sundsjö arrangerat av BIF. Ett rejält snöoväder överraskade arrangör och framför allt de deltagare, som i tunn nylonklädsel startade och var på väg genom skogen. Jag stod för bemanning på en kontroll, bla. D 21 den dagen. Där kunde man höra när deltagare, snyftande och genomfrusna, kom genom skogen. Många kunde inte använda stiftstämpeln. De var stelfrusna om händerna. Jag fick hjälpa dem att stämpla sina kontrollkort. Det blev en hel del kommentarer om tävlingen landet runt. Ibland får man en påminnelse om den. Jaha, jodå! Lång SM i Brunflo. Det var då det snöade. Det glömmet man aldrig.

Under DM -89 i skidorientering, fick deltagarna åka i ishockeyhjälm. Det var blankis i spåret. Under 1986 fick Brunflo arrangera SM i skidorientering på Brunflos egen karta med TC vid idrottsplatsen. Här lyckades våra ungdomar göra bra i från sig genom att vinna budkavlen för juniorer.

Tre brunfloorienterare på jakt efter kontrollen.

Bredden av Brunflo IF:s verksamhet dmonstreras bra i denna bild från DM-budkavlen 1978, då föreningen tog hand om fem av titlarna med lag både i de allra yngsta som äldsta klasserna.

En tävling, den största och mest tidsödande, var O-ringen 5-dagars 1989. Den startade för många av oss redan 1992-1993 med ansökan och planläggning. Flera områden var på förslag, bl.a. Ope-flygfält inne på vår ordinarie karta och Remonthagen. Remonthagen fastställdes. Brunflo fick på sin lott att delta med personal i banläggning och tillsammans med Silvanus ordna onsdagens etapp 3 i Fanbyn. För första gången fick vi nu in datorisering i vår klubb. Det har vi fortsatt med under senare tävlingar. Fortlöpande har ungdomar sänts till USM i skidorientering. De har kommit hem med mycket fina resultat och segrar flera år i rad. Vi har haft nöjet att arrangera träningstävlingen *10-klubbs*, en märklig träning. I den har många på blodigt allvar deltagit, naturligtvis med åtråvärda medaljer.

Nu inpå 1990-talet har de flesta ungdomarna från den här tiden vuxit upp, skaffat jobb, familj och flyttat från Brunflo. Trots nytillskott, nödgas vi se ol-sportens trend på nedåtgående parallellt med andra sporter.

Tre duktiga brunflopojkar i skidspåret. fr.v. Peder Edvinsson, Håkan Luthman och Mattias Lidgren.

Brunflo IF/Skidor

Av Bengt Forsberg

Den organiserade verksamheten drogs igång i slutet av 1960-talet av Kjell Stjernefeldt, Bertil Magnusson och Hans-Gösta Oskarsson. Satsningen lockade många unga skidåkare. Flera av dem nådde fina resultat såsom Per Persson, Håkan Oskarsson, Gunnar och Lena Olander. Redan tidigt var målsättningen att få igång en stor och bred ungdomsverksamhet. Intresset för längdåkning kulminerade i slutet av 1980-talet. Ett 80-tal deltagare kunde delta på en träningskväll. Det idella arbetet gav en meningsfull fritidssysselsättning och ett gott kamratskap. Nyckeln till bred och framgångsrik ungdomsverksamhet beror på en klubbs förmåga att snabbt och engagerat lotsa in föräldrarna i verksamheten. Det har de helhjärtat ställt upp på. 1991 började de stora framgångarna på ungdomssidan. Vid ungdoms SM i Hudiksvall tog Katrin Johansson brons samtidigt som Malin Eriksson, Eva Forsberg och Katrin kom trea i stafetten.

Året efter vid ungdoms SM i Jönköping slog Emma Knutsson, Eva Forsberg och Laila Nilsson till med guld i stafetten. Christian Svensson blev tvåa individuellt.

Mattias Svelander, en tämligen ung skidåkare.

En trio guldflickor från Brunflo. Eva Forsberg, Emma Knutsson och Laila Nilsson vann ungdoms-SM på skidor i Jönköping.

Susanne Östman, en av Brunflos många duktiga idrottsungdomar. Sommar som vinter härjar Susanne i resulatlistornas topp.

Foto: Sidney Jämthagen

Christian, Roland Forsberg och Peter Åhman följde upp med silver i stafetten och Brunflo IF blev bästa klubb.

Våren 1992 ställdes klubben inför valet att göra en ekonomisk satsning. En sponsergrupp med Kelmert Wiktorsson och Jan Sjökvist i spetsen bildades. Ett enastående arbete möjliggjorde en satsning på våra juniorer. 1996 höjdes ribban. Annika Evaldsson kom till klubben. Förhoppningen var, att Annika skulle dra med sig de andra flickorna. Vid SM-veckan i Umeå 1996 satte Annika Brunflo IF på "idrottskartan" genom att bli bästa damåkare med ett guld, två silver och ett brons. Brunflos lag tog i stafetten en hedrande sjunde plats, endast 20 sekunder från en fjärde plats. I laget ingick förutom Annika, Emma, Helena Nilsson"1999-års fröken Sverige" och Katrin Johansson. Vid junior SM samma år lyckades Emma Knutson ta en 8:e plats i 5 km klassiskt och lagbrons för Emma, Malin Sjökvist och Laila Nilsson. Det blev lagbrons i 5 km fri stil genom Eva Forsberg, Laila Nilsson och Malin Sjökvist.

Vid 1997 års SM i Åsarna blev Annika Evaldsson Brunflos bästa åkare. Annika tog hem guld på 5 km klassiskt efter en dramatisk uppgörelse med Antonina.

Det skiljde mindre än en sekund i mål. Annika tog dessutom silver på 30 km klassiskt. En 8:e plats tog tjejerna i stafetten. 1998 avgjordes SM i Sundsvall och i Skellefteå. Silvermedalj för Annika på 30 km fri stil och en fjärde plats i lagtävlingen. I laget ingick även Eva Forsberg och Katrin Johansson.

Vid 1999 års SM i Piteå blev det två silvermedaljer för Annika och en sjätte plats i stafetten. Katrin Johansson och Ingela Jönsson svarade för starka insatser. Vid junior SM i Bengtsfors samma år visade Linda Pettersson och Jonna Hansson fina takter. Jonna blev tolv i 5 km medan Linda tog en trettonde plats på samma distans och en elfte plats i 15 km fri stil. Sammanlagt blev det i svenska juniorcupen en fjortonde plats för Linda och en femtonde för Jonna.

Skidsäsongen 2000 valde Annika Evaldsson att lämna klubben och istället tävla för Mora. Istället kom Antonina Ordina till Brunflo. Fyra guld i jaktstart SM i Östersund. Laget på sjätte plats. I laget ingick även Katrin Johansson och Ingela Jönsson. Vid den historiska premiären för sprint SM i Åsarna avslutade Antonina årets SM framgångar med en silvermedalj.

Bland Brunfloiter bör också nämnas "våra oldboys" Albert Johannesson och Bernt Östlund, som haft många framgångar i veteran VM. Per Perssons framgångar i Vasaloppet år efter år, Björn Larssons och Per Steens fina insatser ej att förglömma.

Brunflo IF Skidors verksamhet har också haft egna arrangemang. Tillsammans med A4 ordnades *Kanonlöpet* åren 1972–1986, ett långlopp Brunflo–Brynje. Tävlingen samlade som mest nära 700 deltagare. En annan populär skidtävling, som inleddes 1985 har varit "*Brunfloskidan*" med upp till 300 deltagande. Den började som en ungdomstävling. Senare tillkom såväl junior som seniorcup. Slutligen får jag framföra, hur viktigt det är med bred satsning på våra ungdomar. En verksamhet kräver ekonomiska resurser. Ett varmt tack till de sponsorer som år efter år troget stöttat Brunflo IF och möjliggjort arbetet.

Källa: Brunflo IF 1925-2000.
Muntlig meddelare:
Bengt Pettersson, Lillviken, Brunflo.

Röda korsminnen och några reflektioner kring organisationen

Av Anna-Lisa Schyllberg

Ordförande i Brunflo R.K-krets 1987–1998

När man läser Lennart Westerbergs välskrivna och intressanta jubileumsskrift från år 1991, då Jämtlands-distriktet firade 75 år, blir man imponerad av hur mycket Röda Korset utträttat under de år det existerat i vårt län.

Jag är född 1933 och mina **barndomsminnen** av **Röda Korset** är ganska diffusa. Ulla Billkvist sjöng: "Han är min soldat någonstans i Sverige". Tanter med knut i nacken satt och stickade strumpor och vantar till de där soldaterna. Man levde med en stark känsla av krigets allvar.

När de vuxna samlades kring radioapparaten för att lyssna på nyheterna, fick man inte prata.

Speciellt två Rödakorsbilder finns kvar i minnet från min barndom.

Numro ett: Finlandsbarn, som anländer till svenska gränsen med en adresslapp om halsen och tas om hand där.

Numro två: Bilden av de vita bussarna med flyktingar från krigsdrabbade länder.

År 1958 hade jag förlovat mig med en brunflopojke och följde med på en **julmarknad**, som Brunflokretsen anordnade i Brunflos nyinrigda Ordenshus. Min blivande svärfar *John Nilsson* var vice ordförande i kretsen.

Där var ett imponerande antal aktiviteter. På övervakningen hade man flera tombolahjul, försäljning av bakverk, handarbeten, julgranar och servering. På nedre våningen fanns servering för barnen och fiskdamm.

Många medlemmar hade förvisso lagt ner mycket arbete på förberedelserna.

Min svärfar, *Rune Kardin* och *John Ekberg* hade huggit julgranar och lyckats leta fram tombolahjul, julgransfötter och allt som traditionsenligt hörde festen till.

En stor gran och små adventsgranar på varje bord var ett måste. Kretsens damer hade bakat till såväl servering som försäljning.

Men det var även sörjt för den andliga spisen. *Komminister Gunnar Smedberg* från Lockne höll högtidstalet, kan man läsa i protokollet. Kantor Ivan Englund ledde en barnkör.

Brunflo Stråkensemble spelade under ledning av min fästman Sven Schylberg.

Kvällens höjdpunkt var luciatåget med versläsning och sånger. Denna händelserika afton avslutades med att komminister Sten Rössborn läste upp sin hustrus välformulerade tacktal till alla, som medverkat till den lyckade festen. *Britta Rössborn* som var ordförande i kretsen, var denna afton kav hes.

Av protokollen framgår, att Britta Rössborn var en mycket god stilist. Det var en fröjd att lyssna på henne. Hon uttryckte sig väl, men ändå enkelt och engagerande, så att man blev berörd av vad hon sade.

Mitt nästa rödakorsminne är från 1987, när den trogne RK-veteranen *John Ekberg* ringde upp och frågade, om jag ville bli **ordförande i Brunflo Röda Kors krets!** Jag blev något förvånad, men efter ett par dagars betänketid, så sa jag, ja. Vad innebar nu detta uppdrag? Det var antagligen bra, att jag inte förstod fullt ut vad det innebär, annars kanske jag inte vågat ta på mig uppdraget. Min policy var: Man får göra så gott man kan.

Innan distriktsstyrelsen och centralstyrelsen börjat bombardera mig med alla sina skrivelser var mina första

associationer till vad som kunde göras: Samla pengar genom att t.ex. ordna roliga fester och Rödakorskurser.

Mitt eget Rödakorsengagemang.

I slutet av mars år 1987, när man trodde att våren var på väg, råkade jag halka på en isfläck och bryta armen. Det var inte så dumt, för jag blev sjukskriven några dar, var ute på sköna vårpromenader och smidde planer för en **hejsjudundrande fest i Brunflo Ordenshus**. När jag kom med mina planer, tyckte dom andra, att jag led av storhetsvansinne, men dom ställde upp trots allt.

Vi hade fina artister bl.a Mark Olssons trio, som varit och spelat för FN-trupperna och Cantilenakören, som jag själv varit med i. Ingen tog något gage. Vi hoppades naturligtvis på ett gott ekonomiskt resultat, men så här i backspeglarna tycker jag att vi var alldeles för feiga att ta betalt. Inträdet var 30 kronor för vuxna och 15 för barn, inklusive fika! Publiken njöt av underhållningen och stämningen var på topp hela tiden.

Naturligtvis är det en mäktig uppgift att ställa upp som kretsordförande.

Som i många andra mastiga företag underlättar det, om man inte riktigt vet vad man ger sig in på. Jag tror knappast att det finns många nyblivna ordförande som är helt insatta i all verksamhet som Röda Korset bedriver internationellt och nationellt. Den hjälp vi styrelsemedlemmar har fått av personalen vid Jämtlandsdistriktskontoret har varit ovärderlig. Distriktsordförandena *Gun From, Tord Petterson, Mia Krylén* och *Siw Jämteborn* har varit till ovärderlig hjälp.

Nationella verksamheten.

En av de första uppgifterna var att ordna en kväll för att **värva hemvärnssamariter**. Den gav för vår del gott resultat vad det gäller rekrytering.

En **sjukvårdskurs** var också ett naturligt led i denna verksamhet. Den följdes senare av kurs om, hur man undviker olyckor bland äldre och en kurs om olycksfall bland barn.

Besöksverksamheten var tursamt nog etablerad och fortsatte som tidigare, sedan vi haft ett par träffar, där Anneli Mårtensson från Distriktet stod för utbildning

och inspiration. Det finns regler för hur man bör uppträda som besökare. Det var viktiga insikter som hon bidrog med. *Hildur Karlsson* har varit en outtröttlig och positiv ledare för denna grupp efter *Karin Eriksson*.

Sygrupperna har varit flitiga att tillverka babykläder. Eftersom de flesta av deltagarna ingick i styrelsen användes träffarna även som bollplank för idéer beträffande verksamheten. Det var ju bra på sitt sätt, men naturligtvis inte ur allmän medlemssynpunkt.

Numera består den trivsamma sygruppen huvudsakligen av medlemmar som inte är med i styrelsen. Det är absolut ett steg i rätt riktning i vår utveckling. Det är under ledning av *Harriet Magnusson*, som den här inriktningen kom till stånd.

Klädinsamling hade kretsen sysslat med långt innan jag blev ordförande.

Rune Kardin har berättat för mig, hur han och *John Ekberg* åkte runt med släpvagn och samlade in kläder från de olika byarna. I Haga och på Kastalskolan har vi haft insamling under min tid.

Senare hade man klädsortering i en källarlokal nedanför dåvarande Gunnings konditori. Där var det trångt att parkera. Lokalen lämnade mycket i övrigt att önska i fråga om ventilation. De som lämnade kläder var inte alltid så noga med att lämna hela och rena kläder, så man längtade verkligen ut i friska luften efter ett besök där.

*Sjukvårdskurs i Ope 1939.
Foto: Axel Olsson, Brunflo*

Hildur Karlsson, John Ekberg, Helmi Aldefeldt, Edla Byström, Anna Lisa Schylberg, Anita Landin och Birgitta Håkansson packar kläder till babypaket.

Numera är förhållandena på Bangårdsgatan mycket bättre. Jag tror att man kan säga att Brunflogruppen av klädinsamlare varit ganska flitig. Själv har jag bara varit med ett par gånger. Det är omöjligt att nämna alla vid namn, men en person, som jag alltid kommer att minnas i detta sammanhang är *Elsa Söderholm*. Hennes flyt i fråga om klädsortering är oslagbar. Hon lyfter och kånkar säckar, så man känner sig matt. Hon är fantastisk!

En av de svåraste uppgifterna som ordförande är att kunna inspirera många fler utanför styrelsen att arbeta för Röda Korset. 1995 skickade vi ut en enkät, där vi hade olika svarsalternativ. Man fick uppge aktiviteter, som man kunde ställa upp med. Det här gjorde jag efter ett ordförandemöte, där föredragshållaren menade, att så gott som alla medlemmar bör kunna ställa upp någon gång under året med en liten insats som att skramla bössa eller t.ex. baka. Det låter vettigt, tycker jag. Många människor lever stressigt i vår tid och orkar inte ställa upp i någon omfattande och bunden verksamhet, men vill ändå göra en liten insats, som inte kräver så mycket.

Det internationella arbetet

Våren 1988 anordnade Jämtlandsdistriktet en studieresa till Genève. Vi besökte bl.a. ett av samordningsorganen för internationella Röda Korset, I.C.R.C., och FN-huset. Det blev en god kick för det fortsatta arbetet.

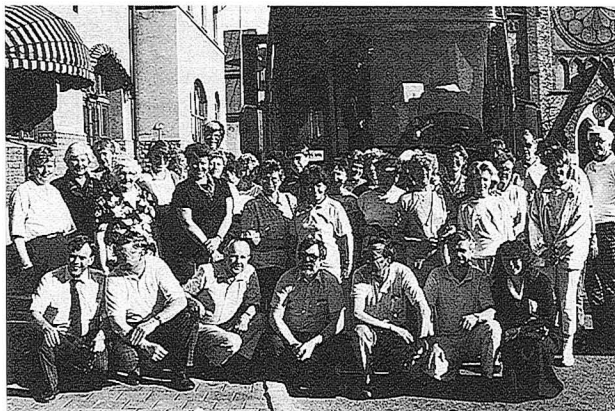
Den ökade i hög grad min förståelse för hur internationellt arbete måste bedrivas. Att bedriva hjälpverksamhet utomlands är förvisso inte okomplicerat. Det räcker inte med ett gott hjärta hos givaren. Det krävs goda kunskaper om såväl politiska som kulturella förhållanden i mottagarländerna.

Den institution som gjorde starkast intryck på mig var byrån, där man skapade kontakt mellan människor som kommit från varandra i krig.

Här i Brunflo har vi en person, som återfann sina släktingar genom deras detektivarbete.

Andra begivenheter har varit **modevisningar** i Brunflo Ordenshus. Det var många praktiska problem, som skulle lösas. Hur skulle vi få till "the catwalk", där mannekängerna skulle sväva fram? Den kom att ligga i nivå med scenen, så den blev ganska hög. Ett konkret minne från dessa uppvisningar finns i mitt linneskåp i form av tolv gröna lakan, som jag färgade för att vi skulle ha för att dölja det fula underredet till "the catwalk". Vi ville ju att det skulle verka så parisiskt som möjligt, fastän det var fråga om kläder, som vem som helst av oss kunde bära. Kläderna kom från våra Brunfloboutiquer. Mannekänger i alla åldrar visade olika typer av kläder. Speciellt minns nog publiken en liten femårig modell, som inspirerad av publikens jubel poserade världsvant på scenen, tills mamman drog henne därifrån.

Ett annat inslag, som vi prövat är loppmarknader, som vi genomfört på Kastalskolan vid ett par tillfällen

Jämtlandskretsen av Röda Korset företog 6-13 maj 1988 en studieresa till Geneve och Paris med flera deltagare från Brunflo och Lockene.

Hildur Karlsson, Anna Lisa Schylberg, John Ekberg, Gun From, Barbro och Birgitta Andersson medverkade vid Röda Korsets årsmöte i Marieby.

och på Brunflo hembygdsgård, där vi också deltog i julmarknaden 1999.

Många festliga arrangemang har vi haft i **Brunflo Ordenshus** med olika jämtländska talanger som trubadurerna *Anders Hedén*, *Lars Persson* och *Hasse Thor*. Den unge violinisten *Roger Jonson* lät oss tidigt njuta av sin talang. *Anna Maria Östenson* ställde vid ett par tillfällen upp med sina musiker i Brunflo Stråkorkester. *Ingemar Engström* kom som ledare för sin flickkör och *Sune Wiktorsson* glädde med sin solosång. *Elsa Widén-Jonsson* underhöll med sånger och historier tillsammans med *Ruth Lindberg*. *Bengt-Ivars* bjöd på svängig sång och musik till dragspel och gitarr.

En modevisning av annat slag hade vi, när Frösö PRO. framförde sin föreställning "Fattiga och Rika". Led vi brist på musikinslag har vi alltid kunnat fylla det med inslag av *John Ekberg* och hans *spelkompisar*, som han kallade dem. *Karl-Axel Hernquist* plockade gärna fram sitt munspel tillsammans med John. En hel del musikinslag på piano har min man svarat för. Ett par

gångar har elever från Kastalskolan medverkat, en gång med luciatåg under ledning av *Siv Jonsson* och en gång i form av teater med *Greger Fröjd* som ledare.

Namnet John Ekberg för tanken till **festerna i Haga**. Tillsammans med de underbara damerna från trakten med *Greta Magnusson* och *Iris Svensson* i spetsen svarade hans *Glada Musikanter* och *Idas spelgäng* under många år för festerna i Gullsmebackens bygdegård. Där fick man uppleva vad riktigt spelglädje vill säga. Stämningen blev hög och publiken blev glad och generös. Så har det varit även efter Johns bortgång och vi hoppas att det får förbli så.

Intressanta inslag om röda korsets arbete har bl.a. *Mia Krylén*, *Gunnar Ståhl* och röda korsläraren *Inger Karlstedt* gett oss. Hon inspirerade till en kurs om, hur man undviker olycksfall bland äldre. Damerna i Haga har i sitt hörn av kretsen haft en egen grupp för tillverkning av babykläder. Det har kommit flitiga leveranser därifrån.

Några **musikaféer** har vi också haft på **logen vid Brunflo Hembygdsgrd**. Vid den första gästades vi av sångaren *Roland Marklund* från Oviken och musiker. En annan gång underhöll Karl-Ivars med sång och svängig musik till dragspel och gitarr.

Karin Eriksson, allas vår *Kyrk-Karin* och *Lars Persson* har underhållit oss på jamtska. Vår förre kantor *Imre Mokos* stod för underhållningen tillsammans med tre unga musikbegåvningar från Näs, *Åsa Eklund*, *Louise och Desiré Olsson*.

Sent kommer vi att glömma *Anna Thompsons* spontana mannekängframträdande, när hon demonstrerade sina fynd från Kupan.

Den traditionella förtäringen vid dessa musikkaféer har varit mjukstut med rökt kött och pepparrotsgrädde och en liten god fyrkant. *Hildur* bakade alltid brödet.

Som synes har vi bjudit på många olika sorters musik vid våra evenemang.

Ett av de roligaste och mest spännande var det med **Opera Jemt**, en grupp av de bästa sångarna i Jämtland, som framträdde under Catharina Ligendzas ledning.

Underhållningen var given, men liksom vid en del tidigare tillfällen fanns en hel del praktiska problem att

*Storbandsjazz vid Röda Kors
Afton i Brunflo Ordenshus
med Swing and Sweet big
band.*

lösa. Så fick sångarna t.ex. nöja sig med spotlights från några byggstrålkastare! Både gruppen och vi var livrädda att vi inte skulle få någon publik. Även om sångarna ställde upp gratis, så hade vi en del utgifter för hyra, kostymvävt, pianister och skådespelare.

Opera är onekligen en konstform, som inte så många är bekanta med. Men tack och lov, när man beder och arbetar, så ordnar sig det mesta.

Vi förstod, att det skulle behövas god marknadsföring, så förutom de vanliga sätten, affischer och flygblad fick vi in rejäla blänkare i ÖP, LT och TV 4.

Glädjen var stor hos både oss och Opera Jemt, när lokalen blev fylld till sista plats.

Arbetat hårt hade inte minst min efterträdare på ordförandeposten *Muriel Bill* verkligen gjort, när vi hade vår föreställning hösten 1999 med **Håttgäbban**, som spelade storbandsjazz. Publiktillströmningen blev inte så god, men vi, som var där, hade en trevlig kväll.

Det är svårare att ordna festligheter nu förtiden. TV och många andra evenemang konkurrerar om själarna.

När jag tänker tillbaka på röda kors arbetet kommer det naturligtvis också att vara förknippat med dem, som jag arbetat tillsammans med i styrelserna. Några har jag nämnt vid namn tidigare. I de första styrelserna fanns förutom de personer jag nämnt förut *Ruth Jonsson, Liisa Björkbacka, Birgitta Håkansson, Edla Byström, Anita Landin* och *Helmi Aldefeldt*. Senare kom *Majlis Håkansson, Ruth Sandin, Elsa Söderholm, Lilly Tjernberg* och *Hillevi Arnell* med.

Kassör i den första styrelsen jag var med i hette *Barbro Carlsson* och var från Tandsbyn. Hon efterträddes av *Harriet Magnusson*. Det var helt idealiskt att ha kassören tillgänglig bara några hundra meter från sin arbetsplats, tyckte jag. Den nuvarande kassören *Kalle Kristiansson* är från Torvalla.

Det är bra, att de olika delarna av kretsen är representerade. I Torvalla bor nu också Ruth Törnkvist, som fungerade som ordförande, när vår år 1998 nyvalda ordförande *Anita Bohlin* flyttade till Sveg.

Trevligt och bra har det varit att ha sina goda grannar, *Eva Söderström* och *Birgitta Torfjäll* som medarbetare och bollplank för nya idéer.

Mycket strategiskt intill Ordenshuset bor vår nya ordförande *Muriel Bill*, som med stor målmedvetenhet och energi gått in för sitt arbete och är initiativtagare till den **Kupanverksamhet**, som Brunflokretsen startade år 2000.

Tanken med kupanverksamheten är tvåfaldig. Dels vill vi skapa en träffpunkt, där den som vill kan slå sig ner, dricka en kopp kaffe och prata en stund. Dels har vi loppisförsäljning, som förhoppningsvis ska gå runt och helst ge överskott till medlemsverksamheten.

Givetvis har detta inneburit ökade frivilligsatser, där Muriel Bill och Harriet Magnusson tagit ett stort ansvar. Kommer ni in en måndag eller tisdag får ni kanske se hur dessa damer med koncentrerad min granskar plagg, så att det inte finns minsta fläck på det som ska säljas. Ett antal trogna frivilliga hjälper till för att kunna hålla affären öppen, men fler skulle behövas.

Röda Korskretsens ordförande Anna Lisa Schyllberg och kassören Harriet Magnusson överlämnade en check på 13.168 kronor till föreståndarinnan Erna Magnusson för inköp av minibuss för pensionärerna på Ångegården i Brunflo.

Efter 11 års ordförandeskap avtackas Anna Lisa Schylberg av Erik Torfjäll vid kretsens årsmöte i Ångsta. Fr.v. Rut Törnkvist, Birgitta Torfjäll, Karl Kristiansson, Anita Boblin, Eva Söderström och Siv Jemteborn.

Lennart Westerberg skildrar i sin jubileums skrift de sociala insatser, som jämtlandsdistriktet initierade. Dessa kom senare att övertas av kommunen. I och med att det ekonomiska läget blivit kärvare verkar det som om kommunen gärna vill att Röda korset åtar sig vissa uppgifter, som vi anser bör åvila kommunen. Ett exempel är frågan om anhörigvårdare. Där gäller det att göra klart för kommunens representanter, vad vi kan ställa upp på och vad vi måste säga nej till. Jag beundrar Muriel för hennes tålmod att sitta med i sammanträden av olika slag för att lösa dessa frågor.

År 2000 upphörde Jämtlandsdistriktet av Röda Korset. Det ingår numera som en del i Region Södra Norrland. Vi är mycket glada över att kansliet för denna region förlades till Östersund. Som alltid vid omorganisationer, ställde vi oss undrande till, hur den nya organisationen skulle fungera. Ett års versksamhet har visat, att det i huvudsak går bra, inte minst tack vare de pigga och glada rödakorskonsulenterna, som finns utplacerade i varje kommun.

En organisatorisk fråga, som uppstått är hur vi för projektet Pskov vidare. Pskov är en oblast = ett län i Ryssland 30 mil söder om S:t Petersburg. År 1997 gick

det dåvarande Jämtlandsdistriktet in i ett samarbete med Pskov. Några kommuner i Jämtland, Krokoms, Östersund, Berg och Bräcke har arbetat gentemot kretsar i Pskov och svarat ekonomiskt för en del av de många hjälpinsatser, som behövs och försökt hålla kontakt med respektive krets.

Tanken är, att det inte ska handla om enbart ett biståndsarbete, utan att det ska vara fråga om ett samarbete, där vi ska lära av varandra. Ett viktigt syfte är att vi genom det här arbetet ska försöka *öka den internationella kunskapen och minska främlingsfientligheten hos våra medlemmar och allmänheten*. Det känns som en enormt stor och viktig uppgift inte minst mot bakgrunden av händelserna i USA den 11 september.

Vår krets har försökt dra sitt strå till stacken genom insatser vid en fest på Österängsskolan år 2000, där våra ryska vänner deltog. Så sent som i september i år, 2001 informerade K. G. Jirdén kretsar från Berg och Östersund om Pskov-samarbetet vid en rödakors afton i hembygdsgården. Den inledande presentationen gav oss en nyttig påminnelse av vilka ekonomiska och sociala problem, som uppstod vid Sovjetunionens fall. K.G. har besökt Pskov flera gånger och följer arbetet därnere som en av våra representanter. En förutsättning för att vi ska kunna hjälpa, är att vi anstränger oss att försöka förstå människor i främmande kulturer och miljöer.

När Röda Korset grundades år 1863 efter slaget vid Solferino handlade det om att ge vård till sårade solda-

K.G. Jirdén och Anders Hedén medverkade vid Pskovafionen hösten 2001.

Foto: Sven Schylberg

Erik Torfjäll och Sven Schylberg, som ingått i valberedningen under många år avtackas jämte revisorn Göran Söderström vid årsmötet 2001 av Muriel Bill.

ter, oberoende av nationalitet. I våra dagar drabbas tyvärr civilbefolkningen svårast i de många krig som pågår i vår värld. Massmedia finns som vi vet snabbt på plats för att skildra krig och katastrofer.

Världen förändras snabbt och uppgifterna för Röda Korset både ökas och förändras. De flesta människor känner då spontant, att de vill hjälpa till. Det är bra att massmedia ger skjuts till hjälperksamheten, men det är också viktigt att uppbyggnadsarbetet kommer i gång. Där kommer hjälporganisationerna in. Detta vardagsarbete är ju inte så intressant ur massmedial synpunkt, men naturligtvis otroligt viktigt.

För oss med medelmåttliga kunskaper om länder och regeringar, är det inte lätt att veta hur det arbetet ska bedrivas på rätt sätt. Där behövs den stora organisationen med välinitierade medarbetare på fältet. Det anser jag, att Röda Korset har.

De flesta av oss har inte någon läggning att bli någon moder Teresia, men vill ändå i all anspråkslöshet göra en liten insats för alla de många människor som har det så mycket sämre än vi. Man kan tycka, att lilla jag inte betyder så mycket i det stora sammanhanget. Men den stora världen består ändå av människor som du och jag. Ingen kan göra allt, men alla kan göra någonting.

Skapa gemenskap

Röda Korset

Till de modiga barnen Felicia 6, Marielle 12 och Robin 11 år.

Det talas jämt om att så många lämnar Kyrkan så nu kommer här en glädjande bulletin! En vacker sommar- dag döptes dessa tre, uppe i Selanderbuan i Öd, tillsammans med de närmaste anhöriga.

Agneta Werner förrättade dopen ute i det fria, Torbjörn Edlund sjöng och allt var fullkomligt. Dessa verser plitades ihop till åminnelse.

*Medan blommorna står där, och doftar så gott,
och vinden den viskar Vårt namn,
då uppfylls Vår önskan, vårt drömmål Vi nått,
hela världen, vill ta oss, i famn.*

*Låt livet få bli, som en blommande äng,
låt vinden få smeka Vår kind,
låt himlen få ge oss, av sol och av regn,
kännas fri som en lekande hind.*

*Låt det som nu sker, bli till trygghet och frid,
låt det leda oss, så att vi ser,
att det blir som ett ljus, i hela Vår tid,
om allt detta, i dag vi Dig ber.*

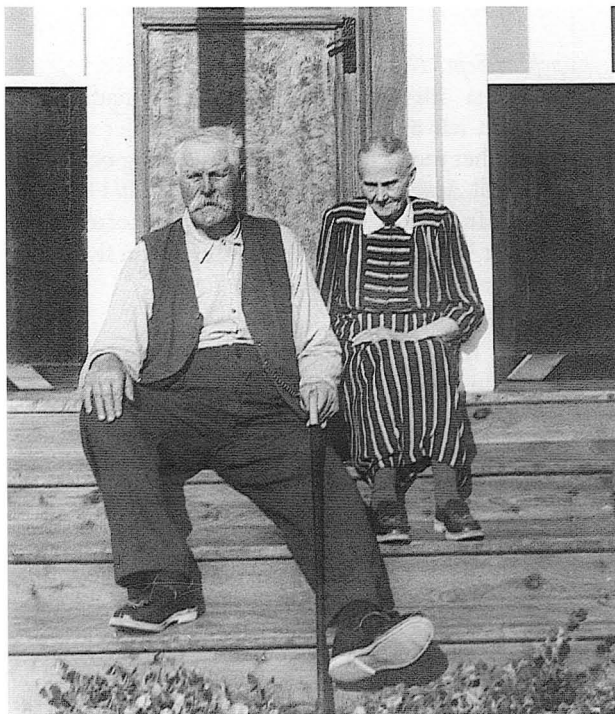
Dessa rader tillägnas dessa tre modiga, förnuftiga unga människor.

Inger Nilsson

*För vår fortsatta dokumentation av emi-
grationen från Brunflo, behöver vi kon-
takt med hemvändare och personer, som
har bilder och har haft kontakt med emi-
granter, som utvandrade till USA, Can-
ada och Australien.*

Kontakta Sven Schylberg!

Stor Jonas/Jonas Petter Olsson med hustrun Anna Brita, Storåsen.

Storåsen

I Brunflobygden årgång 4 1948 och 5 1949 ges en utförlig historik om Lundkålen av Marcus Jönsson i Lundkålen och Lars Petter Hansander i Singsjön om Singsjöns bebyggelse och utveckling. Följande framställning är ett tillägg till Lars Petter Hansanders historik över byarna "Nola Skojen". Vid laga skiftet, som avslutades 1834, blev Storåsen fyllnadsjord till Åkre by. Byamännen begärde att få denna trakt skiftad samtidigt med övrig mark. Storåsen på Lundkålen eller Svartbomarken, som den heter i gamla handlingar, var fåboddar till byn Sörviken i Sundsjö ända in på 1850-talet. De upphör nu att vara fåbodmark. I stället uppkommer fast bebyggelse. I denna redogörelse är endast ägare av hemmanen upptagna.

Storåsen I:II

Köpebrev Sept. 1856 AII:26

Den första försäljningen av Åkre fyllnadsjord i Storåsen var, när änkan Brita Jonsdotter säljer av Åkre I:3 en lägenhet med befintligt fäbodhus, skog och mark för 525:– till Anders Hansson (Byman) f.10/11 1818, Slottön, gift 1852 med Anna Andersdotter från Torvalla, f. 13/8 1824. Änklingen A. Hansson flyttar till Stensornäset 1902, död 1914.

Mars 1862

Ny ägare för 1400:– köpes detta hemman av Erik Eriksson från Holmsjö, f. 9/10 1820, död 1901. Gift 1861 med Anna Larsdotter från Revsund, f. 23/10 1826, död 1913. De säljer men blir kvar som arrendatorer.

Jan. 1890

Ny ägare för 2000:– och till hälften var samt andel i Singå kvarn köper E.O. Sundin och Måns Nordin. Mars 1898 säljer Måns Nordin sin halva av lägenheten till E.O. Sundin i Stavre.

Mars 1901

För 1500:– samt andel i Singå kvarn köpes denna fastighet av Lars Petter Hansander, Bringåsen, Kyrkås. Hansander bodde ej på fastigheten men brukade jorden till slått och bete, men flyttade ett boningshus till Hästön och blev bosatt där.

Storåsen I:11. Ägare Oskar Malmberg 1993.

Foto: Olle Jönsson

April 1908

Säljer L.P.Hansander till Jonas Petter Olsson(Stor Jonas) från Singåbacken f. 31/5 1876 , död 8/10 1955. Gift 1905 med Anna Brita Hansson, f. 19/2 1877, död 23/11 1956. Hon var dotter till Hans Eriksson, Storåsen.

Jan. 1950

Nuvarande ägare är dottern Ingrid Märta, f. 1921. Gift med Oskar Leonard Malmborg, f. 1918 från Berge, Brunflo.

Storåsen I:12

Köpebrev Okt. 1856 AII:26

Säljer Lars Alrick sin del av fyllnadsjorden Åkre 1:2 med befintligt fåbodhus, skog och mark jämte befintlig göning för 500:– till Jonas Andersson, Grytan, f. 26/6 1826, död 21/9 1899. Gift 1854 med Carin Olovsdotter från Håsjö, f. 11/7 1826, död 1878 i rödsot. Jonas omgift 1882 med Ursila Mårtensson, f. 1822, död 1893 i Grytan.

Jan. 1859

Säljer J. Andersson till en sväger för 475:–Olov Olovsson, Håsjö, f. 14/12 1827, ägorna östra delen mot Håkansta. Gift 1858 med Ingrid Lena Andersson från Hällesjö, f. 10/4 1828. De säljer 1864 och flyttar till Börjesjö.

Mars 1864

Ny ägare. För 1500:– köpes denna hemmansdel av två dalkarlar till hälften var, ägorna östra delen mot Håkansta.

Erik Eliasson från Rättvik, f. 16/4 1813, död 1893. Gift 1845 med Brita Henriksdotter från Rättvik, f. 4/1 1810, död 23/2 1870. Anders Hansson från Rättvik f. 16/10 1826, gift 1852 med Cerstin Eliasdötter från Rättvik, f. 11/9 1827.

Juni 1872

Säljer Anders Hansson och Erik Eliasson gemensamt för 750:– vardera till grosshandlare Lindberg från Bräcke. Lindberg var en stor uppköpare av fastigheter. 1881 avlider Lindberg. Ägare blir nu änkan Augusta Lindberg med fyra omyndiga barn. Några siffror från Lindbergs bouppteckning.

Storåsen 1:12 Ägare: Kent Eriksson. Foto: Olle Jönsson

Inventarier 110.925:– Skuld: 32.000:– Behållning 78.841:–.

Anders Hansson med familj flyttar 1872 till Ammer i Revsund. Hustrun Cerstin död 17/3 1903. Anders flyttar till Åsberget, Bräcke, död 9/1 1914.

Jan. 1882

Augusta Lindberg säljer till en son åt Erik Eliasson hemmanet för 1200:– Hans Eriksson, f. i Rättvik 26/5 1845, död 2/6 1930. Gift 1867 med Gertrud Persdotter f. 19/3 1848, död 26/10 1935. Hon var dotter till Per Bengtsson från Singsjön.

Maj 1901

För 800:– överlåter Hans Eriksson hemmanet till sin son Erik Petter Hansson, f. 11/10 1867, död 31/10 1947. Gift 1897 med Olivia Cristina Olsson från Åsen i Sundsjö, f. 5/3 1870, död 18/1 1914.

Juni 1948

Ägare blir nu sonen Olov Helmer Eriksson, f. 5/5 1900, död 14/1 1996.

Jan. 1977

Nuvarande ägare är sonen Kent Erik Eriksson, f. 27/1 1956.

Storåsen 1:13

Köpebrev April 1859 AII:30

Torplägenheten avsöndrad från Åkre I:4 och I:5, som nämndeman Olof Olovsson i Åkre säljer till gratialisten Nils Bäckström. Han blir ägare till både I:13 och I:14.

Olov Helmer Eriksson. Son till Erik Petter Hansson.

Storåsen 1:13 Ägare Margit
Ek. 1993. Foto:Olle Jönsson

Juni 1866

Vid exekutiv auktion 1866 för Bäckström kommer en av köparna Jonas Andersson, Prästbordet, att bli ägare av denna hemmansdel. J. Andersson var tidigare ägare av 1:12.

Nov. 1867

J. Andersson säljer denna hemmansdel för 603:- till jägaren Nils Olov Lundberg, f. 5/1 1842, död 1917. Gift 1872 med Ingeborg Cristina Carlsdotter från Bodsjö, f. 12/2 1832, död 1895 i kräfte. Familjen inflyttad från Svartbodarna. Hit flyttar också Anders Lundberg, f. 1807 och död 1877 samt hustrun Carin, f. 1898 och död 1889. I januari 1868 köper Jonas Andersson tillbaka 50 målångars vidd av N.O. Lundberg för 100:- på västra sidan de inhägnade inägora.

Juni 1879

N. O.Lundberg kommer på obestånd enligt auktionsprotokoll 9 maj 1879. För 1.106:- blir ny ägare Carl Reinhold Carlsson, Mjösjö. Denne bodde dock ej här. 1890 aug. säljer C.R. Carlsson för 1325: till Jöns Olov Palmquist från Ope.

Nov. 1895

Palmquist säljer för 1325:- till Lundbergs brorson Nils Olov Ek, f. i Björsjö, Sundsjö, 29/9 1860, död 27/8 1923. Gift 8/1 1887 med Brita Erika Olsson från Stugun, f. 12/4 1865, död 11/12 1944. Familjen kommer närmast inflyttande från Lillsjöhögen, Lit.

Maj 1946

Säljer dödsboet fastigheten till en dotterson Stig Arne Ek, f. 16/7 1921, död 12/10 1984. Gift 18/10 1952 med Margit Sandberg från Ringsta, Lit.

*Nils Olov Lundberg, f. 5/1
1842. Död 17/8 1917.*

*Lundbergs Olle, son till
Anders Lund från Lund i
Brunflo.*

Aug. 1985

Nuvarande ägare är Margit Ek.

Storåsen I:14

Köpebrev April 1859 AII:30

Säljer mämndemannen Olov Olovsson i Åkre en torplägenhet avsköndrad från Åkre I:4 och I:5 med tillhörande ståndskog och åbyggnad för 1600:– till gratialisten Nils Bäckström, Landverk, Alsen, f. 21/11 1798, död 1880. Gift 1827 med Carin Cristiansdotter, 18/7 1799, död 1879 1/9 från Rislägden, Kall. Bäckström blir ägare av både I:13 och I:14.

Juni 1866

Bäckström kommer på obestånd för skuld på 950:– till borgenärer, men inlöses av mågen sadelmakaren Erik Olovsson och Jonas Andersson. Samma år och dag säljer Erik Olovsson för 750:– till Olaus Persson från Lockne, f. 1/8 1802. Gift 1838 med Brita Jonsdotter f. i Sunne 26/10 1819. De flyttar till Sundsjö 1871.

Jan. 1869

Nils Bäckström köper igen denna hemmansdel för 750:–, men säljer den i januari för 800:– till mågen Erik Olovsson från Marieby, f. 6/6 1823, död 1893. Gift 1856 med Brita Bäckström f. i Alsen 14/5 1828, död 1914.

Maj 1879

Näste ägare blir mågen Carl Olov Olovsson från Singjön, f. 6/5 1856. Gift 1879 med Märta Catrina Ersdotter från Storåsen, f. 5/5 1857, död 1896, 40 år. Sonen Carl Magnus drucknade 1897 15 år gammal. Carl Olov till Östersund 1906. Hemmanet återgår till Erik Olovsson.

Okt. 1893

Erik Olovsson säljer till sonen Johan Olov Eriksson, f. 29/6 1867, död 1900. Gift 1897 med Anna Sofia Olsson från Singåbacken, f. 29/6 1869. Efter ett kort och barnlöst äktenskap blir Anna Sofia änka. Gifter om sig 1901 med Johan Petter Andersson från Lundkålen. Anna Sofia död 1953.

Fastigheten innehades till dec. 1909, då den säljs till O. Danielsson & Co.

Erik Petter Hansson, Storåsen och Oskar Vilhelm Andersson, Storåsen t.v. Måg till Erik Petter Hansson. Far till Elsa gift med Karl Johan Arvidsson i Solberg.

Jan. 1912

Ny ägare blir Lars Petter Hansander på Hästön. Denne bor ej här, men brukar jorden till slått och bete.

April 1935

Efter ägare i 23 år säljer L.P. Hansander till Oskar Vilhelm Andersson från Sösjö, Bräcke, f. 20/12 1885, död 24/6 1955. Gift 1917 med Gerda Mathilda Eriksson, f. 16/12 1897, död 5/11 1985. Hon var dotter till Erik Petter Hansson från Storåsen.

Juli 1969

Ny ägare blir nu dottern Elsa Viola Andersson, f. 1926, gift 1945 med Carl Johannes Arvidsson, f. 9/3 1922 i Solberg, Brunflo.

Dec. 1981

Nuvarande ägare är sonen Nils Oskar Sune Arvidsson, f. 1945.

Storåsen 2:5

Köpebrev april 1859 AII:30

Av fyllnadsjorden Åkre nr 2 säljer kyrkvärden Per Olovsson en skogstrakt och med den till trakten hörande åbyggnad men stående inpå Bäckströms skifte för 650:– till Hans Hansson, f. i Vike, Rödön, 7/10 1824. Gift 9/4 1848 med Magdalena Ersdotter, f. i Rödön 16/1 1819, död 25/10 1893. De flyttade från Brevåg, Lit.

Nov. 1871

Hans Hansson kommer på obestånd för skuld. På Södergård hålles exekutiv auktion. Högsta budet 90:– går till Paulus Norlén, Ismundbacken, som blir ägare till hemmanet. Skogen tidigare såld på femtio år. H. Hansson emigrerar till Nord Amerika våren 1872.

Dec. 1872

En son till H. Hansson köper tillbaka hemmanet för 310:–. Fältjägaren Erik Hansson Ekman, f. i Ås 30/11 1850, död 28/5 1937. Gift 1872 med Brita Cristina Persdotter, f. 17/12 1842, död 21/9 1919. Hon var dotter till Per Bengtsson i Singsjön. Av makarnas fem barn avlider 1839 tre i rödsot. Familjen flyttar 1902 till Stensnornäset och sedan till Lit.

Maj 1891

Gården säljes för 1000:– till två uppköpare Bengt Hemmingsson och Henning Eliasson i Kläppe.

Jan. 1901

Nu köpes detta hemman för 1000:– av Olov Olsson, f. på Norderön 4/2 1829, död 21/3 1915. Gift 1862 med Erika Eriksson från Näverede, Stugun, f. 4/4 1832.

Storåsen 2:5. Ägare Jan Holmbom.

Foto: Olle Jönsson

Familjen inflyttad från Singåbacken. 1912 säljes gården till en uppköpare J.O. Jonsson. Efter makens död flyttar Erika till Lundkälen, död 1931 99 år gammal.

April 1913

Ny ägare blir Arvid Holmbom, f. i Råneå, Norrbotten 21/10 1879, död 1950. Gift 1905 med Catarina Margareta Byström från Skorped f. 18/5 1882, död 1961. Familjen hade 12 barn. Hemmanet överlämnas till en son. Själva flyttar de till Sundsjö.

Jan. 1939

Sonen John Herbert Holmbom, f. i Råneå 5/2 1908, död 11/12 1989. Gift med Mathilda Alexia Andersson från Lit, f. 7/7 1910, död 5/1 1989. Makarna överlämnar gården till en son och flyttar själva till Änge i Brunflo.

Jan. 1986

Nuvarande ägare är Evert Holmbom, f. 17/9 1955.

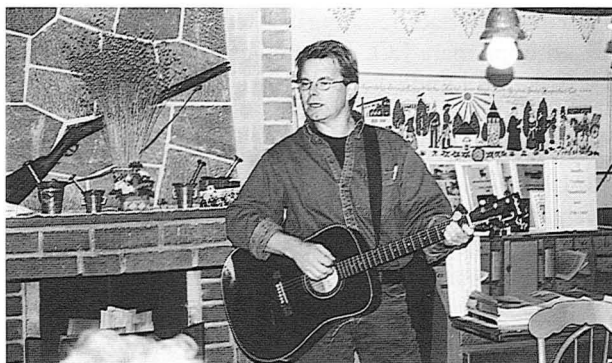
Rapport från Nordens största Brunkullalokal

Vid årets räkning av antalet Brunkullor i Fugelsta kom man fram till 499 exemplar. Vidare cirka 300 orkidéer, däribland Brudsporrar. Ett femtiotal olika arter från växtriket på denna plats, rapporteras av Peo Nystrand som tillsammans med undertecknad ombesörjer dokumentationen. Länsstyrelsens Naturvårdsenhet står till förfogande med råd och dåd i form av bidrag av olika slag.

Under året har ny parkering för bilar iordningsställt samt kommer avverkning av en del småtall att utföras samt slätter som de olika byalagen samlas till.

Besöken av intresserade ökar för varje år och årets tillströmning av gäster torde närma sig 2000 blomälskare. Ett antal busslaster har bland annat guidats genom Hembygdsföreningens försorg. Tillkomsten av spångar att gå på, var lyckad, varför markskadorna eliminerats. Ett område att vara stolt över och vårda ömt

Nils Andreasson

Lars Persson underhåller på
Brunflo hembygdsgård.

Julen den står för dörren

*Tankarna låsta av listor och rim.
Öppnas de männe med börren?
Julklappsbestyr kräver rik fantasi
Julen, den står ju för dörren!*

*Grisfötter, skinka, kotletter och dopp
Nasse, han tappar nog knörren!
Här slipper grisar ej levandes ut
Julen, den står ju för dörren!*

*TV-reklam och broschyrer i lass
Handeln har fått rena snurren!
Svårt att va `öppen för alla förslag
Julen, den står ju för dörren!*

*Ljusstakar, tomtar och kulor i rött,
Rött verkar vara kulörren
Vill du ha gröna är läget rätt låst
Julen, den står ju för dörren!*

*Barnen, de skakar på post och paket
Rycker i papper och snörren
Först den tjufärde är väntandet slut
Julen, den står ju för dörren!*

*Klapparna delade, maten är slut
Knappt är det avdukat förrän
Nyåret nyfiket öppnas på glänt
Julen, den stod visst för dörren!*

Gubbarna vid sjön, Jöns å' n Olle

Av Kjell Stjernefeldt

Något över en mil sydöst om Östersund, upprinnar i närheten av Opesjön en bäck, som öster om den centrala Brunflobygden vidgar sig till en å, Hällån. Denna å genomflyter under andra namn fyra långa smala sjöar, som utfaller i Andvikssjön, dvs. nordvästligaste delen av Revsundssjön. De fyra åsyftade sjöarna, som huvudsakligen ligger inom Brunflo och Lockne socknar är från norr räknat Hornsjön, Hållstasjön, Bölesjön och Svängligen.

På 1800-talet och tidigare var Hornsjön och Bölesjön lika kända för de vägfarande. Från Brunflo kyrka gick nämligen landsvägen på den tiden längre österut mot Hornsjön och följde därefter den östra stranden av Bölesjön. Just i dessa dagar diskuteras om att flytta huvudvägen tillbaka till Bölesjöns östra och Hornsjöns västra strand.

Namnet Hornsjön ser ganska enkelt ut. Men vad är det som betecknats som ett horn? Det kan ej vara sjön i sig själv, som har föga likhet med ett horn. Enligt Heimbygdas årsskrift "Fornvårdaren 1933" som de här raderna är tagna ur, finns en noggrann utredning om namnet "Hornsjön", som jag vill hänvisa till för de personer som är intresserade.

Den här platsen och de här gubbarna vid sjön, har jag känt ända sedan min barndom. De lever ännu kvar i mitt minne lika tydligt som om det vore bara ett par år sedan jag träffade dem. I verkligheten så har nästan en mansålder runnit iväg sedan de lämnade detta jordelivet i de tre torparstugorna där uppe vid Hornsjöns strand. De har beteckningen Tossviken 1:25, Tossviken 1:29 och Solberg 1:36.

Det finns köpehandlingar kvar sedan dess. De tre timrade husen står ännu kvar, men är idag endast bebodda sommartid. Det är sommargäster, som har övertagit ansvaret att bevara de sägenomspunna torpställena.

Det blommar på de gamla igenväxande ängarna. En gång i tiden odlades de upp av ihärdiga, sega torpare med flåhackle, jordyxan och träplogens hjälp. Den som är litet av botaniker kan se många sällsynta växter. Olika orkidéer t.ex. Jungfru Marie nycklar, Ängsnycklar, Flugblomster, Skogsfrun, Storläsbråken och Gukkusko. Om man har tur, så kan man även träffa på Jämtlands landskapsblomma Brunkullan.

Det som ändå intresserat mig personligen mest är inte blomsterprakten på de gamla slåtterängarna. Nej, det var de två sista innevånarna i Tossviken, Olle å'n Jöns.

Två naturmänniskor som bodde här i hela sitt långa liv utom de allra sista åren, när krafterna tröto och benen inte ville bära så bra längre. Då måste de förödmjuka sig och flytta till ålderdomshemmet.

Hur många gånger har jag frågat mig själv och andra: Hur kunde de överleva i gamla timmerhus, när snön yrde in mellan stockarna vintertid? Ja, jag vet ej, men de levde i alla fall sin ålder ut. De hade dubbla "söuskinn" i slafarna, så att blodet inte skulle stelna i ådrorna.

Ingen av de två bröderna var jägare, så den födkroken förblev helt outnyttjad. Fisket däremot nyttjades flitigt. Potatisen hjälpte till att hålla svälten och skörbjuggen borta.

Olle var en duktig skogsarbetare fastän saktmodig som en sengångare. Jöns, som var en sämre arbetare, hade turen att få mönstra in på Frösö läger som indelt soldat. Han fick soldatnamnet Lindell, Fältjägare No 92. Jöns hade "turen" att få några kronor i pension. Egentligen för lite för att leva på, men på samma gång litet för mycket för att svälta ihjäl på. Han fick luffa iväg de åtta kilometrarna ner till byn en gång i månaden för att hämta sina "luskronor", som han uttryckte sig om pensionen.

Jag drar mig till minnes särskilt en gång, när han hade traskat ner till samhället för att få ut pensionen på postkontoret och för att proviantera. Snön vräkte ner, så det var extra besvärligt att komma till "byss". Till råga på allt, så kom han några minuter för sent till posten, så den dagen fanns inget att hämta. Han visste sedan gammalt, att portsfrökna rubbade man inte ur hennes rutiner, även fast hon visste, hur besvärligt det skulle bli

för Jöns. Det var bara att vända kosan hemåt igen. När han passerade vårt hem, så fick far syn på honom och sprang ut för att stoppa honom.

– "Var skall Du Jöns ta vägen i de henn styggvere", frågade far? Jöns berättade om förseningen och om "postfrökna" som va så vrång.

– "Nu kom du in å staa hen test i måra. Keringa hu bju de sekert på båå kaffe å mat 'n. Sään få du liddje heri kökssoffa test i måra".

Jöns blev bjuden både på mat och förplägnad och på morgonen fick han kaffe på säng. Då måste han säga några tacksägelsens ord som blev: -" Men i natt ha je då ligge finar än en kong".

De hade varken klocka, almanacka eller elektricitet. De kunde läsa i naturen, vad klockan var. De kunde se vad väder det skulle bli. Om sjön "loke", då skulle det bli styggvere. De såg på "åbbarfjälla", vilket väder det skulle bli till sommaren, å när gädde va "tänt" de syntes på månen.

De var svåra att komma till tals med Gubbarna. När man väl försökte, så fick man för det mesta ett litet mumlande i skägget till svar. De umgicks aldrig på gamla dar gubbarna. Nää, de hade liksom ingenting gemensamt. Man skulle kunna tro, att de var osams och inte brydde sig om varandra på något sätt. Men varje morgon gick Olle ut på ytterbron och spanade bort emot Jöns stuga. Ingen rök ur skorstenen "konstut". Nästa dag så upprepades samma procedur. "Nää, ingen rök idag hella, konstut märkvärdigt dä". Men den tredje dagens morgon, när Olle tittar bort emot Jönstorpet, då ser han hur en smal rökpelare ringlar sig upp ur Jöns skorsten. "Jasså, jaha, då lever han då i alla fall 'n Jöns brof"; tänker han och går in till sitt igen.

De hade sagt ingenting gemensamt de två bröderna, men de ville i alla fall ha en viss kontroll över varandra och detta med röken ur skorstenen, var ju ett sätt att kontrollera om den andre levde. Där fanns dock en form av brödrakarlek dem emellan.

-"Ha dae vö in härmä 'n Jöns"?, frågade Olle. "Va 'n oppe på bejna? Jasså, jaha, dae va ju bra dä då".

Där uppe vid sjön där "gubbarna" bodde, där var min barndoms tassemarker, längs stränderna och skogarna

runt sjön och tjärnarna däromkring. Mitt drömland, mitt vildmarksrike, mitt eget Klondyke. Där bodde jag med någon av mina kompisar så fort, som vi fick ledigt från skolan, på helger och annan längledighet. Vi bodde i någon av de obebodda stugorna, i tält eller i någon gammal skogskoja. Där fick man ligga på granrisbädd och elda på stenhällen med lov av markägaren förstås.

Där lärde vi oss känna vildmarken, ty den fanns på den tiden, innan skogsskövlingen och skogsbilvägarna tog överhand. Miltals med skogar, myrar och sjöar åt alla väderstreck. Här fiskade vi och jagade med primitiva vapen. Här gillrade vi våra fällor och snaror. Att fångsten blev klen för det mesta, det hade mindre betydelse, för det var någonting annat som var huvudsaken. Det var "vildmarken" med sin mystik och sin hemlighet. Det var alltid någonting, som låg och väntade på oss en bit längre bort, än vi hade varit förut.

Vi blev förvånade varje gång som vi fann, att mänskligheten hade hunnit före oss så långt bort i storskogen, som vi vågade oss att gå. Utflykterna blev nämligen längre och längre in i den för oss okända vildmarken. Alltid så fann vi märken efter skogsavverkningar, där människorna hade farit fram och huggit ner den grövsta skogen, låt vara på ett varsammare sätt än idag, men dock skövlat, tyckte vi.

Vi växte upp och blev laglydiga ynglingar. Med åren kom vi alltmer i från varandra på grund av arbeten och skolor. Mitt intresse för "gubbarna" och deras leverne och fåordiga men naturliga berättelser lever än i mitt minne klart och tydligt. Minnen, som aldrig kommer att utplånas för mig så länge som jag lever.

Trots min ringa ålder, så var jag alltid idel öra att få höra deras berättelser från den gångna tiden. En lördagseftermiddag beslöt jag mig därför att göra ett besök hos gubbarna och kanske få göra en intervju. Jag laddade ryggsäcken med mat och ett par pilsner. Sovsäcken tog jag med i och för en eventuell övernattning.

Jag bultade på hos Jöns och fick lov att komma in efter det att jag hade hjälpt honom med att lägga ut ett par trasiga bomullsnät. Så kokade vi kaffe i "tribejn-skaffepanna" över den öppna elden. Så dukade jag fram av det jag hade i ryggsäcken. Det var bröd och smör,

rökt fläsk, korv och ett par pilsner, som vi startade med. Jag tänkte, att det kunde vara en bra start för att få igång munvädret hans.

Jag ber Jöns berätta någon episod som inträffat under hans levnad här i Tossviken. Jöns blir tveksam och menar, att han aldrig varit utsatt för någon episod, som är något att tala om.

Jag märker att pilsnern har gjort honom lite talför, så därför delar jag med mig av min dricka till honom.

Vi flyttade hit till Tossviken 1893. Far, som hette Olaus Håkansson var då 70 år. Han var född 1823. Sammanlagt var vi då 10 barn i två giften. Man levde för maten och klea på kroppen, de va allt.

Jöns fortsätter att berätta: "Je hadd' n bror som hette Bernhard, som gjool eet mä se, je kanske berätt om hän för dig".

"Han högg i skojjen likens som 'n Olle och jeg. De va bere den skenen, att han högg dåbbelt så myttsje som Olle och jeg. Han va ittna större än oss, men dåbbelt så stärk. Han va stärk som en bjenn, kvick som é vessel och i vattne va 'n som fisken." När vi brukade brottas ut på "tekta", så hann vi aldrig göra något motstånd alls Olle och jag, förrän vi låg "der mä skenglan i vere". Han va alldeles för kvick för oss.

Men varför tog han livet av sig din bror, frågar jag försiktigt. Då berättar Jöns, att brodern hade fått lov av fadern att följa med några bekanta in till stan för att sälja några ekorrskinn och ett mårdskind som han hade skjutit. När de var inne på torget på marknaden, kom Bernhard i dåligt sällskap, som man säger. De köpte en liter brännin och delade på tre. Bernhard som inte var van att dricka brännvin, hade heller inte förstånd att dricka lagom mycket. Därav kom det sig, att Bernhard blev våldsam, vrålade och skrek, men gjorde ingen förnär så länge som ingen rörde honom. Men så var det två poliser som gick på Bernhard bakifrån och tänkte fånga in honom. Ingen visste hur det gick till. Allra minst poliserna, men blixtnabbt gick det. Ingen hann se vad som hände. Så låg båda poliserna utslagna på gatan. Fler poliser rusade till för att hjälpa sina kollegor, men det blev samma skjuts för dem. Då skall man betänka, att alla poliser var i två meters klassen. Bemhard han "råle"

och skrek och det var detsamma vilken ända som var upp eller ner, så small det. Till sist låg det fyra poliser, två plåtslagare och en hovslagare och synade gatan. Ja, det var det värsta slagsmålet, som då hade varit i Östersund.

Bernhard måste ta på skubben, men då var det sju vana slagskämpar som låg på gatan. Bernhard sprang över skogen hem. När han blev för sig själv och började nyktra till, så fick han ångest och ångesttankar. Han som egentligen var en beskedlig och snäll människa. Bara dom inte hade försökt att ta honom poliserna. Han hade ju inget dumt gjort, bara "höje" lite grann mer än dom andra.

Han tänkte på allt elände, som han hade ställt till med och vad mycket han skulle kunna få böta. Vilken skam för far och mor.

Det var måran därpå som far hitte 'n i båthuse. Han hade hängt opp sig i takåsen med trossen till storbåten.

"Je, minns de danne så faeele väl", berättar Jöns, "Far komme å rope at åss, att vi gatt hjälpa å löft ne'n, men vi fekk inte skära ta tross'n at storbåten".

Vi sitter tysta en bra stund, både Jöns och jag. Till slut så säger Jöns, att nu "fekk du höör naga som int så mång ha hört för".

Det har du rätt i Jöns och en intressant historia var det, som jag kommer att lägga till de berättelser, som jag fått höra av dig tidigare.

Sensommar skymningen börjar att lägga sig över de ännu så länge blomsterbeklädda slätterängarna. Jag går ned åt sjöstranden. Jag stannar nere vid stranden och ser upp emot de två torpställena, som "gubbarna" snart skall lämna över till andra moderna människor, som kommer efter dem. Det är bara att hoppas, att de håller landskapet öppet.

Detta är ingen faktaskrivning eller dokumentär. Det är det jag minns och det jag har hört "gubbarna" berätta. Kjell på Lindellsarrendet.

*Karin Hemmingsson, en
skicklig visdiktarska.*

Foto. Jan Andersson

Så kan det gå!

Av Karin Hemmingsson

Jag sitter och tänker på ordspråket ”Inget ont, som inte har något gott med sig”.

Den 9 januari 1995 gick min far, Bertil Hemmingsson bort allt för hastigt och livet förändrades drastiskt för hela vår familj. Min far var bonde och hade alltid skrivit så länge jag mindes. Det var krönikespel, visor, revynummer och allt som gjorde livet värt att leva. Jag för min del hade aldrig försökt formulera mina tankar i ord.

Den kvällen min far avled fick jag en konstig känsla inombords. Mitt i all sorgen var det som om just jag utvalts att föra traditionen vidare. Det var hans gåva till mig, ”Karin i Hemings”.

Många gånger har jag önskat att min far fått dela mina lyckliga stunder samman med den övriga familjen. Men han finns någonstans där uppe och gläds med oss.

Det är vad jag tror!

Den 1 juli 1998 är en dag jag aldrig glömmer! Jag skulle få vara med i Ragnar Dahlbergs populära Café-program som sändes från Vimmerby. Efter att ha åkt

bil, färja, flyg, buss, tåg och taxi, kom jag fram till slut. Från Marieby till Vimmerby på åtta timmar!

Det var en överraskningens kväll. Jag skulle få träffa Christer Sjögren för första gången och samtidigt få höra min och Tommy Anderssons låt, "Kan man älska nån på avstånd" framföras. Alla medverkande i programmet hade repeterat hela dagen utom jag som var på resande fot och därtill den "hemliga" gästen.

Så när Ragnar satte igång med att intervjua mej, hade jag inte en aning om vad vi skulle prata om!

Men är man från Norrland så är ju inte ett direktsänt TV-program inför publik och tusentals tittare hemma i stugorna, något att hetsa upp sig för. Och allt gick bra!

Som alla vet, blev låten en succè. Min låt blev plötsligt Vikingarnas största hit genom tiderna. Våren 2000 framfördes min låt i Tyskland, nu med tysk text och låg i topp under många veckor.

Den kvällen satt jag ensam hemma i lilla Marieby och såg programmet där "min" låt framfördes. Samtidigt satt en publik på 2.000 personer i salongen och 10 miljoner tittade på TV. Just då kände jag mig så liten, så liten och tårarna bara kom!

En annan kväll jag minns var i Lofoten i Norge. Jag var ditbjuden på en dansgala med Vikingarna. Efter att "Kan man älska nån på avstånd" framförts, blev jag uppkallad på scenen och blev hyllad av 2.000 dansglada norrmän. Jag var drottning i Norge för en kväll!

I vår senaste "hitlåt" är texten, "Lev varje dag, som det snart vore slut, gör allting sånt, som Du drömt om förut, lev och var lycklig, strö ros, inte ris, livet går ej i repris.

Så tänker jag! Vi har bara ett liv, hur långt vet ingen, var rädda om varandra, och ta de chanser Du får i livet.

Jag fick en chans, tog den, blev "Charkbiträdet" med hela svenska folket och mycket förändrades i mitt liv.

Nu undrar många om jag blivit rik på mitt skrivande, men så är inte fallet. Att vara låtskrivare blir man inte rik på pengar av, men däremot minnen och det är ju inte det sämsta! Och så alla dansskor, som jag slitit ut de sista åren!

En sak kommer emellertid aldrig att förändras! Jag är och förblir "Karin i Hemings" så länge jag lever.

Karin Hemmingsson

Vädret år 2000

noterat av Eva Heidenberg

Vad man minns bäst av fjolårets väder är väl detta ideliga regnande. Det var stora översvämningar i mest hela landet och vi i Jämtland blev hårt drabbade.

Mellan 50–60 millimeter regnade det många dygn och vägar och broar förstördes.

I *November* var det Värmland och söderöver som drabbades med Glafs fjorden som steg tre meter över det vanliga och fick följder helt ner mot Västkusten.

Alltnog började året med en dimmig Nyårsdag och minus 3 grader. Månaden var ganska mild med temperaturer mellan +3 till –15 grader. Den 16 januari var det hård storm.

Februari var ovanligt mild med de flesta dagar omkring –5 grader. Hård blåst var och varannan dag.

Mars var ganska normal för årstiden. Den tredje mars hade vi en rejäl snöstorm som gjorde att vägarna blev ofarbara. I slutet på månaden en del regn.

April hade litet blandat väder i början. Påsken blev solig och fin med undantag av Påskdagen då det regnade. Den 29 april var det en riktigt sommardag med en högsta temperatur på 25 grader. Sista april var riktigt fin.

Maj började med kyla och kalla vindar. Den 11 maj var det hård storm och +4 grader. Resten av månaden 10–15 grader plus och blåsigt. 30 maj regn hela dagen.

Juni inleddes sval och den 3:e var det snöstorm. Midsommaren var ganska fin.

Den dagen då det började regna som en syndaflood var den 29 juni.

Juli slog alla rekord vad det beträffar nederbörd och det blev svårt med höskörden. Ordet katastrof torde passa bra denna månad.

Augusti blev mer normal med ganska behagliga temperaturer och många soldagar. Den 26 augusti var det +25 grader

September var fin, särskilt andra halvan av månaden då det var sol och varmt.

I *oktober* var det ovanligt varmt efter årstiden med omväxlande sol och regn. Den 27 oktober var det frost på morgonen och den 28:e kom det snö och även de sista dagarna i månaden. Vinden friskade i dessa dagar.

November inleddes med plusgrader så snön försvann men i mitten av månaden kom mera snö. Men även den töade bort.

December började med plusgrader men den 16:e kom det 5 centimeter snö. Julen var fin med -6 grader men sen blev det kallare. 29 december var det 16 grader kallt och Nyårsafton var svinkall, -25-30 grader. Brunflo-viken isbelades så sent som natten mot den 30:e december detta år.

Södra Sverige drabbades denna helg av ett ymnigt snöfall som gjorde att tågen stannade och tusentals människor blev utan elkraft.

Det ymniga regnandet i juli fick mig att skriva några rader, som följer.

Det regnar på dagen, det regnar på natten,
det regnar på kragen, kappan och hatten,
det rinner beständigt, från hus och från knutar,
det är för eländigt att, aldrig det slutar,
det är för bedrövligt, det skvalar och rinner,
och ljuvliga drömmar, om sommarn försvinner.

Det ihärdiga regnandet i juli-augusti skapade en sjö vid kyrkan i Brunflo.

Einar Hagnestad in memoriam

Av Sven Schyllberg

Vår medlem och medarbetare i denna krönika Einar Hagnestad är död. Han avled den 15 mars, 88 år gammal, född 9 november 1912. Under ett antal år medverkade han som infödd brunflobo i BRUNFLOBYGDEN med artiklar om sin bygd. Einar Hagnestad kom att betraktas som en särling bland konstnärer, en bildberättare med en enastående fabuleringsförmåga. Han blev i början av 1970-talet känd som "näverkonstnären", när han i bildberättande tavlor av näver gav uttryck för vad han kände. Med nävertavlorna gjorde han sitt publika genombrott. Einar Hagnestad hade hittat sin egen nisch av bildskapande. I fantasins värld målade han poetiskt upp den ena sagofiguren efter den andra. Han stimulerades av den engelske författaren J.R.Tolkien att göra en bildsvit om Sagan om Ringen. Sen följde för JUL i JÄMTLAND den svit, som han sedan skänkte till vår hembygdsgrupp – SAGAN OM URTOMT. Den återfinns i årgång 38 i Brunflobygden 1986. Efter denna berättelse följde Boddalegenden för Bodsjöboken. Sagan om Urtomt handlar om den bygd, som Einar växte upp i och som han sedan skildrar. Tomtarnas urhem anser han vara i Brunflo. Kring den urgamla bygden kring kyrkan på Södergård, Vamsta

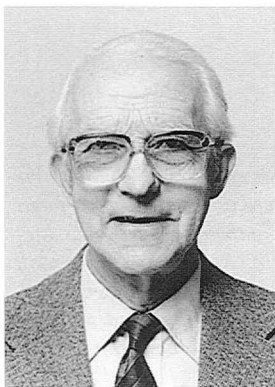
och lagmansgården Hagnastadha väver han en fantastisk berättelse, som vi är tacksamma att få ha på vår hembygdsgård i Brunflo. Väl förtrogen med Brunflobygdens historia tog han sitt namn från den gamla lagmansgården Hagnastadha intill Vamsta i Brunflo. Han växte upp i Vamsta inte långt från lagmansgården och Lindalen. Under årens lopp kom han att arbeta inom skilda områden, bl.a. som jordbruks- och stenarbetare, skogshuggare, men även som fiskodlare och konsthantverkare. 1970 gjorde han i Paris det verkliga genombrottet med sina nävertavlor, som sen kom att vandra runt i separatutställningar i Sverige, Finland, Frankrike, Australien och USA. Einars bortgång är en svår förlust för bygden. Minnet av honom lever kvar som en av bygdens stora söner. En berättande kreativ bildskapare som från sin hantverksmässiga klurighets bakgrund hittade en nisch i den jämtländska konsten.

*Klandra inte vattnet, att det flyter mot havet.
Tadla ej vinden, som bär alla vingarna.
Eller skogens träd för deras olika längd
Eller människan för alla hennes gudar.
Döm inte heller drömmaren,
som hör oceanernas brus i droppen som faller.*

Einar Hagnestad

*Här har pilgrimerna gjort
uppehåll för en stunds vila i
Ballsta.*

Georg Nystrand in Memoriam

En för Marieby hembygdsförening och för denna krönika aktiv medarbetare avslutade sina dagar den 27 mars 2001, 83 år gammal. Född 15 januari 1918 i Madesjö socken utanför Nybro i Småland, kom han att utbilda sig till folkskollärare i Linköping. 1942 kom han till Marieby, där han tillsammans med sin hustru Kerstin Nilsson från Nyland på Rödön kom att verka som lärare i drygt 40 år. Georg Nystrand hade många intressen. Foto och film intresserade honom mest. 1966 var han med och grundade föreningen Naturfotograferna. Hans naturfilmer har visats på TV och hans bilder finns i många böcker och tidskrifter. Georg hade ett genuint naturintresse, som gav upphov till många vackra bilder om blommor och djurlivet i Storsjöbygden. Ömt och varsamt dokumenterade han Brunkullan i Mariebybygden, men även fåglar och andra djur. I denna krönika har han i många artiklar skrivit och i bilder berättat om bygdens fågel- och blomsterliv, som vi är honom mycket tacksamma för. I årgång 41 1989 ger han i artikeln "Brunkullan i Brunflobygden" en utförlig dokumentation om blommans förekomst och en intressant statistik över brunkullabeståndet i Fugelsta, Marieby, som han började noggrant inventera och dokumentera 1984. Georg Nystrand var en ödmjuk person, som lämnar ett mycket stort tomrum efter sig. Redaktionen för Brunflobygden får till sin bortgångne vän framföra ett varmt tack för inspirerande och hängivet arbete under många år för denna krönika. Tack Georg!

Sven Schyllberg

Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka den 6 maj 2000

Sittande fr.v. Markus Ytterdal, Östersund, Jonas Westholm, Östersund, Ingrid Rheborg, Ytterhogdal, Mikael Lindh, Pilgrimstad, Gunnar Hopstadius, Hötting, Stående fr.v. Karin Eriksson, församlingsassistent Maria Thelning, Östersund, Martina Andersson, Lit, William Dahlin, Östersund, Per Svensson, Lit, Simon Bergkvist, Östersund och konfirmationsläraren Jan Andersson.

Foto: Hallings Foto, Östersund.

Konfirmation i Brunflo kyrka den 27 maj 2001

Sittande fr.v. Karin Härjegård, Jimmy Kjellberg, Linnea Antonsson, Fredrik Engström och Karin Eriksson. Sittande fr.v. Desirée Festin, Märten Flemström, Lina Wall, Thomas Clarin och Sandra Eriksson.

Övre raden från vänster:
 Nathalie Olander, Amelie
 Lohman, Josefine Öster-
 ström, Sanna Trotsman, Ca-
 tharina Ekström, Kristina
 Wiik, Olof Arwehed, Pär
 Broman, Sofia Ek, Ulrika
 Viklund, Sandra Huss, Fri-
 da Lehman, Marielle Steen
 och Marielle Eriksson.

Mellersta raden från vän-
 ster: Leif Jonsson, Nils-
 Anders Färdmo, Emma
 Larsson, Hanna Söderström,
 Mikael Engström, Emil
 Kristiansson, Viktor Sun-
 ding, Niklas Lidbom, Hen-
 rik Karlsson, Richard Beren-
 skiöld, Marcus Fredman och
 Inga-Lill Boström.

Nedre raden från vänster:
 Karina Larsson, Madelen
 Harr, Sandra Hedenmark, Karin
 Härjegård, Olof Roos, Malin
 Bengtsson, Maria Molin och
 Yasmine Borg.

Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka 25 augusti 2001

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmation i Ängsmokyrkan 3 juni 2001

Bakre raden från vänster:
 Församlingsassistent Inga-
 Lill Boström, Malin Reine-
 löv, Sandra Larsson, Lovisa
 Fredriksson, Robin Wall-
 berg, Emely Åberg, Emma
 Sandström, Anna Löfquist
 och Ida Johansson.

Främre raden från vänster:
 Kristoffer Johnsen, Martin
 Carlsson, Cecilia Larsson,
 präst Calle Wahlström, Ce-
 cilia Molin, Björn Johnsen
 och Susanne Ihrén.

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmation i Brunflo kyrka 26 augusti 2001

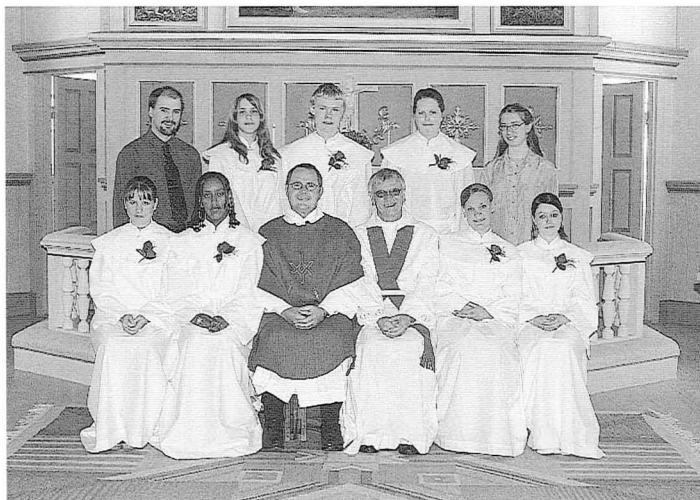
Sittande fr. v.: Hanna Sterner, Mirja Eriksson, Thorsten Stjärnered, Ulf Gredander, Anna Delin-Jonsson och Clara Högglund.

Andra raden fr.v.: Emma Ödeen, Elin Borglund, Erika Bad, Niklas Helmersson, Anna Meriläinen, Malena Berg, Maria Eklund och Karin Eriksson.

Tredje raden fr.v.: Lorena Holst, Rebecca Vängman, Marie Heidenwall, Johanna Jonsson, Angelica Hammar-sjö, Katarina Johansson, Helena Johansson, Malin Petterson och Marielle Andersson.

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmation Marieby kyrka 4 juni 2001

Bakre raden från vänster: Församlingsassistent Sören Johansson, Linda Westman, Rickard Einarsson, Johanna Landgren, Assistent Anna Johansson

Främre raden från vänster: Annichen Nilsson, Emilia Norman, Komminister Pär-David Carlsson, Kyrkoherde Thorsten Stjärnered, Sabina Sohlin, Malin Edlund

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmandjubileum för 1941 års konfirmander i Brunflo kyrka

Bakre raden från vänster: Kjell Stjernefeldt, Rune Kardin, Torsten Nilsson, Erland Lithner, Bojan Andersson, Paul Rödén, Maj-Britt Hellgren, Märta Magnusson. Främre raden från vänster: Astrid Eriksson, Irma Vestberg, Thorsten Stjärnered, Sonja Lindh, Artur Ranbrandt, Karin Jönsson.

Foto: Skolfotograferna AB

Konfirmandjubileum för 1951 års konfirmander i Brunflo kyrka

Bakre raden från vänster: Ulla Edhlund, Sten Eriksson, Lars Hellström, Bertil Magnusson, Arvid Johansson, Gunnar Jonsson, Carl Gustaf Jönsson, Sven Hansson, Kjell Burman, Gösta Jönsson, Sven Sundberg, Rolf Sjödin, Harald Lundqvist, Thorsten Stjärnered. Främre raden från vänster: Ingemar Karlsson, Birgitta Engberg (Laurén), Margit Thorsson (Abrahamsson), Marianne Sjödin (Palmquist), Britta Larsson (Adolfsson), Marianne Johansson (Bergman), Ingeborg Ed (Sundberg), Ruth Hansson, Annie Permansson (Karlsson).

Foto: Skolfotograferna AB

Folkmängd i Brunflo församling

	2000	1999
Antal personer:	11.861	11.709
Svenska medborgare:	11.571	11.424
ej med i SvK:	804	737
Utländska medborgare:	290	285
ej med i SvK:	223	220
Tillhöriga Sv Kyrkan:	10.834	10.752
Utträden ur SvK:	29	23
Inträden i SvK	11	9

Kollekter:

	2000	1999
Rikskollekter:	65.220:00	56.351:00
Stiftskollekter:	16.209:00	16.699:00
Församlingskollekt:	29.746:00	65.220:00
Totalt i kollekt:	111.175:00	138.270:00
Totalt per kyrkotillhörig:	10:26	12:86
Totalt, per invånare:	9:37	11:81
Per gudstjänstbesökare:	6:53	9:04

Folkmängd i Marieby församling

	2000	1999
Antal personer:	508	505
Svenska medborgare:	505	502
ej med i SvK:	15	16
Utländska medborgare:	3	3
ej med i SvK:	3	3
Tillhöriga Sv Kyrkan:	490	486
Utträden ur SvK:	0	0
Inträden i SvK	0	0

Kollekter:

	2000	1999
Rikskollekter:	22.597:00	12.264:00
Stiftskollekter:	6.275:00	1.990:00
Församlingskollekt:	11.872:00	12.786:00
Totalt i kollekt:	40.744:00	27.040:00
Totalt per kyrkotillhörig:	83:15	55:64
Totalt, per invånare:	80:20	53:54
Totalt per gudstjänstbesök:	17:20	

Ombud för Marieby Blomsterfond

Sigrid Lindé, tel 360 02

Vid livets början

Döpta i ÄNGSMON
under tiden 1 juli 2000–30 juni 2001

JULI

- 2 David Berglund, Vetevägen 29 Bv, f. 991203
- 2 Tuva Eriksson, Lund 2943, f. 000307

SEPTEMBER

- 10 Jonsson Per Ove Anton, Torvalla By 2392, f. 000422
- 23 Moa Persson, Havrevägen 63, f. 000521
- 23 Antonio Hansen, Ope 2716, f. 000328
- 24 Olivia Werner, Ope 225, f. 000606

OKTOBER

- 15 Linnéa Jonsson, Rödövägen 6, f. 000518
- 21 Fredrik Bergström, Havrevägen 11, f. 000721
- 29 Åke Stener, Havrevägen 124, f. 000531

JANUARI

- 28 Daniel Ohlsson, Lund 830, f. 990701

FEBRUARI

- 8 Peter Kjellander, Havrevägen 49, f.880209
- 18 Maria Eliasson, Havrevägen 50, f. 930809

APRIL

- 30 Linus Nilsson, Lund 115, f. 0011235

MAJ

- 6 Sanna Gatefalk, Havrevägen 4 2 Tr, f. 000331
- 19 Moa Åsell Solander, Linvägen 23, f. 001119

JUNI

- 9 Emelie Ford, Havrevägen 29, f. 990115
- 17 Gabriel Green, Vetevägen 13 1 Tr, f. 000920
- 24 Samuel Johansson, Havrevägen 4 1 Tr, f. 001109
- 28 Agnes Persson, Torvalla By 2493, f. 990908

*Döpta i BRUNFLO
under tiden 1 juli 2000–30 juni 2001*

JULI

- 15 Monika Jonsson, Ängevägen 28 G, f. 000329
- 15 Linnea Aronsson, Ängevägen 6, f. 000423
- 16 Minja /Nilsson/, Kyrkvägen 11 A, f. 000420

AUGUSTI

- 5 Simon Grip Hestner, Bodal 240, f. 000422
- 20 Anders Persson, Lagmansvägen 53, f.850530

OKTOBER

- 22 Alma Mannernäs, Lagmansvägen 29, f. 000502
- 22 Ebba Forseth, Lagmansvägen 19, f. 000612

NOVEMBER

- 4 Jennifer Morén, Bodal 115, f. 000611
- 12 Felicia Oscarsson, Rosenlundsvägen 15, f. 000701
- 26 Lucas Backe, Kornettvägen 19, f. 000711

DECEMBER

- 2 Olivia Pehrsson, Solberg 120, f. 000725
- 3 Magnus Djuse, Södergård 167, f. 000415
- 4 Anna-Karin Heijdenberg, Singsjön 125, f. 000722
- 26 Moa Göransson, Singsjöböle 116, f. 000509
- 30 Max /Hållander/, Löjtnantsvägen 174, f. 000928

FEBRUARI

- 3 Jonathan Ifrén, Kvartermästarvägen 83, f. 000908
- 3 Emilia Thyrell, Sjövägen 150, f. 000824
- 18 Emil Nilsson, Bodal 208, f. 001012

MARS

- 3 Ellie Johansson, Krysshammarvägen 3, f. 001019
- 17 Jennifer Lilliehöök, Skogsvägen 21, f. 001222
- 24 Joel Stålberg Bäckman, Löjtnantsvägen 4,
f.981106

APRIL

- 14 Tuvalisa Forselius, Förläggarvägen 2, f. 001218

- 15 Lisa Nerpin, Krysshammarvägen 4, f. 001115
- 15 Theo Sundqvist, Sjövägen 68, f. 001101
- 28 Rasmus Månthén, Ängevägen 28 A, f. 0009027
- 28 Alice Ericsson, Mariebyvägen 29, f. 001211

MAJ

- 5 Victor Olofsson, Sjövägen 102, f. 001020
- 6 Olivia Öhlund, Korpralvägen 23, f. 010226

JUNI

- 2 Charles Karlsson, Karlviksvägen 6 F, f. 001207
- 3 Timmy Agerberg, Rosenlundsvägen 3 B,
f. 010212
- 3 Oskar Andersson, Rosenlundsvägen 8, f. 010218
- 23 Rasmus Johansson Adolfsson, Vamsta 245,
f. 001215

*Döpta i TORVALLA
under tiden 1 juli 2000–30 juni 2001*

JULI

- 1 Filippa /Clevenpalm/, Skogsbruksvägen 13 1 Tr,
f. 010308
- 1 Isabell Mixter, Stamvägen 80, f.19890620
- 9 Lukas /Pettersson/, Öravattnet 3375, f. 000523
- 23 Philip Anders Hallqvist, Nävervägen 8, f. 000225
- 29 Rebecca Åström, Vålådalsgränd 20, f.991118

AUGUSTI

- 5 Jonathan Roos, Anarisvägen 61, f. 000425
- 5 Jonatan Boman, Skogsbruksvägen 97, f. 000502
- 13 Andreas Granlöf, Snasahögsvägen 7, f. 000529

SEPTEMBER

- 2 Elina /Skyttberg/, Stamvägen 28, f. 000515
- 10 Tova Eriksson, Gräftågränd 2 Bv, f. 000221
- 23 Sam Jakobsson, Anarisvägen 133, f. 000405
- 23 Eidegren Beijar Julia Ellinor, Kolvedsvägen 12,
f. 000604
- 23 Eidegren Beijar Emma Viktoria, Kolvedsvägen 12,
f. 000604

OKTOBER

- 7 Anton Olofsson, Anarisvägen 93, f. 000731
- 7 Mathilda Lindberg, Ottfjällsvägen 20, f. 000317
- 14 Sofie Michell Isabell Larsson, Kolvedsvägen 14, f. 19991101
- 29 Tina Edholm Reppe, Gåsenvägen 55, f. 000616
- 29 Kasper Festin, Gräftågränd 45, f. 000710

NOVEMBER

- 12 Albin Mikaelsson, Vetevägen 23, f. 000721
- 18 Åsa /Laxvik/, Östfjällsvägen 25, f. 000926
- 26 Simon Fredriksson, Splintvägen 34, f. 000627

DECEMBER

- 2 Karin Winka, Östfjällsvägen 23 Bv, f. 000707
- 3 Elias Gabrielsson, Västfjällsvägen 1, f. 000816
- 9 Beata Eriksson, Gåsenvägen 21, f. 000917
- 17 Gustaf Bjelke, Vålådalsgränd 47, f. 000927
- 28 Elin Isaksson, Lillfjällsvägen 4, f. 000811

JANUARI

- 7 Seth Jonsson, Gräftågränd 20, f. 000919
- 13 Isabelle Rimmi, Timmervägen 29 D, f. 000812
- 14 Simon Jakobsson, Slätteråsen 1917, f. 000929
- 28 Emma Sandås, Arågränd 14 Bv, f. 000830

FEBRUARI

- 3 Celina Skogsäter, Blåvedsvägen 23, f. 000830
- 3 Leo Stenbrand, Skogvaktarvägen 133, f. 000930
- 11 Elna Juliana Blom, Anarisvägen 19, f. 000813
- 25 Tova Mäkelä, Stöttingvägen 2 4 Tr, f. 001129

MARS

- 17 Simon Gustafsson, Skrantahöjdsvägen 66 C, f. 001127
- 24 Jesper Lantz, Rundhögsvägen 13, f. 001127
- 25 Martin Modén, Vålådalsgränd 33, f. 001113
- 31 Rufus Nordström, Skogsbruksvägen 33, f. 001219

APRIL

- 14 Anton Ridderby, Gräftågränd 31, f. 001017

- 15 Rosemarie Erlandsson, Stöttingvägen 18 1 Tr, f. 000628
- 15 Olof Westin, Skogsbruksvägen 5 2 Tr, f. 001206
- 21 Ronja Magnusson, Vålådalsgränd 45, f. 010108
- 21 Wilma Magnusson, Vålådalsgränd 45, f. 010108
- 29 Marcus Nilsson, Stamvägen 30, f. 010121

MAJ

- 12 Olover Edholm, Skogvaktarvägen 12 D, f. 010303
- 12 Petter Hemå, Kolvedsvägen 54, f. 010223
- 19 Charlie Olander, Havrevägen 25, f. 001119
- 25 Jonas Zetterlund, Dammågränd 39, f. 000606
- 27 Saga Zimmerman, Havrevägen 29 1 Tr, f. 010104
- 27 Amanda Eriksson Torgén, Stamvägen 34, f. 010120

JUNI

- 4 Johanna Persson, Skogvaktarvägen 65, f. 000105
- 8 Julia Mimmi Mariann Sjöberg, Anarisvägen 41, f. 010110
- 9 Elin Linnéa Norberg Olofsson, Skogvaktarvägen 21, f. 010203
- 10 Andreas Eriksson, Skogsbruksvägen 113 A, f. 010117
- 22 Julia /Bjärtå/, Skogsbruksvägen 117 D, f. 010325

*Döpta i MARIEBY
under tiden 1 juli 2000–30 juni 2001*

JULI

- 11 Elsa Strömqvist, Öd 445, född 000409.

SEPTEMBER

- 17 Alexander Lindé Johansson, Fugelsta 2228, f. 000618.

OKTOBER

- 8 Pontus Persson, Öd 150, född 000618.

DECEMBER

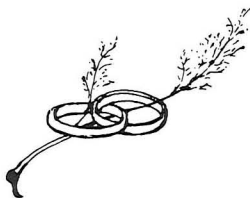
- 17 Alice Krig Odin, Fugelsta 106, född 000906.

MARS 2001

25 Ossian Nyh, Fugelsta 2242, född 010325.

JUNI

29 Sixten Olof Söderling, Bye 240, född 010215.

Vigda – De nya hemmen

Vigda i ÄNGSMON

2000-07-01–2001-06-30

AUGUSTI

19 Ulrika Sandberg och
Niclas Sandström, Villavägen 6,

APRIL

14 Eva Olsson och
Mats Johansson, Havrevägen 4

JUNI

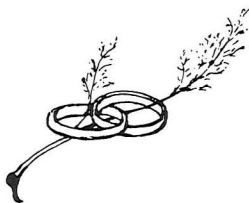
2 Anders Andersson och
Mari Bodin, Havrevägen 11
11 Fredrik Ryrland och
Linda Eriksson, Vetevägen 11
12 Reidun Lydia Eriksson, Havrevägen 90 och
Peter Nordlander, Stöttingvägen 21

Vigda i BRUNFLO

2000-07-01–2001-06-30

JULI

15 Lars Håkansson och
Maria Ellmin, Adjutantsvägen 10
19 Tommy Lindberg, och
Christina Ekholm, Lunne 136
22 Magnus Göransson och
Stina Flodin, Torpvägen 3

- 22 Patrik Karlsson och
Eva Berg, Flatnor 3352
29 Magnus Overud och
Kristina Nilsson, Pionjärvägen 43

AUGUSTI

- 5 Henric Asplund och
Ewa Lemon, Storviksvägen 20
26 Carl-Arne Markusson och
Susanne Emanuelsson, Södergård 190

SEPTEMBER

- 2 Björn Lagerfelt och
Anette Ingela Eriksson, Ängevägen 30 A
16 Micael Berner och
Marlene Wallén, Dragonvägen 1

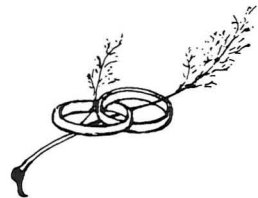
JUNI

- 2 Diana Mårtensson och
Stefan Karlsson, Karlsviksvägen 6 F,
30 Tom Myhre och
Linda Myhre, Bodal 208

Vigda i TORVALLA
2000-07-01–2001-06-30

JULI

- 15 Conny Göransson och
Christine Andersson, Östersundsvägen 4 A
29 Thomas Nordenström och
Kristin Fagerström, Lysvedsvägen 10

AUGUSTI

- 18 Corredoira Pepita och
Arne Gerdner, Stöttingvägen 4
19 Agneta Olofsson och
Lars Gunnarsson, Gåsenvägen 59

SEPTEMBER

- 3 Rob Andersson, Blåhammarvägen 104 och
Kim Riwik, Fäste 1092

29 Eva Birgitta Jonsson och
Anders Olov Tycko Hansson, Dammågränd 25

OKTOBER

21 Monika Persson och
Torsten Ingerhed, Lillfjällvägen 3

MARS

10 Ulrika Dahlman, Arågränd 9 och
Pär Anders Håkan Näslund, annan förs

APRIL

28 Johnny Häggblad och
Anna Ögren, Skogsvägen 23

MAJ

5 Johanna Larsson och
Stefan Larsson, Skogsbruksv 3
16 Jan Anders Olofsson och
Elisabet Vallegård, Västfjällvägen 28
26 Elisabet Johansson och
Stefan Zetterlund, Dammågränd 39

JUNI

12 Peter Nordlander, Stöttingv 21 och
Reidun Lydia Eriksson, Havrevägen 90
16 Astrid Backman och
Karl Evert Lindkvist, Splintvägen 50
30 Helena Jacobsson och
Sami Mikael Källström, Anarisvägen 125

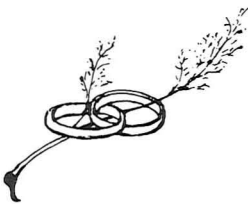
Vigda i MARIEBY
2000-07-01–2001-06-30

JULI

8 Daniel Michael Benninghf och
Erika Karolina Nordenström, 230 E Chapman Av.

SEPTEMBER

9 Anna Lena Nilsson och
Håkan Svanberg, Fugelsta 2241

Födelsedagar

Födelsedagar i Ängsmon 2002

JANUARI

- 2 Thomas Lundkvist, Havrevägen 192, 50 år
- 2 Kristina Alice Berg, Ope 2757, 75 år
- 10 Jonas Eriksson, Havrevägen 28, 85 år
- 12 Yvonne Hermansson, Rapsvägen 60, 50 år
- 12 Barbro Håkansson, Ope 2721, 85 år
- 16 Sven Emanuel Nilsson, Ope 2727, 75 år
- 20 Nils Agne Karsebäck, Lund 210, 50 år
- 22 Jan Olof Wall, Optand 940, 50 år
- 22 Mary Hedberg, Trutsgård 2953, 75 år
- 27 Ulf Ihrén, Havrevägen 61, 50 år

FEBRUARI

- 9 Irene Andersson, Havrevägen 14, 50 år
- 16 Margareta Edlund, Havrevägen 28, 85 år
- 21 Ruth Sandin, Optand 425, 75 år
- 27 Ulla-Britt Eliasson Nilsson, Skördevägen 44, 50 år

MARS

- 5 Johan Gunnar Ajanki, Nekvägen 12, 80 år
- 8 Kjell Molund, Torvollsvägen 28, 50 år
- 9 David Torbjörn Andersson, Ope 156, 50 år
- 20 Ruth Abrahamsson, Havrevägen 9, 75 år
- 29 Siv Groth, Skördevägen 12, 50 år

APRIL

- 6 Märta Elisabeth Svensson, Optand 2812, 80 år
- 11 Lars Enqvist, Torvalla By 290, 75 år
- 13 Rune Anders Salomon Kardin, Optand 2841, 75 år
- 14 Gunborg Møllergård, Torvollsvägen 12, 50 år
- 19 Tore Johnsen, Havrevägen 182, 50 år
- 22 Björn Johansson, Havrevägen 184-186, 50 år
- 24 Barbro Gavelin, Singsjön 120, 50 år

MAJ

- 25 Rune Midbjer, Havrevägen 138, 50 år

JUNI

- 2 John Stefan Jönsson, Ope 2623, 50 år
- 3 Anton Jutman, Havrevägen 37, 75 år
- 3 Kerstin Elvira Kardin, Optand 2861, 85 år
- 4 Anna Kristina Bernhardsson, Torvalla By 304, 85 år
- 5 Essy Margreta Morén, Torvalla By 2394, 75 år
- 25 Clas Göran Wikström, Optand 2851, 50 år

JULI

- 1 Sven Anders Ek, Torvalla By 515, 50 år
- 5 Ulla Johnson, Havrevägen 19, 50 år
- 16 Artur Ranbrandt, Optand 2827, 75 år
- 25 Jan Krister Lundkvist, Havrevägen 12, 50 år
- 29 Ivar Bergström, Torvalla By 2488, 80 år

AUGUSTI

- 7 Hildur Nilsson, Optand 2835, 90 år
- 22 Mats Svensson, Nedre Andalsvägen 17, 50 år
- 24 Robert Gustavsson, Skylvägen 59, 50 år
- 26 John Danebäck, Torvalla By 101, 50 år

SEPTEMBER

- 1 Maria Katarina Jansson, Havrevägen 150, 90 år
- 12 John Magnus Bäckström, Ope 2701, 75 år
- 18 Brita Ekberg, Optand 2958, 85 år
- 20 Berit Margareta Blomberg, Lund 815, 50 år
- 21 Ejvor Gustafsson, Havrevägen 8, 75 år

OKTOBER

- 2 Sten Anders Lindqvist, Torvalla By 2515, 50 år
- 8 Torsten Svensson, Torvalla By 125, 75 år

NOVEMBER

- 11 Sarah Macfarlane, Skylvägen 59, 50 år
- 13 Lena Olsson, Torvalla By 180, 50 år
- 17 Ilse Alice Erna Nilsson, Havrevägen 28, 85 år
- 23 Klas Henriksson, Ope 2708, 50 år
- 23 Jan Vikström, Ope 2685, 50 år
- 29 Anders Olovsson, Vetevägen 23, 50 år

DECEMBER

- 2 Kjell-Ove Eriksson, Skylvägen 3, 50 år
- 12 Gertrud Enevärn, Vetevägen 9, 75 år
- 22 Jan Sund, Rapsvägen 54, 50 år
- ? Gunnar Wallin, Ope 2731, 50 år

Födelsedagar i TORVALLA 2002

JANUARI

- 2 Bengt Höglund, Lillfjällvägen 4, 80 år
- 5 Astrid Håll, Storaöränd 2, 80 år
- 7 Kjell Brink, Rotvägen 5, 50 år
- 7 Eva Birgitta Hansson, Dammågränd 25, 50 år
- 9 Åke Beimark, Skogvaktarvägen 43, 75 år
- 12 Christina Johansson, Stamvägen 24, 50 år
- 18 Stig Lundegren, Gåsenvägen 79, 75 år
- 21 Anders Magnus Blom, Östfjällvägen 9, 90 år
- 24 Ing-Britt Norlander, Vålådalsgränd 30, 50 år

FEBRUARI

- 7 Margaretha Gårdhäll, Barkvägen 2, 85 år
- 9 Birgitta Andersson, Lillfjällvägen 8, 50 år
- 14 Bertil Frelin, Lillfjällvägen 6, 75 år
- 14 Karin Iréne Fredman, Lillfjällvägen 46, 50 år
- 19 Anders Sandell, Kvistvägen 4, 50 år
- 19 Karl-Erik Norlander, Vålådalsgränd 30, 50 år
- 26 Bertil Vilhelm Nordlund, Stubbvägen 5, 75 år
- 26 Yvonne Isaksson, Splintvägen 4 C, 50 år
- 29 Debora Thomassen, Gräftågränd 1, 50 år

MARS

- 2 Sten Kenneth Winterkvist, Gåsenvägen 25, 50 år
- 4 Gunnar Karlsson, Timmervägen 41 B, 80 år
- 8 Maj-Lis Backman, Skogsbruksvägen 109 D, 50 år
- 9 Kenneth Sandberg, Vålådalsgränd 32, 50 år
- 15 Ingrid Bjurström, Lysvedsvägen 4, 50 år
- 22 Pär Färdmo, Gåsenvägen 7, 50 år
- 26 Emmy Viola Stenbrand, Skogsbruksvägen 97, 80 år
- 30 Uno Edström, Stamvägen 58, 75 år

APRIL

- 2 Per Erik Örjan Svensson, Snasahögsvägen 17, 50 år
- 6 Tord Malmsten, Storågränd 12, 50 år
- 22 Sven Eriksson, Stubbvägen 5, 80 år
- 23 Kent Andersson, Gräftågränd 47, 50 år
- 24 Gunnar Leonard Larsson, Arågränd 2, 75 år
- 27 Ruth Bergqvist, Barkvägen 2, 85 år
- 29 Thomas Gravemo, Nävervägen 20, 50 år

MAJ

- 9 Einar Lövgren, Lillfjällvägen 38, 50 år
- 12 Per Erik Hansson, Anarisvägen 31, 75 år
- 15 Rune Berg, Blåhammarvägen 100, 50 år
- 16 Karin Bergkvist, Skogvaktarvägen 3, 50 år
- 18 Vera Svea Linnéa Gustafsson, Timmervägen 59,
75 år
- 21 Anders Sandberg, Kronojägarvägen 22, 50 år
- 24 Karin Sträng, Kvistvägen 19, 50 år
- 28 Staffan Larsson, Gräftågränd 27, 50 år
- 29 Björg Jönsson Björkebaum, Drommenvägen 49,
50 år

JUNI

- 3 Kerstin Hudin, Blåhammarvägen 142, 50 år
- 4 Birgitta Nilsson, Storågränd 22, 80 år
- 6 Sigbritt Karin Harriet Åsell, Lillfjällvägen 22, 50 år
- 9 Ann-Kristin Vestman Tundal, Vålådalsgränd 39,
50 år
- 10 Kerstin Inger Birgitta Samuelsson, Gräftågränd 33,
50 år
- 17 Siv Wengfelt, Vålådalsgränd 57, 50 år
- 19 Stig Nilsson, Östfjällvägen 23, 75 år
- 26 Gertrud Eriksson, Arågränd 1, 75 år
- 28 Sten Folke Claesson, Kvistvägen 5, 50 år
- 28 Tore Hansson, Anarisvägen 197, 50 år
- 30 Evy Persson, Skogsbruksvägen 121, 50 år

JULI

- 1 Anna Lells, Östfjällvägen 9, 80 år
- 2 Irma Otilia Blom, Östfjällvägen 9, 80 år
- 2 Ebba Rode Hermine Sundström, Stubbvägen 3,
75 år

- 3 Erik Granell, Splintvägen 22, 80 år
- 3 Lena Chatrin Trulsson, Drommenvägen 8, 50 år
- 4 Anita Rolandsson, Arågränd 44, 50 år
- 6 Ann-Britt Nordstrand, Snasahögsvägen 4, 50 år
- 9 Bo Erlandsson, Stöttingvägen 18, 50 år
- 10 Märta Sännevall, Barkvägen 2, 80 år
- 11 Bengt Håkan Edlund, Splintvägen 38, 50 år
- 12 Bertil Olsson, Lillfjällvägen 6, 50 år
- 15 Tomas Runudde, Gräftågränd 13, 50 år
- 16 Britt-Marie Andersson, Skogsbruksvägen 63, 50 år
- 17 Maj Britt Holter, Barkvägen 2, 80 år
- 18 Vivi-Ann Söderström, Dammågränd 3, 50 år
- 19 Nils Forsberg, Västfjällvägen 3, 80 år
- 19 Hampus Stenlund, Anarisvägen 31, 50 år
- 21 Bjarne Andersson, Lillfjällvägen 8, 50 år
- 23 Esten Ångström, Lillfjällvägen 4, 75 år
- 27 Wivan Ingrid Annelie Svensson, Gräftågränd 26,
50 år
- 28 Tommy Tundal, Vålådalsgränd 39, 50 år

AUGUSTI

- 8 Rune Andersson, Västfjällvägen 5, 75 år
- 8 Erik Eriksson, Drommenvägen 23, 50 år
- 10 Rolf Lindgren, Timmervägen 7, 75 år
- 16 Tord Erik Mikael Näslund, Stöttingvägen 12, 85 år
- 17 Ingrid Kristina Huss, Jägmästarvägen 23 A, 75 år
- 24 Åke Sporrstedt, Gåsenvägen 49, 50 år
- 26 Folke Eriksson Kron, Dammågränd 33, 50 år
- 30 Per Axel Ronnerstam, Blåvedsvägen 19, 75 år

SEPTEMBER

- 4 Rose-Marie Ahlström, Anarisvägen 211, 50 år
- 5 Björn Bergefors, Arågränd 15, 50 år
- 10 Dagny Johannesson, Västfjällvägen 13, 80 år
- 11 Lars Tommy Gustaf Samuelsson, Gräftågränd 33,
50 år
- 12 Håkan Sjödin, Lillfjällvägen 42, 50 år
- 12 Agneta Birgitta Sahlin, Rotvägen 40, 50 år
- 16 Martin Lindberg, Kolvedsvägen 10, 50 år
- 28 Lennart Häggblad, Splintvägen 2 C, 75 år
- 29 Inga Greta Skarin, Ottfjällsvägen 38, 75 år

OKTOBER

- 7 Karin Anderstig, Storågränd 28, 85 år
- 10 Ragnvald Berglund, Stöttingvägen 7, 80 år
- 11 Elisabet Vedin, Stöttingvägen 9, 50 år
- 14 Anna Sundqvist, Barkvägen 2, 90 år
- 15 Siv Martell, Timmervägen 3, 50 år
- 17 Lennart Ternström, Timmervägen 63, 75 år
- 21 Lennart Gustin, Lillfjällvägen 8, 50 år
- 24 Nils Erik Ivarsson, Anarisvägen 237, 50 år

NOVEMBER

- 2 John Harry Jonsson, Splintvägen 6, 75 år
- 3 Taimi Maria Vestlund, Stöttingvägen 9, 80 år
- 6 Gustaf Svensson, Timmervägen 67 B, 75 år
- 10 Gunvor Jonsson, Anarisvägen 31, 75 år
- 12 Jan Mårtensson, Gåsenvägen 67, 50 år
- 13 Ulf Gunnar Barck, Arågränd 40, 50 år
- 14 Bror Strömstedt, Skogsbruksvägen 3, 75 år
- 14 Ingeborg Danielsson, Gåsenvägen 71, 50 år
- 16 Birger Dillner, Lillfjällvägen 2, 50 år
- 16 Birgith Ström, Rotvägen 26, 50 år
- 22 Ammi Lundberg, Anarisvägen 223, 50 år
- 23 Urban Persson, Lillfjällvägen 34, 50 år
- 24 Margot Hansson, Dammågränd 34, 50 år
- 28 Elisabet Nord, Arågränd 2, 50 år
- 30 Henny Bäcklund, Anarisvägen 9, 75 år

DECEMBER

- 5 Nils Anderstig, Storågränd 28, 85 år
- 5 Anders Liström, Lysvedsvägen 4, 50 år
- 7 Egon Olsson, Lillfjällvägen 6, 50 år
- 20 Ivar Olsson, Storågränd 28, 85 år

Födelsedagar i Brunflo 2002

JANUARI

- 9 Asta Märta Margareta Gärdin, Postvägen 5 A, 50 år
- 9 Bengt Gunnar Gustavsson, Marmorvägen 12, 50 år
- 11 Britt-Marie Kristina Rydén, Tolvmansvägen 76, 50 år

- 11 Aina Viktoria Stafflin, Rosenlundsvägen 11, 80 år
- 15 Sigrid Sylvia Johansson, Hagvägen 6, 80 år
- 21 Bo-Göran Söderholm, Grytan 530, 50 år
- 23 Olov Pålsson, Ängevägen 24 B, 50 år
- 24 Ruth Söderberg, Lunne 203, 50 år
- 24 Kerstin Andersson, Pionjärvägen 21, 50 år

FEBRUARI

- 2 Karl Nils Göran Bengtsson, Ängevägen 22, 50 år
- 3 Birgit Svensson, Sjövägen 96, 85 år
- 5 Mimmi Birgit Johnson, Postvägen 2 A, 75 år
- 5 Anna Karlsson, Ängevägen 27, 80 år
- 7 Lars Ingvar Dimeus, Adjutantsvägen 21, 50 år
- 8 Sören Hedlund, Storviksvägen 8, 50 år
- 12 Pia Edblad, Sörviken 125, 50 år
- 14 Anna Brita Lindborg, Nygatan 22, 75 år
- 15 Birgit Alice Edholm, Ängevägen 32 A, 75 år
- 17 Bengt Åke Strömquist, Krysshammarvägen 25, 50 år
- 19 Karin Gunilla Dahlström, Krysshammarvägen 28, 50 år
- 24 Olof Bergström, Jacob Ängmans Väg 6, 75 år
- 25 John-Erik Vagelin, Karlsviksvägen 4 D, 50 år
- 26 John Bernhard Lundgren, Postvägen 2 A, 80 år
- 28 Elsa Eleonora Karlsson, Bergsvägen 12, 75 år

MARS

- 2 Bernt Kandel, Grytan 962, 50 år
- 2 Helmer Wikberger, Pionjärvägen 27, 85 år
- 3 Vera Nioviva Amalie Nääs, Ängevägen 25, 90 år
- 7 Per Albert Söderlund, Gränsvägen 25, 75 år
- 8 Ingvar Svensson, Lagmansvägen 145, 50 år
- 9 Carl Johannes Arvidsson, Solberg 109, 80 år
- 12 Margit Nordström, Rosenlundsvägen 51, 80 år
- 20 Ann-Mari Louise Nikka, Krysshammarvägen 10, 50 år
- 20 Irene Sundström, Rosenlundsvägen 31, 50 år
- 24 Eva Marta Iréne Pierre, Berge 307, 50 år
- 27 Karin Jonsson, Postvägen 7 B, 50 år
- 28 Jan Håkan Jacobsson, Berge 307 50 år

APRIL

- 3 Nils Gunnar Vilhelm Berg, Lagmansvägen 67, 50 år
- 4 Sonja Olsson, Tolvmansvägen 6, 50 år
- 5 Annie Maria Almqvist, Grytan 525, 75 år
- 8 Berit Olsson, Ängevägen 7, 50 år
- 9 Carl Tommy Jonsson, Polerarvägen 9, 50 år
- 13 Eva Vera Kristin Olofsson, Kornettvägen 10, 50 år
- 17 Bengt Uno Nilsson, Löjtnantsvägen 116, 50 år
- 18 Karl Oskar Andreas Lindqvist, Djuriken 220, 85 år
- 19 Eva Syvonne Moström, Sjövägen 92, 50 år
- 21 Märta Eriksson, Bjärte 205, 85 år
- 24 Annika Frimert, Hästjägarvägen 16, 50 år
- 26 Erik Rudolf Näsholm, Nygatan 20, 90 år
- 30 Marianne Wiklund, Sofiavägen 9 D, 85 år

MAJ

- 2 Lars Odd Arnold Mårtensson, Karlsviksvägen 2 C, 80 år
- 5 Gudrun Kandel, Grytan 962, 50 år
- 6 Astrid Andersson, Postvägen 4 B, 80 år
- 13 Rut Söderlund, Ängevägen 29, 90 år
- 15 Monica Arnesson, Villavägen 18, 50 år
- 16 Ann-Cathrin Norman, Torpvägen 11, 50 år
- 19 Ingvor Sahlin, Kvartermästarvägen 107, 50 år
- 24 Emil William Höglund, Grytan 410, 75 år
- 25 Barbro Dahlström, Mariebyvägen 10 A, 75 år
- 27 Holger Andersson, Sjövägen 96, 80 år

JUNI

- 1 Hans Ove Jonsson, Gränsvägen 10, 50 år
- 1 Birger Forssén, Hästjägarvägen 4, 75 år
- 5 Sven Stänkelström, Tolvmansvägen 50, 75 år
- 7 Kjell Stjernefeldt, Villavägen 21, 75 år
- 7 Erik Alfred Jacobsson, Bjärte 110, 80 år
- 9 Karin Jonsson, Sofiavägen 3 A, 80 år
- 9 Hilda Festin, Ängevägen 5, 85 år
- 11 Gerda Margareta Otilia Olsson, Gärde 230, 80 år
- 18 Hilda Andersson, Ängegården, 75 år
- 21 Calise Karlsson, Ängevägen 27 1 TR, 80 år
- 26 Gunilla Persson, Lagmansvägen 53, 50 år

JULI

- 1 Ingegerd Davidsson, Mariebyvägen 10 H, 75 år
- 1 Ingrid Indal, Postvägen 6 C, 80 år
- 4 Jenny Persson, Ängevägen 34 A, 75 år
- 8 Hans Jakobsson, Slätte 315, 50 år
- 9 Marie Abrahamsson, Mariebyvägen 12 A, 50 år
- 11 John Olof Elis Olofsson, Ängevägen 22, 75 år
- 13 Ingrid Ericsson, Hästjägarvägen 5, 50 år
- 13 Birgit Andersson, Ängevägen 18, 75 år
- 13 John Gunno Gunnholt, Störvikenvägen 10, 75 år
- 16 Karin Heijdenberg, Ängevägen 29, 90 år
- 21 Nils Lindberg, Ängevägen 16, 75 år
- 23 Anne-Charlotte Olsson, Löjtnantsvägen 118, 50 år
- 26 Gunnar Hammersjö, Pionjärvägen 77, 85 år
- 28 Ulla Britt Rönning, Volontärvägen 18, 50 år
- 28 Hans Algot Örjebo, Ängevägen 25, 85 år

AUGUSTI

- 1 Hanna Rönning, Tolvmansvägen 30, 80 år
- 3 Lena Eriksson, Korpralvägen 17, 50 år
- 4 Anneli Ingeborg Jonsson, Grytan 530, 50 år
- 14 Ulla Taflin, Kornettvägen 11, 50 år
- 14 Lars Svensson, Marmorvägen 9, 50 år
- 18 Margot Maria Viktoria Ählén, Torpvägen 6, 85 år
- 19 Karin Holmblad, Blomstigen 19, 50 år
- 21 Rut Eivor Johansson, Ängevägen 16, 75 år
- 21 Thord Anders Erik Johnson, Postvägen 2 A, 80 år
- 24 Karl Anders Olofsson, Dragonvägen 11 50 år
- 26 Mary Edström-Bister, Postvägen 2 C, 80 år
- 27 Artur Sjödin, Ängevägen 19, 90 år

SEPTEMBER

- 3 Ing-Marie Malmgren, Adjutantsvägen 3, 50 år
- 4 Vincent Träskvik, Sörviken 333 75 år
- 5 Karl Håkan Davidsson, Ängevägen 34 F, 50 år
- 11 Leif Henry Danielsson, Krysshamarvägen 26, 50 år
- 12 Sonja Ingegärd Törnlund, Postvägen 1 C, 80 år
- 15 Karl-Axel Burholm, Lunne 109, 50 år
- 17 Edla Petronella Karlsson, Ängevägen 19, 90 år
- 17 Olga Kristina Jonsson, Solberg 140, 90 år
- 22 Agneta Evertsson, Karlsviksvägen 4 B, 50 år

- 22 Fred Olsson, Tolvmansvägen 6, 50 år
- 27 Lars-Runar Erik Stambej, Korpralvägen 15, 50 år
- 27 Mary Eriksson, Bäckevägen 20, 75 år

OKTOBER

- 3 Elsa Falkenström, Ängevägen 19, 90 år
- 8 Ove Nordlander, Kornettvägen 15, 50 år
- 11 Ingeborg Åman, Polerarvägen 3, 50 år
- 13 Håkan Eriksson, Sörviken 117, 50 år
- 13 Hans Holm, Ängevägen 24 A, 50 år
- 13 Einar Iggström, Pionjärvägen 25, 90 år
- 15 Yvonne Pettersson, Volontärvägen 4, 50 år
- 22 Bo Carlsson, Grytan 245, 50 år
- 25 Lisa Söderman, Kvartermästarvägen 93, 80 år
- 27 Kent Hafstad, Sörviken 313, 50 år
- 31 Bertil Karlsson, Ängevägen 6, 50 år

NOVEMBER

- 2 Grazyna Hallman, Lagmansvägen 15, 50 år
- 2 Virginia Karolina Desederia Magnusson, Bergsvägen 4, 75 år
- 2 Tea Saritza Sandström, Södergård 185, 80 år
- 4 Inge Mårtensson, Pionjärvägen 51, 85 år
- 5 Christer Larsson, Storviksvägen 24, 50 år
- 5 Jörgen Flodin, Nygatan 24, 50 år
- 5 Ingeborg Bäckman, Ängevägen 19 80 år
- 12 Edit Ingrid Kristina Abrahamsson, Karlsviksvägen 4 B, 80 år
- 12 Erik Hjalmar Gavelin, Ängevägen 29, 80 år
- 14 Eje Lindström, Karlsviksvägen 6 B, 80 år
- 15 Stig Olof Gunnar Svahn, Ängevägen 28 C, 50 år
- 18 Arne Jacobsson, Åkrevägen 11, 85 år
- 20 Hedvig Karlin, Blomstigen 25, 85 år
- 24 Barbro Margareta Åström, Sjövägen 6, 50 år
- 29 Sven Örjan Näslund, Sofiavägen 3 A, 50 år

DECEMBER

- 3 Maj-Lis Holmgren, Pionjärvägen 63, 50 år
- 3 Karl Olofsson, Ängevägen 27, 85 år
- 6 Göran Heidenvall, Majorsvägen 10, 50 år
- 15 Hanna Margareta Jonsson, Mariebyvägen 23, 85 år

- 17 Ann-Kristine Strömqvist, Krysshammarvägen 25,
50 år
19 Selma Yvonne Johansson, Grytan 510 50 år
22 Axel Holmqvist, Sofiavägen 1 G, 85 år
23 Anna Engström, Rosenlundsvägen 37, 80 år
26 Marie Nilsson, Grytan 350, 50 år
28 Ingrid Holmqvist, Sofiavägen 1 G, 80 år

Födelsedagar i MARIEBY

JANUARI

- 22 Kjell Gunnar Eriksson, Bye 115, 50 år
24 Linnea Hjelm, Fugelsta 2177, 50 år
27 Edit Ranbrandt, Fugelsta 160, 80 år

FEBRUARI

- 11 Karin Persson, Överbyn 113, 50 år
23 Torsten Nilsson, Öd 2298, 75 år

MARS

- 9 Göta Åkesson, Bye 135, 75 år
12 Inger Nilsson, Öd 2298, 75 år

APRIL

- 25 Birgitta Olsson, Överbyn 141, 50 år

JUNI

- 10 Frank Nilsson, Öd 2299, 50 år

JULI

- 8 Hildur Löjdahl, Fugelsta 2197, 85 år

SEPTEMBER

- 14 Henry Ohlsson, Fugelsta 2224, 85 år
25 Lory Ann-Christin Pedersen, Bye 320, 50 år

NOVEMBER

- 2 Karin Persson, Överbyn 160, 85 år

DECEMBER

- 23 Anna Engström, Bye 235, 80 år
28 Tomas Malm, Fugelsta 2260, 50 år

Efter avslutat dagsverke

*Avlidna i ÄNGSMON
2000-07-01–2001-06-30*

JULI

- 22 Dagmar Edman, Havrevägen 28, född 1902
- 29 Sonja Wiik, Torvalla By 2426, född 1917

AUGSUTI

- 8 Anna Johansson, Havrevägen 28, född 1912
- 24 Britt Henriksson, Torvalla By 510, född 1923
- 28 Beda Bergvall, Skylvägen 1, född 1914

SEPTEMBER

- 30 Nils Wikén, Skylvägen 1, född 1910

OKTOBER

- 12 Maria Pettersson, Torvalla By 2503, född 1909
- 20 Lennart Palmqvist, Torvalla By 270, född 1920

DECEMBER

- 5 Greta Berg, Skylvägen 1, född 1921
- 22 Tore Olsson, Skylvägen 1, född 1925

MARS

- 6 Brita Johansson, Skylvägen 1, född 1917

APRIL

- 1 Helge Ingman, Havrevägen 43, född 1945
- 24 Ingeborg Palm, Havrevägen 28, född 1913
- 28 Sisten Lindqvist, Torvalla By 2515, född 1913
- 29 Astrid Persson, Skylvägen 1, född 1912

MAJ

- 2 Rossi Anna Josefina Lundqvist, Skylvägen 1, född 1919
- 4 Vendela Rydberg, Havrevägen 28, född 1906
- 11 Nils Martin Jansson, Skördevägen 22, född 1982

Avlidna i BRUNFLO
2000-07-01–2001-06-30

JUNI

- 6 Ingeborg Elsa Margareta Edblad, Sörviken 126, född 1913
- 11 Kristina Jonsson, Ängevägen 19, född 1918

AUGUSTI

- 1 Rut Ingeborg Persson, Postvägen 1 C, född 1904
- 14 Ingrid Persson, Sofriavägen 7 A, född 1922
- 29 Ivan Olander, Linehäll 410, född 1920
- 31 Evert Flemström, Postvägen 1 B, född 1925

SEPTEMBER

- 5 Evy Birgersson, Grytan 360, född 1935
- 13 Gunnar Nilsson, Löjtnantsvägen 100, född 1926
- 15 Anita Persson, Hattmakarvägen 5, född 1942

OKTOBER

- 6 Leif Gavelin, Bäckvägen 16, född 1939
- 20 Nanny Lovisa Persson, Ängegården, född 1908
- 25 Gunborg Engberg, Ängevägen 29, född 1922

NOVEMBER

- 3 Elin Olsson, Ängevägen 19, född 1925

DECEMBER

- 2 Kristina Sahlin, Villavägen 6, född 1908
- 12 Maria Hallin, Ängegården, född 1911
- 15 Karl Petrus Fanberg, Ängevägen 19 F, född 1906

JANUARI

- 5 Elna Jönsson, Ängevägen 19, född 1915
- 12 Hildur Pålsson, Ängevägen 19, född 1917
- 19 Agnes Eurenus, Ängevägen 19 E, född 1908
- 24 Margit Boström, Ängevägen 19 A, född 1922

FEBRUARI

- 11 Aina Aronsson, Postvägen 6 A, född 1916

- 13 Anna Martinsson, Ängevägen 19 C, född 1911
- 14 Jonas Sixten Norberg, Bergmans Väg 4, född 1919
- 15 Ellen Arvidsson, Solberg 111, Arvids, född 1932
- 24 Knut David Sixten Wallheim, Åkrevägen 5, född 1915
- 26 Signe Olsson, Centrumvägen 15 G, född 1909
- 27 Aina Moxell, Ängevägen 20, född 1910

MARS

- 6 Knut Sören Eriksson, Storviksvägen 22, född 1930
- 6 Birgit Ramland, Nygatan 5, född 1928
- 13 Marta Selina Viktoria Nilsson, Sörviken 320, född 1911
- 18 Fridolf Fredriksson, Nygatan 17, född 1906
- 20 Rune Sigvard Ahlberg, Ängevägen 26 A, född 1925

APRIL

- 11 Karin Jonsson, Ängevägen 19, född 1918
- 25 Ivan Johnzon, Ängevägen 28 B, född 1920
- 26 Evelina Persson, Postvägen 1 C, född 1911
- 27 Nils Hägglöf, Grytan 533, född 1916
- 29 Blenda Päivinen, Sjövägen 92, född 1916
- 29 Bror Olsson, Ängevägen 19 E, född 1920

MAJ

- 6 Judit Nordström, Karlsviksvägen 4 C, född 1925
- 8 Karl Verner Jonsson, Ängevägen 27, född 1905
- 26 Agnes Elise Eriksson, Ängevägen 25, född 1909
- 31 Lars-Paul Olsson, Centrumvägen 18, född 1947

JUNI

- 2 Eva Bodén, Sjövägen 16, född 1945
- 5 Stig Ygemar, Ängevägen 4, född 1926
- 17 Ingegerd Lindqvist, Karlsviksvägen 6C, född 1924
- 19 Kerstin Ramstedt, Bäckvägen 22, född 1956
- 23 Manfred Gisslén, Sofiavägen 3 E, född 1936
- 25 Göta Samuelsson, Ängevägen 29, född 1913
- 27 Bernt Olof Pettersson, Postvägen 1 B, född 1925

Avlidna i TORVALLA
2000-07-01–2001-06-30

JULI

- 17 Inger Berglund, Splintvägen 18, född 1945
- 24 Lars Erik Morén, Stubbvägen 5, född 1923

AUGUSTI

- 31 Rut Nilsson, Barkvägen 2, född 1911

SEPTEMBER

- 16 Högbom, Skogvaktarvägen 111, född 1930
- 20 Tim Karlsson, Nävervägen 20, född 1962
- 24 Pettersson, Barkvägen 2 /Barkgården/, född 1908

NOVEMBER

- 26 Lars Andersson, Arågränd 1, född 1912
- 28 Henry Back, Stöttingvägen 5, född 1946

JANUARI

- 21 Per Nilsson, Vålådalsgränd 15, född 1904
- 29 Tage Forsberg, Barkvägen 2, född 1920

FEBRUARI

- 7 Lars Jonsson, Nävervägen 31, född 1935

MARS

- 6 Tor Sundin, Barkvägen 2, född 1912

APRIL

- 2 Holger Lundquist, Splintvägen 4 C, född 1926
- 9 Erik Konrad Pålsson, Lillfjällvägen 2, född 1926

MAJ

- 25 Harry Larsson, Stöttingvägen 1, född 1927
- 25 Ingrid Åberg Jonsson, Lillfjällvägen 2, född 1932
- 30 Anna Arebratt, Splintvägen 22, född 1912

JUNI

- 30 Hugo Andersson, Storågränd 6, född 1914

Avlidna i MARIEBY
2000-07-01–2001-06-30

FEBRUARI

18 Enok Ottosson, Bye 170, född 1927

MARS

27 Georg Nystrand, Fugelsta 2194, född 1918

JUNI

23 Gunder Persson, Öd 185, född 1943

Äldst i ÄNGSMON

Hämtat från tillhörighetsregistret den 10 september 2001

Kvinna: Anna Magdalena Frändén, Havrevägen 28,
född 1909-10-26.

Man: Sten Olof Reinholdsson, Skyllvägen 1,
född 1910-04-25.

Äldst i BRUNFLO

Hämtat från tillhörighetsregistret den 10 september 2001

Kvinna: Karolina Filén, Soflavägen 3 F,
född 1906-06-21.

Man: Magnus Folke Nordenstam, Postvägen 4 A,
född 1908-11-04.

Äldst i TORVALLA

Hämtat från tillhörighetsregistret den 10 september 2001

Kvinna: Tea Sjögren, Stöttingvägen 5,
född 1907-09-12

Man: Anders Magnus Blom, Östfjällvägen 9,
1912-01-21.

Äldst i MARIEBY

Hämtat från tillhörighetsregistret den 10 september 2001

Kvinna: Svea Fridlund, Fugelsta 2225, 1908-12-17.

Man: Olof Emanuel Eriksson, Bye 120,
född 1909-09-07.

Brunflo kyrkliga samfällighet

Kyrkoherde, tel 200 66

Kyrkoherde Thorsten Stjärnered, Kyrkvägen 31
834 98 Brunflo 200 66 (tjrum), 77 86 00 (bost.) eller
070-359 40 70

Kyrko- och pastoratskassa, 220 88

Agneta Hansson

Kyrkoförvaltningen, 211 95

Kurth Malmberg, 205 92 (bost.)

Expeditionen, 200 10

för Brunflo, Lockne, Marieby och Näs församlingar
Adress: Kyrkvägen 37, 834 98 Brunflo
Telefon: 200 10 - växel - månd–fred 9–12, 13.30–15
telex 212 08

Hit vänder man sig för att boka och beställa dop, vigsel, begravning och lokalhyra, minnesgåvor till missionen, Lutherhjälpen och TILL ANDRAS GLÄDJE och anmälan sig till olika församlingsaktiviteter.

Innehåller också Kyrkogårdsförvaltningen, som bl a utfärdar gravbrev och administrerar gravskötsel.

Inger Eliasson, kanslist - ansvarar för bokningar, predikoturer, kyrkobok-föring, utskick m m

Hans-Åke Grinde, assistent – ansvarar för kyrkogårdsförvaltningen och sköter information och IT-frågor, gravbrev, gravbok och administration av gravskötsel m m.

BRUNFLO-distriktet

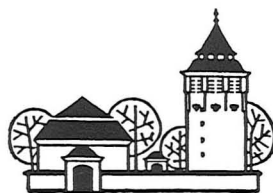
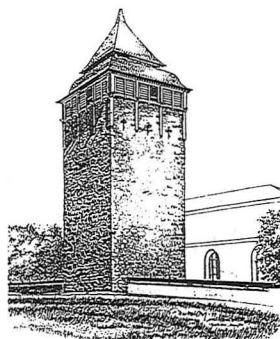
med centrum i BRUNFLO KYRKA och med särskild omsorg om församlingsbor som bor där postnumret börjar på 834.

Distriktspräst:

Svante Tängmark, Adjutantsvägen 15, 834 33 Brunflo.
Tel. 063-200 10 arb., 063-436 16 bost.,

Diakon, 205 78

vakant, eller 205 90 (Brunnen)

Församlingsassistent, 212 62

Karin Eriksson, 215 12 (bost.).

Fritidsledare, 212 62

Siv Nilsson, 10 69 70 (bost.)

Kantor, 229 83

Ingeborg Olsson, 213 44 (bost.)

Husmor, 214 81

Helga Johansson, 0695-311 03 (bost.)

Kyrkvaktmästare, 207 12

Tel tid: månd–fred 9.30–10

Hans-Olov Olsson, 203 02 (bost.)

Martin Ragnarsson, 213 82 (bost.)

Bokcaféet BRUNNEN, 205 90

Besöksadress: Centrumvägen 17 C, 834 32 Brunflo

Öppet: ons–fre 11–15, lör 11–14

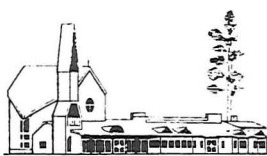
Diakoniassistent: Lena Jönsson, 353 32 (bost.)

TORVALLA-distriktet

med centrum i HELIGA LJUSETS KYRKA och med särskild omsorg om församlingsbor som bor här med 831 71–73 som postnummer.

Nävervägen 37, 831 72 Östersund

Telefax: 866 00

Heliga Ljusets Kyrka

Distriktspräster:

Komminister Calle Wahlström, tel 868 71 torsd
10–12 eller 357 02 (bost.)

Komminister i Ängsmo-distriktet, Karin Härjegård,
tel 876 80

Diakon

Birgitta Brunehult, tel 852 60, mån 10–12

Kathy Blomkvist, tel 852 60, torsd 10–12

Församlingsassistent:

Leif Jonsson, tel 858 71, mån 10–12

Husmor:

Elisabet Larsson, tel 866 20, tisd–fred 10–12

Barntimmeledare:

Berit Einarsson
Britt-Inger Kvarnström, tel 858 71

Kantor:

Helen Persson, tel 858 71 eller 10 03 14 (bost.)

Kyrkvaktmästare:

Erik Jansson, vik., tel 866 20 eller 353 32 (bost.)

VÄXTHUSET –

Diakonicentrum, Splintvägen 48 B,
831 72 ÖSTERSUND. Tel 869 55
ÖPPET HUS: Mån, ons och fre kl 13–16.
Lotta Kempe, föreståndare
Eréne Persson, värdinna

ÄNGSMO-distriktet

med centrum i ÄNGSMOKYRKAN och med särskild omsorg om församlingsbor som bor här med 831 74 - 831 76 & 831 92 som postnummer
Skylvägen 4, 831 76 ÖSTERSUND
Telefon: 876 80
Fax: 874 70

Präst:

Komminister Karin Härjegård, Skogvaktarv 6 B,
831 73 ÖSTERSUND, 876 81 (tjrum i Ängsmon),
800 51.

Bland aktiviteterna på Så levde farfarsfarsdagen ingick vid gudstjänsten ett barn-dop, som förrättades av Karin Härjegård Nebrer.

Diakon:

Kathy Blomqvist, 876 81 (tjrum i Ängsmon),
10 67 46 (bost.) eller 070-210 32 54 (mobil)

Församlingsassistent, 876 81:

Inga-Lill Boström, vik,

Kantor, 876 81

Astrid Åslin, tel 351 31 (bost.)

Husvärd, 876 80

Arne Lindqvist, tel. 871 80 el. 352 90 (bostad).

Marieby församling

Präster

Km i Lockne & Marieby f n vakant, 75 30 30 (tjrum
i Lockne) .

Gunilla Jansson, 602 75 (tjrum i Näs) eller 600 75
(bost.).

Kantor

Acki Schweitzer, tjf

Marie Källström, 070-230 31 11

Anna Brandt, körledare, 0642-105 42 (bost.) eller
070-649 06 55

Anders Nilsson, vik, 12 78 29

Kyrkvaktmästare, 360 56

Åke Andersson, månd–fred 9.30–10 eller
220 72 (bost.)

Församlingsassist, 75 30 03

Sören Johansson, tel 070-578 65 63

Diakoniassistent, 75 30 03

Ingemar Engström, tel 364 66 (bost.)
070-344 88 52, tjf

Brunflokrönika

Juli 2000 – Juni 2001

Sammanställd av Bror Halvarsson

JULI

- 1 Fem läkare bort från hälsocentralerna i Torvalla och Brunflo.
- 2 "Så levde farfarsfar" allaktivitetsdag på Hembygdsgården.
- 3 Angelica Staverfelt, Vålbacken med hästen Black Line får pris som bästa länsryttare vid hopp tävlingar på Tanne.
Brunkullaängen i Marieby uppmärksammas. Där finns 100-talet orkideer. Två personer anhålls för inbrott i ICA-butiken i Marieby.
- 5 Musikalisk afton med Hasse Thor på Hembygdsgården.
- 7 Mariebykören sjunger i Badhusparken.
- 9 Pilgrim 2000 startar med vandring från St Olovskällan i Pilgrimstad till St Olovskällan i Brunflo. Ebbe stjernefeldt spelar och berättar i hembygdsgården. Orgelmusik av Lars Einar Abrahamsson i Brunflo kyrka.
- 10 Kulturdag på hembygdsgården med vissångerskan Elin Östlund, Carlo Nyberg från teater Scandal.

Här visar Svea hur kvastar tillverkades förr i tiden.

Kulturdag med medverkan av Elin Östlund, Carlo Nyberg och gruppen Trumma.

Ann-Sofie Larsson och Karin Härjegård Nehrer med sångare och musiker framförde en fantastisk pilgrimsmässa i fullsatt Brunflo kyrka.

Konsert med Trumma. Sven Schylberg kåserar om pilgrimer. Pilgrimsmässa i kyrkan med rekordpublik. Kyrkomusiker Ann-Sofie Larsson och prästen Karin Nehrer premiäruppför nyskriven musik till en pilgrimsmässa.

- 11 Hanverksveckan inleds på hembygdsgården. Pilgrimsvandringen fortsätter från St Olovskällan med rast vid Birgittakällan i Ope och vidare in till Jamtli. Budkavlen överlämnas till Frösön. TV-4 filmar vandringen.
- 14 36-årig man på biltur mellan Östersund och Brunflo har 1,07 promille alkohol i blodet.
Smeden Sigurd Jonsson, 85 år, skänker en samling av egenhändigt snidade hästar och smidda jordbruksredskap till hembygdsgården. Visas i TV 4 Jämtland.
- 19 Berättarkväll på Hembygdsgården. Sven Schylberg om "När bilen kom till Jämtland".
- 23 Skolmuséets dag hålls på Lövberget.
- 24 E14 vid Hällsta gav vika av allt regnande.
- 25 Konfirmation i Brunflo kyrka.

- 26 Berättarafton på Hembygdsgården med Kjell Stjernefeldt.
- 29 242 kg mat blir bytet efter stöld i lägenhet i Torvalla.

AUGUSTI

- 2 Allt regnande bildar en sjö vid kyrkan. Fint tillhåll för allehanda sjöfåglar.
- 2 Berättarafton på Hembygdsgården med Bror Halvarsson om byn Lagmanslandet.
- 3 Konfirmation i Heliga Ljusets kyrka och Ängsmokykan i Torvalla.
- 5 Brunkullaslätter i Bodal.
- 6 Lantbruksmuséets dag på Hembygdsgården med sommarblåsorkestern.
- 7 Årets upplaga av Storsjön Runt passerar Brunflo.
- 9 Berättarafton på Hembygdsgården med Eva Heidenberg. Mjölkhantering förr i tiden och gamla maträtter.
- 12 Damfotbollens division 3. Ope ger IFK Östersund storstryk med 8-1.
- 12- Studieresa med hembygdsföreningen till Funäsdalen, Tydalen, Selbu och Stjördal.
- 13 Studieresa till Funäsdalen, Tydalen, Selbu och Stjördal.
- 14 1935-års konfirmander i Brunflo har träff i Brunflo.
Flyguppvisning på Ope-fältet.

Eva Heidenberg berättade om mjölkhantering och demonstrerade gamla maträtter.

- 15 Karin Hemmingsson från Marieby och Tommy Andersson har tre låtar på Vikingarnas nya platta. 1950-års konfirmander i Brunflo jubilerar i Brunflo.
- 16 Berättarafton på Hembygdsgården med Kurth Malmberg om kända personer och deras gravstenar på Brunflo kyrkogård.
- 17 1960-års konfirmander samlas till jubileumsträff i Brunflo kyrka.
- 19 Supercupen i ishockey startar i Klanghallen.
- 23 Konfirmation i Brunflo kyrka.
Berättarafton på Hembygdsgården med Bengt Pettersson om Gästgiverier i Brunflo.
- 30 Musikalisk afton kring jamtskan på Hembygdsgården med Karin Eriksson och Lars Persson.

SEPTEMBER

- 1 Opes damer leder fotbollens div 2 södra Norrland.
- 5 Jämtlands Flyg- och Lotta museum i Optand får internationell utmärkelse.
- 6 Musikalisk afton med Hasse Thor på Hembygdsgården.

Karin Erikssons skolbarn medverkade med bravur på Kulturhusens Dag 2000.

- 10 Kulturhusens dag på Brunflo Skolmuseum, Lövbergets Folkskola. Skolmyster Karin med elever i TV 4 Jämtland.
- 13 Spökberättarkväll på Hembygdsgården.
- 16 Skäggig tjuv! Butik i Brunflo blir bestulen på rakblad för 3.600 kronor.
- 18 Politiker måltavla vid högmässan.
- 19 Ett 80-90 tal takplåtar till ett värde av 7.000 kronor stjäls från Vålbacken.
- 27 Mariebykören håller kvällskonsert i Marieby kyrka.
- 28 Familjehem får nya lokaler i Torvalla.

OKTOBER

- 3 Fartkamerorna sätts upp efter E14.
- 16 Musikalen Noaks ark framförs i Brunflo kyrka.
- 16 Seriekrock i Grytan. Hunden Uffe blir närmaste vittne.
- 17 Blixthalkan slår till. Tre döda i trafiken mellan Brunflo och Östersund. Säkerheten ska ses över på sträckan Lillänge–Torvalla efter dödsolyckorna.
- 21 Brunflos gymnaster tar hem flera priser i stor tävling i Östersund.
Brunflo Hockey besegrar KB65 med 7-4.
- 24 Jimmy Åsell och Johanna Lisspers utses till årets ungdomsprofiler i Ope IF.

Musikalen Noaks ark blev en skön musikalisk kväll.

Hembygdsförbundet inbjöd Länsmuséets styrelse till studiedag om länets hembygdsrörelse på hembygdsgården i oktober.

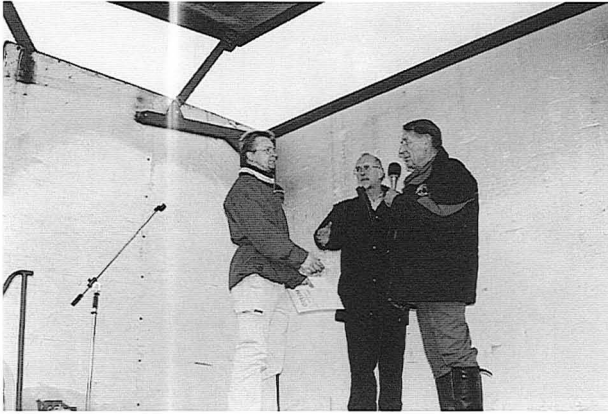
- 25 Realistisk militärövning vid Opefältet.
- 27 Torvallas tomma bostäder börjar fyllas. Ett stort lockbete är Djur- och kulgården i Ängsmon.
- 30 Studieförbundet Vuxenskolan ordnar hantverksmässa i Brunflo.
Damishockey i Torvalla sporthall.

NOVEMBER

- 7 Ny butik "Microgallerian" i Torvalla.
- 14 Hundutställning i Vålbackens ridhus.
- 17 Kultorvallakväll i Torvalla.
- 26 Julmarknad på Hembygdsgården. Mycket folk.
- 28 Flygkrasch strax intill Optands flygplats. Piloten ådrar sig frakturer.

Stort deltagande vid De äldres Dag i Församlingshemmet. Här intervjuar Thorsten Stjärnered Brunflos diakoner.

Robertino Nordquist emotager Lions ungdomsledarstipendium av Bo Storm.

Traditionellt fick vi lyssna till en underbar julkonsert av Brunflos körer.

Ängsmokyrkans julspel blev en härlig introduktion till julen.

Lions Julmarknad samlade många utställare bl.a. klass 7C från Kastalskolan.

DECEMBER

- 3 Lions julmarknad lockar mycket folk. Robertino Nordquist får Lions ungdomsledarstipendium.
- 13 Sen tranflock passerar över Brunflo.
- 14 Smycken stjäls vid inbrott i villa vid Opebacken.
- 15 Brunflobygden utkommer. Erika Moe skriver byn Lunds historia och får Föreningen Gamla Östersunds stipendium.
- 23 Brunflokvinnna misstänks för grovt rattfylleri med 2,62 promille.
- 28 Antonina Ordina utses till årets idrottskvinna i länet.

Julottekören var som vanligt mäktig både i antal medlemmar och i sin sång.

JANUARI

- 2 Kanonrundan körs för 28:e gången på Grytans skjutfält.
- 5 Trillingarna Joel, Simon och Johan Hellström, Brunflo fyller 8 år.
- 8 Julen dansas ut i Brunflo ordenshus.
- 13 Tjugonedag jul! Laila Svedberg plockar bort flera hundra tomtar.
- 20 Pingstkyrkans second hand-butik i Torvalla sålde prylar för 592.700 kronor under år 2000.
- 23 Christer Perssons i Ope doktorsavhandling avslöjar spelet om OS.
- 29 Fritidsgården Briggen i Brunflo rivs på grund av fukt- och mögelskador.

FEBRUARI

- 4 Svinkallt i Brunflo -35°.
- 5 Brunflo hockey vinner över KB65 med 4-2.
Ett tåg från Stockholm till Östersund kolliderar med älg i Brunflo.

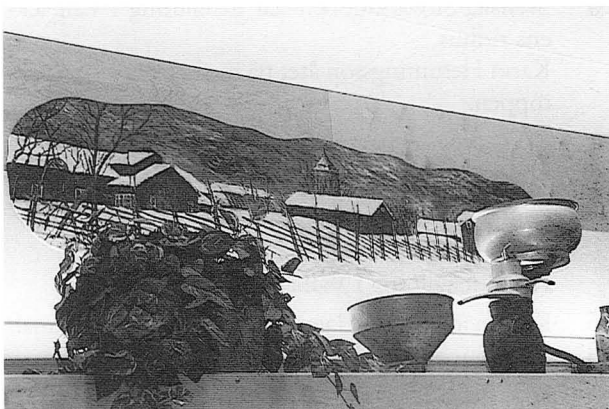
KF:s Kammarkör under dirigenten Karl Fredrik Jehrlander gav genom Brunflo Rotary en härlig konsert i Brunflo kyrka.

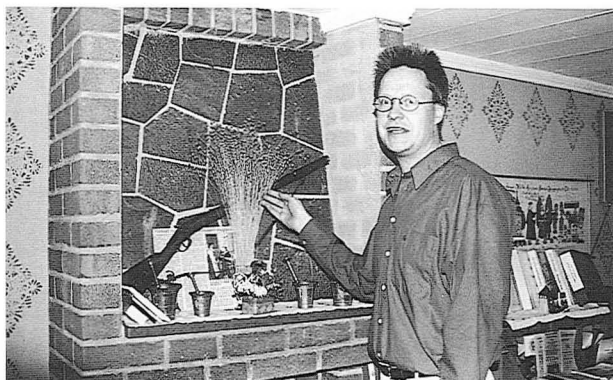
En musikalisk fläkt från beredskapsåren kryddad med anekdoter och historier gavs i hembygdsföreningens regi av Länsmusiken i Lunne bygdegård.

- 7 Hembygdsföreningen bjuder på "Beredskapsminnen" En musikalisk fläkt från beredskapstiden i Lunne Bygdegård.
- 9 Krock i korsningen Mariebyvägen och Centrumvägen i Brunflo. En till sjukhus.
- 10 14-årig flicka misshandlar 15-årig flicka på Kastalskolan i Brunflo.
- 16 Ymnigt snöfall, 50 cm på 3 dagar.
- 20 Christer Persson lämnar posten som ordförande i Ope IF.
Lars-Göran Nilsson blir ny ordförande. Jämt-Flytt i Torvalla får besök. En fönsterruta krossas, bil-

Lennart Olofsson på ICA Super Market pryder sin affär med intressanta konstnärligt målade motivtavlor från Brunflobygden.

Vid hembygdsföreningens årsmöte medverkade arkeolog Björn Oskarsson från Länsmuséet med ett intressant föredrag om hur Storsjöbygden uppodlats.

nycklar stjåls och ny lastbil körs genom den stängda grinden. Den hittas senare med skadad front.

- 21 Brunflobuss kör av vägen i korsningen mellan gamla och nya E14.

Lars Svensson från företaget Milex i Brunflo fixar VM-åkarnas skidor.

- 22 Byggelits spånplattfabrik i Brunflo polisanmäls av arbetsmiljöinspektionen.

MARS

- 3 Landstingsrådet Jöran Hägglund (c) talar på konferens om äldrepolitik i Winchester i Storbritannien.

Brunflo kyrka tar upp kampen mot stressen.

- 6 Svenska Stövarklubben har utställning i Vålbackens ridhus.

Karin Hemmingsson åter på första plats på Svensktoppen.

- 8 Både polis och ambulans vill ha mitträcken på E14 mellan Optand och Krokomb.

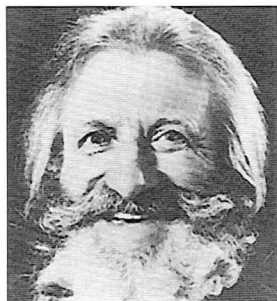
- 10 Niondeklassarna på Kastalskolan i Brunflo har isvaksövning

Hundutställning i Vålbackens Ridhus.

- 15 Konstnären Einar Hagnestad avlider 88 år gammal.

- 22 Villabrand i Åkre, Brunflo.

- 28 Halva styrelsen byts ut i Brunflo Ishockeyklubb.

Ryska gäster lär sig jamska polskor av Brunflo folkdanslag på hembygdsgården.

APRIL

- 2 Antonina Ordina vinner SM på skidor, 30 km.
Fyra skotrar stjåls från butiken Sport och Motor i Torvalla.
- 3 Flyg- och Lottamuseet i Optand läggs ner till hösten.
Tre lärare vid Ängsmogården i Torvalla säger upp sig.
- 5 Äldre kvinna påkörs av bil i centrala Brunflo.
- 6 Brunflobadet håller stängt i sommar.
- 7 Jöran Hägglund blir centerns nye partisekreterare. Blir Maud Olofssons närmaste man.
- 10 Bränner granne med cigarett i hyreshus i Brunflo.
- 17 Planerna på stort EU-projekt i Torvalla måste krympas.
- 18 En yngre man som åker taxi från Torvalla kastar sig ur bilen och springer ifrån notan på 113 kronor.

Bror Halvarsson får mottaga Sveriges Djurskyddsförningars guldmedalj för fint engagemang för djuren. Här tillsammans med fr.v. Inger Nyberg, Elsa Grenholm och Eva Moberg.

16-åring åtalas för att ha slagit sönder skyltfönster, tagit öl och tobak hos Prix i Brunflo.

Kvinna anmäler bilist som kört så att hans hund gjort ett utfall mot hennes häst som blir rädd och hoppar i diket. Detta händer i närheten av Grytans skjutfält.

Två ungdomar, 14 och 15 år skadas då dom med sin moped kör in i sidan på en bil på Kvartermästarvägen i Brunflo.

- 19 Ett tiotal busskurer i Torvalla och Odensala vandaliseras.
- 21 Nisse Nilsson i Marieby lämnar sin ordförandepost i Marieby GIF efter 36 år.
- 24 Bror Halvarsson får Djurskyddets guldmedalj för sin insats för djuren.
- 30 Valborgsmässofirande på Hembygdsgården. Brunflokören sjunger in våren.

MAJ

- 7 Systrarna Ann-Charlotte och Anna-Lena Staverfelt, Vålbacken, framgångsrika vid helgens dresstävlingar i Sollefteå.

Vid en motorcykelolycka i Torvalla får en 27-årig man föras till regionssjukhuset i Umeå.

Fallskärmshoppare skadas lindrigt på Optands flygfält.

Massor av vårfåglar anländer.

Våren sjungs in på Brunflo hembygdsgård av Brunflokören.

- 8 12 procent av Torvallaborna tar hjälp av socialtjänsten.
Trädets föräldrakooperativ i Torvalla ute på picknick.
Ingen omdragning av E14 genom Brunflo.
- 9 Simtävlingen Jämtglass Cup avgörs i Brunflo Simhall.
- 15 Torvalla blir årets stadsdel i Östersund.
- 18 Anders Terneblad återvänder till Ope efter ett år i USA.
- 20 Fjärdeklassarna på Kastalskolan i Brunflo hittar på historier som sedan spelas upp av en skådespelare.
- 20 Brunflo Hembygdsförening deltar i Heimbygdas årsstämma i Hällesjö. Heimbygdas byggnadsvårdspris 10 år utställning kommer till Brunflo.
- 21 Brunfloscouters bäst i test. Ope i fotbollens dametta vinner med 5-1 över Själevad.
- 26 Sörgårdsskolan i Brunflo har fuktproblem i matsalen och expeditionen.

Vålbackens RS arrangerar lokal hopptävling för häst och ponny.

- 27 Konfirmation i Brunflo kyrka.
- 31 Kastalskolan och Sörgårdsskolan i Brunflo slås samman till en enhet.

JUNI

- 6 Nationaldagen firas i Brunflo kyrka med tal av Sten Rentzhog, sång av kören OCTAVA, Brunflo

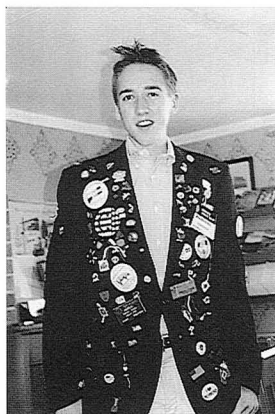
Våren hälsas i föreningshuset av Brunflokören, som gav en härlig konsert tillsammans med Mark Olsson.

Nationaldagen fick en ny prägel genom Folkdanslagets uppvisning utanför församlingsgården.

Östersunds aktiva seniorer inledde med studiebesök på Brunflo museer och hembygdsgård.

Andreas Jönson, Lund återvänder från ett års studier i USA med denna färgprakt.

Folkdansgille dansar på kyrkbacken. Kaffe på Hembygdsgården. I Marieby på Hembygdsgården med olika aktiviteter. Teater av skolbarnen.

- 8 Misstänkt misshandel på Kastalskolan i Brunflo.
- 9 Calldok i Torvalla läggs ned. 43 personer sägs upp. Brunflo hembygdsförenings släktforskarcirkel ställer ut sina resultat i hembygdsgården.
- 11 Jamtrennarnas Lena Gavelin springer Stockholm Maraton och tar bronsmedalj.
- 18 Perssons husvagnar flyttar till Brunflo.
- 19 Flitig bäver vid Hornsjön rekordavverkar.
- 21 Tomas Andersson (c), Brunflo blir Jöran Hägg-lunds efterträdare som oppositionsråd i landsting-et.
- 22 Övervakningskamerorna efter E14 slås på i mitten av juli.
Midsommarfirande på Hembygdsgården med rekordpublik. Besök av Levanger Historielag.
- 25 Husvagn, nio scotrar och en båt brinner upp vid Ope station.
- 27 Blomlådorna på von Essens väg i Brunflo hot mot busslinje.

Cirkeldeltagare från Brunflo tillsammans med släktforskare i Östersund på studiebesök till SVAR i Ramsele den 12 maj.

Grupperna som besökte skolmuséet var många under hösten.

Brunflo direktvalda kyrkoråd för mandatperioden 2002–2005

Ordinarie ledamöter

Ingegerd Hemmingsson	Dan Johansson	Folke Edvinsson
Karl Kristiansson	Marianne Jonsson	Eivor Nilsson
Britt-Marie Sjödin	Folke Landin	Lillemor Rydow
Sven Åke Eliasson	Thorsten Stjärnered, vik. kyrkoherde	

Ersättare

Sven Schylberg	Ulla Johansson	Arne Persson
Rut Wallin	Karen Moe Jönsson	Bengt Axelsson

Marieby kyrkoråd 2002–2005

Ordinarie ledamöter

Torsten Nilsson	Rune Lindé	Nils Andreasson
Kirsti Rickardsson	Astrid Persson	Stefan Machnow
Margit Norén Nilsson	Ingrid Magnusson	

Ersättare

Sigrid Lindé	Kristina Oskarsson	Mats Oskarsson
Evert Dahlgren	Frank Nilsson	

Samfällda kyrkofullmäktige 2002–2005

Ordinarie ledamöter

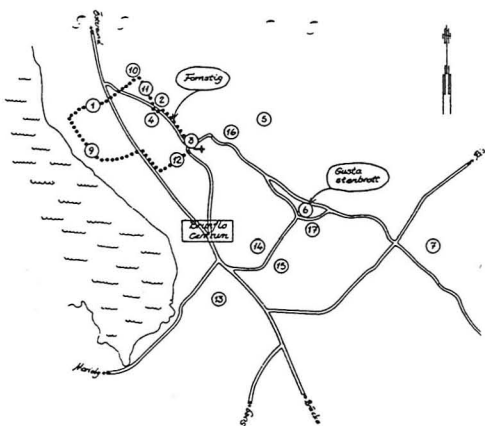
Edvin Andersson	Marianne Jonsson	Mikael Oskarsson
Timo Andersson	Karl Kristiansson	Arne Persson
Nils Andreasson	Rune Lindé	Lillemor Rydow
Elna Kristina Aronsson	Gunilla Lindgren	Sven Schylberg
Bengt Axelsson	Stefan Macknow	Erik Staf
Jan Bogren	Lennart Malmliden	Björn Staverfeldt
Ann Charlotte Eriksson	Eivor Nilsson	Gertrud Stålemar
Ingegerd Hemmingsson	Astrid Olausson	Ann-Sofie Sundstedt
Dan Johansson		

Ersättare

Bo Ahlbom	Folke Landin	Folke Nordman
Nils Evert Dahlgren	Stig Marklund	Marita Norelius
Sven Åke Eliasson	Karin Månsson	Astrid Persson
Göran Furstenberg	Torsten Nilsson	Rut Wallin
Ulla Johansson		

Teckenförklaring

- 1 Hembydsgård
- 2 Lövbergets skola
- 3 Kyrka och kastal
- 4 S:t Olofs källa
- 5 Vamsta, järn
- 6 Gusta. stenbrott
- 7 Lundbomsberget
- 8 Bodal, brunkullor
- 9 Håkansta, gravfält
- 10-11 Håkansta, gravhögar
- 12 Södergård, gravfält
- 13 Storviken, gravfält
- 14 Ånge, gravhögar
- 15 Ånge, gravfält
- 16 Jungfrukullen
- 17 Berge, odlingslandskap

Brunflo kulturstyg väcker intresse för bygdens historia!

Brunflobygden innehåller många områden av kultur- och naturhistoriskt intresse. För att ge ökad kunskap om vår bygd, satte Brunflo Hembygdsförening 1994 upp 23 skyltar, som populärt berättar om bygdens historia. Skyltarna har blivit mycket populära och inspirerat till ökad kunskap om vår bygd. Information om dessa platser ges på Hembydsgården i Grytan och på Lövbergets skolmuseum. Varje skylt berättar om platsen och är framställd i plast. Som exempel kan bilden av Håkansta gård utgöra. Andra intressanta besöksmål är sedan 1995 Brunflo skolmuseum, Flyg- och Lottamuseet i Optand och Konsten i Torvalla. 1999 tillkom Brunflo Lantbruksmuseum på hembydsgården och 2000 Brunflo stenmuseum i Gusta stenbrott.

HÅKANSTA GÅRD

Här ovanför slutningen ner mot Brunflöviken ligger Håkansta gård med det gamla gravfältet från vendeltid alldeles inpå knuten. Namnet Håkansta säger oss att det troligen är en man som heter Håkan eller Håkon som är den första nybyggaren här. Ändelsen -sta härstammar från hednisk tid och betyder gård, ställe eller plats. Håkansta borde alltså betyda: - en plats för Håkan att bygga sig en gård på. Håkan måste ha varit en man med sinne för skönhet. Visst är utsikten härförande och gårdens läge monumentalt? Människorna som kom hit som första åkerbrukare valde sin mark med omsorg. De letade både efter fin åkerjord och bra lokalklimat. Vi som ser tillbaka kan alltså anta att de äldre gårdarna legat där det var mest gynnsamt. Kanske togs en av Brunflo-bygdens första åkrar upp just här i sydvästslutningen ner mot Storsjön?

Brunflobygdens odlingslandskap har vuxit fram på terrasser av moräntäckta sediment. De har bildats under istiden genom att smältvattnet från inlandstisen dämpts upp av isen mot en höjd och bildat små lokala terrasser av olika strandlinjer. dvs de visar var tidigare strandlinjer och vilka vilkoll tillfällen.

Första gången Håkansta nämns i skriftarna är på 1540-talet. Från till år 1688 varierar antalet åkrar mellan nio och fyra.

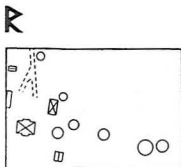

År 1688 blev Håkansta delad. Någon åker var längre av åkermarken.

Sändaren 1696 gick kyrkan i sin ägo på Håkansta gård. Det ständes att gårdens hade sin speciella bra lokalklimat.

Var det som gjorde att Håkansta föredrogs för Kändis-Kvinnorvallen, just 1696? Kanske hade det varit en viss beviljelse av landstegen mot Ströck och Svog påsenad. Inrikt på Kändis-Kvinnor var tjänsten man har följden. Man föredrogs följder, alltså följden omvård och hade ansvaret för manliga Kändis-Kvinnor, jordbruk och bevarningen av Kändis-Kvinnor. Efter att en period under 1800-talet har varit Kändis-Kvinnorvallen tilläts Håkansta i slutet av 1800-talet av staten och blev privat.

I ständen är det vanligt med samlat gravfält. Det här gravfältet består av tre åkrar. Ett bronsåker och andra två åkrar som gjorts i åkrar visar att gravfältet tidigare har varit en åker. Här gravfältet har föredrogs följden i ständ med enare råder utlägg och en nybyg.

HÅKANSTA GRAVFÄLT

För begravdes de döda i slutning till gården. Kanske ville de efterlevande ha sina släktingar nära. Kanske var det också ett sätt för de efterlevande att hävda sin rätt till gården, genom att hänvisa till gravar från tidigare generationer. Eftersom Håkansta gravfält ligger invid den nutida gården ligger det nära till hands att tro att också den forntida gården legat på ungefär samma ställe. Två av gravarna grävdes ut 1911. Utgrävningarna visar att de hade begravas på pål. Man hade man på typiskt järnåldersmånur, lagt ett-två med litet stora stenar och sist ett tvärlager ovanpå. I den ena gravan hittades bland annat ett par järnkärlar och några glas- och bronspärlor. Fyndet visar att gravan var en kvinnograv från vendeltid. Pärlor var typiska gravgåvor till kvinnor. Fyndet är ett av få fynd från vendeltid i Jämtland.

Innehåll

Kära Brunflobor!	2
Att känna tillhörighet. Av Svante Tängmark	3
Bevara sockenindelningen! Av Erik Johannesson	5
Det kvarnrika Ope. Av Sven Schylberg	9
Brunflo Idrottsförening BIF – en pigg 75-åring	79
Röda Korsminnen. Av Anna Lisa Schylberg	95
Till de modiga barnen Felicia 6, Marielle 12 och Robin 11 år. Av Inger Nilsson	108
Storåsen. Av Olle Jönsson	109
Rapport från Nordens största Brunkullalokal. Av Nils Andreasson	117
Julen står för dörren, av Lars Persson	118
Gubbarna vid sjön, Jöns å'n Olle. Av Kjell Stjernefeldt	119
Så kan det gå! Av Karin Hemmingsson	125
Vädret 2000. Av Eva Heidenberg	127
Konfirmation och jubiléer i Brunflo-Marieby och Torvalla	132
Folkmängdsuppgifter för Brunflo-Marieby	137
Vid livets början i Brunflo och Marieby församlingar	138
Vigda – De nya hemmen	143
Födelsedagar i Brunflo och Marieby församlingar	146
Efter slutat dagsverke	157
Brunflo kyrkliga samfällighet	162
Brunflokrönika. Av Bror Halvarsson	166
Förtroendevalda 2002–2005	183

Byombud för Brunflo Hembygdsförening

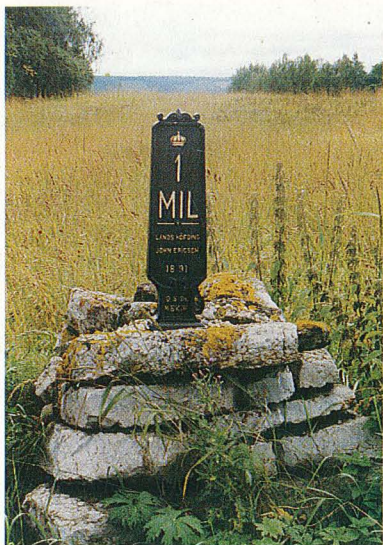
Torvalla – Ope	Karl Kristiansson – Margit Thorsson
Optand – Lund	Stig Elgendahl – Carl Gustaf Jönsson
Grytan – Håkansta	Sven Schylberg – Birgitta Håkansta
Backen – Södergård	Sven Eric Markgren – Olle Jönsson – Thore Johnsson
Vamsta – Åkre – Gusta	Greta Rödén – Hillevi Wilhelmsson
Änge – Viken	Bengt Pettersson – Bror Halvarsson – Bernt Olsson
Sörviken – Solberg	Eva Heidenberg
Berge – Gärde	Kurt Malmberg
Lunne – Hälle – Bodal – Slätte	Ingrid Larm – Gunnel Jönsson
Svedje – Bjärte – Juriken	Tage Eriksson
Singsjön – Storåsen – Lundkälén	Olle Hansander

Distributör av Brunflobygden Bror Halvarsson

Torsten Svedberg – Ope i rope – inte enbart på Torstens dörr

I Ope finns mycken intressant kulturhistoria, som vi möter i artikeln "Det kvarnrika Ope. Den ger en tämligen heltäckande dokumentation av Ope alltsedan vikingatiden och fram till livet i dagens Ope. I årets Brunflobygden presenteras såväl BIF som Brunflo Röda korskrets, men även byn Storåsen och gubbarna vid sjön, Jöns 'n Olle. Erik Johannesson uppmanar oss att "Bevara sockenindelningen". Nils Andreasson rapporterar från Nordens största "Brunkullalokal" Karin Hemmingsson skriver om "Så kan det gå". Du har i din hand en synnerligen fullmatad krönika.

Milhällan gå gården Västerböle i Ope

Milhällan på gården Böle i Ope är ett minne från den tid, då bönderna hade att svara för väghållningen. När gästgiverier tillkom 1649, sattes milstenar upp på var fjärdedelsmil, så att man skulle kunna beräkna kostnaden för skjutsningen mellan de olika gästgivaregårdarna. En riksmil fastställdes till 6.000 famnar eller 10.689 meter. Först 1878 får vi den mil, som vi har idag. Milstenarna hade då spelat ut sin roll, även om man i Jämtland satte upp stenar med en nymils längd efter reformen.